

www.eksegersi.gr

KONTRAΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 733 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 8 ΙΟΥΝΗ 2013

1,30 ΕΥΡΩ

**Αφιέρωμα στον
ξεσηκωμό της
Τουρκίας**ΣΕΛΙΔΕΣ 7, 8, 9**Απήγαγαν
γκανγκστερικά
και παρέδωσαν
στην Τουρκία
πολιτικό
πρόσφυγα**ΣΕΛΙΔΑ 16**«Αντιρατσιστικό»
πολιτικό πόκερ**ΣΕΛΙΔΑ 3**Σοσιαλδημοκρατία
ροζ χρώματος**ΣΕΛΙΔΑ 3Νομοσχέδιο για το
Κτηματολόγιο**Με φωτογραφική
διάταξη
συνεχίζεται το
σκάνδαλο του
Πόρτο-Καρράς****Μεγάλες
ανατροπές στη
δασική νομοθεσία**ΣΕΛΙΔΑ 13**Δρομολογούν την
κατάργηση των
δωρεάν
σχολικών βιβλίων**ΣΕΛΙΔΑ 10**Παίρνει το πάνω
χέρι ο Ασαντ**ΣΕΛΙΔΑ 5**Ο νόμος του
ισχυρού και η
προπαγάνδα
της απάτης**ΣΕΛΙΔΑ 4

ΦΛΟΓΕΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

ελπίδα λαών

ΤΟ ΕΠΙΤΕΛΟΛΟΓΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

8/6: Ημέρα ωκεανών 8/6/1907: Ο πατρινός Αντρέας Παπαμητρόπουλος επιτίθεται κατά της βουλής με δυναμίτη 8/6/1910: Δολοφονική απόπειρα κατά διευθυντή εφημερίδας «Ακρόπολις» Βλάση Γαβριηλίδη 8/6/1949: Το FBI εκδίδει λίστα κομμουνιστών (μεταξύ τους πολλοί καλλιτέχνες) 8/6/1979: Βόμβα στα γραφεία του Ελληνικού Οργανισμού Καπνού (ΕΛΑ) 8/6/1989: Δύο ανενεργοί εκρηκτικοί μηχανισμοί στέλνονται με φακέλους στους δημοσιογράφους Δημήτρη Ρίζο και Κυριάκο Διακογιάννη (ΕΛΑ) 8/6/2000: Εκτέλεση βρετανού στρατιωτικού ακόλουθου Στίβεν Σόντερς (17N) 9/6/1969: Σύλληψη δραπέτη Αλέξανδρου Παναγιούλη μετά από κατάδοση των Π. Περδικάρη και Δ. Πατίτσα σε διαμέρισμα (Πάτμου 51) 9/6/1997: Τέλος βρετανικής κυριαρχίας στο Χονγκ Κονγκ 10/6/1920: Ίδρυση ΚΚ Ισπανίας 10/6/1949: Απολύονται από διάφορα στρατόπεδα 1.000 κομμουνιστές που υπέγραψαν δήλωση μετανοίας 10/6/1967: Τέλος πολέμου έξι ημερών, το Ισραήλ κατακτά τη λωρίδα Γάζας, τη χερσόνησο Σινά, τη Δυτική Οχθη και τα υψώματα Γκολάν 10/6/1972: Παραπέμπονται στο στρατοδικείο επτά μέλη του «Κινήματος 20ής Οκτώβρη» 10/6/1975: Αποκαλύπτεται σχέδιο της CIA («Chaos») για παρακολούθηση 300.000 Αμερικανών και διείσδυση πρακτόρων στα κινήματα των ΗΠΑ 10/6/1985: Γάλλοι κομάντο αναπνάζουν το πλοίο της Greenpeace «Rainbow Warrior» (Νέα Ζηλανδία), ένας φωτογράφος νεκρός 10/6/1990: Ρουκέτα κατά «Πρόκτερ εντ Γκαμπλ» (17N) 10/6/2000: Θάνατος προέδρου Συρίας Χάφεζ Αλ Ασσαντ 10/6/2004: Θάνατος Ξενοφώντα Ζολώτα 11/6/1918: Γέννηση Νέλσον Μαντέλα 11/6/1945: Αποκρίρση Αρη Βελουχιώτη από ΚΚΕ 11/6/1962: Καθιερώνονται αγροτικές συντάξεις στην Ελλάδα 11/6/1969: Εκρηξη βόμβας (ΔΑ) στο θέατρο «Ορβο», τέσσερις τραυματίες 11/6/2003: Ο Δημήτρης Αβραμόπουλος διαλύει το ΚΕΠ 12/6: Ημέρα κατά παιδικής εργασίας, Φιλιππίνες: Ημέρα ανεξαρτησίας (1898), Φινλανδία: Ημέρα Ελσίνκι (1550) 12/6/1798: Θάνατος Ρήγα Φεραίου 12/6/1964: Ο Νέλσον Μαντέλα καταδικάζεται σε ισόβια από το ρατσιστικό καθεστώς της Νότιας Αφρικής 12/6/1975: Η Ελλάδα υποβάλλει επίσημη αίτηση ένταξης στην ΕΟΚ 13/6/1876: Θάνατος Μιχαήλ Μπακούνιν 13/6/1987: Καταδίκη Ρεζί Σλεσιέρ («Action Directe») σε ισόβια 13/6/1989: Βόμβες στον πέμπτο όροφο υπουργείου Εσωτερικών, έξω από Σχολή Δημόσιας Διοίκησης και στην Εφορία Νίκαιας (ΕΛΑ) 14/6: Ημέρα εθελοντή αιμοδότη, ημέρα των bloggers, Δανία-ΗΠΑ: Ημέρα σημαίας (1219-1777), Κορέα: Ημέρα αγροτών 14/6/1905: Σύρραξη ελλήνων και ρώσων μοναχών στο Άγιο Όρος, ογδόντα τραυματίες 14/6/1928: Γέννηση Ernesto (Che) Guevara 14/6/1982: Τέλος πολέμου Φόκλαντ 14/6/2000: Συνοριοφύλακες πυροβολούν και σκοτώνουν μετανάστη στον Εβρο.

●●● Σοσιαλδημοκράτης του κερατά ο «πολύς» Σλάβοι Ζίζεκ (βλέπε την «Παπαρα» πιο κάτω) ●●● Ποιος, όμως, τον πρωτοσύστησε στο ελληνικό κοινό ως μέγα μαρξιστή φιλόσοφο; ●●● Οι του ΝΑΡ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, βεβαίως, βεβαίως, τινές των οποίων παριστάνουν (πάλι) τις μωρές παρθένους ●●● Καουμποϊλίκια της πλάκας μεταξύ ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ, απ' αφορμή την πρόταση Τσίπρα για τηλεοπτική αντιπαράθεση με τον Σαμαρά ●●● Δεν το καταλαβαίνουν οι ΣΥΡΙΖΑίοι ότι το να διαλέγεται με την μαντάμ Μισέλ Ασημακοπούλου δεν είναι ό,τι καλύτερο για τη δημόσια εικόνα σου; ●●● «Είναι πάρα πολλά τα λεφτά, Κρίτωνα! Τζάμπα μαγκιές!», σχολίασε ο Κουκουλόπουλος ●●● Αλλά το αυτάκι του Κρίτωνα δεν ίδρωσε ●●● Είπαμε, οι άνθρωποι των ΜΚΟ είναι εκπαιδευμένοι στην... ψιγάλα του φτυσίματος ●●● «Ο ελληνικής καταγωγής ρώσος κοσμοναύτης Φιόντορ Γιορταίχιν», διαβάσαμε στις ελληνικές φυλλάδες ●●● Αυτός το ξέρει; ●●● Με τους ψηφοφόρους τα 'βαλε ο Μπέπε Γκριλο ●●● Αυτοί που δεν τον ψήφισαν,

είπε, είναι άξιοι της μοίρας τους και κάποιος απ' αυτούς λακέδες του συστήματος ●●● Αδάνατε Βασίλη Λεβέντη, διεδνή σχολή δημιουργήσες ●●● Ανάμικτα είναι τα συναισθήματα της στήλης μετά τον διορισμό του Βούρου ως επικεφαλής του ΚΘΒΕ ●●● Χαρά από τη μια, γιατί γλίτωσε η ΑΕΚ ●●● Θλίψη από την άλλη, γιατί η στήλη έχει καλές αναμνήσεις από το ΚΘΒΕ, στο οποίο άρχισε να μπει στη θεατρική πράξη ●●● «Το κίνημα δεν είναι κόμμα και δεν κάνει συμμαχίες με κόμματα», δήλωσε ο Μπέπε Γκριλο ●●● Ξέχασε, βέβαια, να συ-

μπληρώσει «το κίνημα είμαι εγώ», γι' αυτό και ήδη καμιά δεκαπενταριά βουλευτές του απειλούν να δημιουργήσουν δική τους κοινοβουλευτική ομάδα ●●● Αλέξη, διαβλέπω συνωμοσία ενάντια στο «μέτωπο του Νότου» ●●● Για την ανάγκη ενός New Deal στην Ευρώπη μίλησε ο Τσίπρας στη Μαδρίτη ●●● Δεύτερος και καταϊδρωμένος, αφού είχαν προηγηθεί ο Σόιμπλε, ο Μοσκοβισί και οι υπουργοί Εργασίας Γαλλίας και Γερμανίας ●●● Αν είχε σύμβουλο επικοινωνίας τη στήλη, δε θα έπεφτε σε τέτοιο ολισθήμα ●●● Τους πείραξε ο Βούτσης που είπε τους μπά-

τσους... μπάτσους ●●● Θέλετε μήπως ν' αραδιάσουμε μερικούς карадеξιούς που χρησιμοποιούν στις κουβέντες τους τον ίδιο όρο; ●●● Αλλά οι ξεφτίλες του ΣΥΡΙΖΑ άρχισαν ν' απολογούνται ●●● Τώρα ξέρουμε ότι οι νεοναζί κυκλοφορούν με απασφαλισμένα όπλα και με σφαίρα στη θαλάμη ●●● Μήπως να 'λεγε κανείς στη φασιστοδιευθύντρια της Θεσσαλονίκης, ότι ο «Κεμάλ» των Γκάτσου-Χατζηδάκη δεν αναφέρεται στον Κεμάλ Ατατούρκ; ●●● Πάντως, ουδείς επίσημος την χαρακτήρισε επίορκη ●●● Έχει κι αυτό τη σημασία του ●●● Ενώ τον δασολόγο από το Λασιθί τον έριξαν σε υποχρεωτική αργία, λόγω της πολιτικής του δράσης ●●● Ακούστε κάτι περιέργα παραπολιτικά σενάρια που κυκλοφορούν στην πιάτσα ●●● Ο Κιλτίδης επανέκαμπε στη ΝΔ (αφού περιπλανήθηκε από τη Ντόρα στο ΛΑΟΣ) και συγκρούεται στις γαλάζιες λίστες με τον Φλωρίδη, τον οποίο θέλει ως υποψήφιο ο Σαμαράς ●●● Δεν τα παίρνουμε τοις μετρητοίς, αλλά καλού-κακού τα καταγράφουμε ●

◆ «Πρέπει να επιστρέψουμε στην πηγή που μας έκανε ορμητικό ποτάμι και τα ανέτρεψε όλα μέσα σε τρία χρόνια», είτε ο Τσίπρας ξεσηκώνοντας θυελλώδη χειροκροτήματα από τα μέλη της ΚΟ του ΣΥΡΙΖΑ. Κι αμέσως αναχώρησε για Μαδρίτη, προκειμένου να συναντηθεί με τον... ισπανό Βενιζέλο και να πάρει μέρος σε διαδήλωση των «αγανακτισμένων». Και γιατί δεν οργανώνει εδώ μια τέτοια διαδήλωση ο ΣΥΡΙΖΑ, να μην αναγκάζεται ο αρχηγός του να τρέχει στη Μαδρίτη για τις απαραίτητες φωτογραφίες; Το δοκίμασε, αλλά δεν του κάθεται με τίποτα. ◆ Αλλωστε, την ίδια μέρα που ο Τσίπρας φωτογραφιζόταν να διαδηλώνει στη Μαδρίτη, έγινε η πιο πρόσφατη απόπειρα συγκέντρωσης στην Αθήνα. Πλην όμως, ο θησαυρός αποδείχτηκε και πάλι ανθρωπικός. Αραία, αραία να φαινόμαστε καμιά σαρανταρέα ήταν η συγκέντρωση ενάντια στην επιστράτευση των καθηγητών στο Σύνταγμα. Διότι αυτό το παραμυθάκι, πρώτα να ξεπουλάμε

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

έναν αγώνα και μετά να του κάνουμε ένα μνημόσυνο για να βγάλουμε πολιτική υπεραξία, δεν έχει πέραση στις μέρες της ήττας που βιώνουν δραματικά οι ελληνες εργαζόμενοι. ◆ Ο Μόσιαλος αρχίζει επισημως νταραβέρι με τη ΔΗΜΑΡ. Η Διαμαντοπούλου κάνει το νταραβέρι παρασημαστικά. Ο Ραγκούσης δήλωσε ότι δεν πολυγουςτάρει τη ΔΗΜΑΡ, αφού προηγουμένως δήλωσε ο κυρ-Φώτης ότι δεν γουςτάρει τον Ραγκούση. Ο Λοβέρδος κάνει ακόμα διαλογισμό, μπας και του κατέβει καμιά ιδέα. Σε κάθε περίπτωση, ο Μπέπιν είναι απελπιστικά μόνος.

◆ Βλέπαμε στα βίντεο τους μπάτσους της Τουρκίας και νομίζαμε πως είναι οι Ελληνες. Ίδια χρώματα, ίδια μπλουζάκια, ίδιες ασπίδες, ακόμα και το σήμα στο μανίκι είχε το ίδιο σχήμα με το ελληνικό. Φαίνεται πως έχουν τον ίδιο προμηθευτή. ◆ Ο Μπασάρ Ασσαντ και οι σύμβουλοί του φαίνεται πως έχουν χάσει και την αίσθηση της γελοιότητας. Κάλεσε τον Ερντογάν να παραιτηθεί «αν είναι ανίκανος να μετέλθει μη βίαιων μέσων». Και στο καπάκι εξέδωσε ταξιδιωτική οδηγία, με την οποία καλούσε τους σύριους πολίτες να μην ταξιδεύουν στην Τουρκία, για λόγους ασφάλειας!

◆ «Ο λενινισμός, στο παρελθόν, είχε εμπλουτίσει τη γλώσσα με μια λέξη ξεχασμένη σήμερα: **σβοχπισμός**. Κατά τη λενινιστική ορολογία, **σβοχπισμός** σημαίνει: πολιτική ουρά». Το απόσπασμα είναι από άρθρο του Αντώνη Τριφυλλή στα «Νέα», με το οποίο ο αγράμματος αυτός τύπος θελήσε να κάνει πολεμική στον ΣΥΡΙΖΑ. Γιατί

αγράμματος; Γιατί η ρωσική λέξη, την οποία καθιέρωσε ως πολιτικό όρο ο Λένιν και η οποία σε παλαιότερες μεταφράσεις μεταφέρθηκε έτσι και στην ελληνική γλώσσα, είναι **χβοσπισμός**. Και είναι ένας φυσιολογικότατος ρωσικός όρος, από το «χβοστ», που στα ρωσικά σημαίνει ουρά. Κάπου, κάποτε, κάτι είχε ακούσει ή διαβάσει ο Τριφυλλής, δεν το θυμόταν και καλώς, σιγά μην καθόταν να το ψάξει. Κοπάνησε την παπέρα για να κάνει εντύπωση στους αναγνώστες του, η παπέρα άρεσε και στον αρχισυντάκτη και έβαλε τίτλο-παπέρα: «Σβοχτισμός ή αξιοπρέπεια - Μια άγνωστη λέξη πίσω από την εξωπραγματική κριτική της σοσιαλδημοκρατίας»!

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Αυτό που χρειαζόμαστε είναι αληθινές και ρεαλιστικές συμμαχίες, όχι κομμουνιστικές επαναστάσεις, αλλά αστικά κοινοβούλια που θα φέρουν αποτελέσματα. Να ξεφύγει η Αριστερά από το σεχταρισμό της και να πλησιάσει την αποκαλούμενη πατριωτική αστική τάξη.

Σλάβοι Ζίζεκ

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Με δυο λόγια, θα έλεγα ότι η στήριξη της υγιούς επιχειρηματικότητας αυτή την κομβική περίοδο αποτελεί για την κυβέρνηση εθνική προτεραιότητα και για εσάς πατριωτικό καθήκον. Ιωάννης Βρούτσης

Η κυβέρνηση δεν θα πάψει να έχει τη συνοχή που έχει και δεν θα δημιουργηθεί καμιά δυσκολία για το μέλλον. Πάνω σε μερικά θέματα το να υπάρχουν διαφωνίες δεν είναι κακό.

Σπύρος Λυκούδης

Σας καλώ εδώ, σήμερα, να αναλογιστείτε ότι, αν στην προοπτική ο ΣΥΡΙΖΑ, ένα κόμμα που έχει μεν πίσω του ένα κίνημα αλλά σε μια μικρή χώρα όπως η Ελλάδα, μπορεί να ανατρέψει τα σχέδιά τους, αν σε αυτή την προοπτική τρώμαξαν (πριν ένα χρόνο), άραγε τι θα συμβεί αν αυτό δεν αφορά μόνο την Ελλάδα και τον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά αφορά και τους άλλους λαούς και τις άλλες χώρες της ευρωπαϊκής περιφέρειας. Αν δούμε πολ-

λούς ΣΥΡΙΖΑ, όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά και στην Ισπανία, στην Πορτογαλία, σε όλο τον ευρωπαϊκό Νότο.

Αλέξης Τσίπρας (Μαδρίτη)

Η Ευρώπη είναι συγκριτικά μια γηραιά ήπειρος και δεν θα αντέξει να χάσει τα παιδιά της από τους λαϊκιστές και τους εξτρεμιστές.

Βόλφγκανγκ Σόιμπλε

Οι Έλληνες, Ισπανοί, πορτογάλοι συνάδελφοί μου έχουν τη δημοκρατική νομιμοποίηση για το θαρραλέο και επίμονο μεταρρυθμιστικό έργο που επιτε-

λούν.

Ανγκελα Μέρκελ

Δεν είναι δουλειά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να μας υπαγορεύει τι οφείλουμε να κάνουμε. Οφείλουμε να σεβαστούμε τις ευρωπαϊκές μας υποχρεώσεις σε σχέση με τον περιορισμό των ελλειμμάτων. Αλλά σε ό,τι αφορά τις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, είναι δουλειά δική μας και μόνο δική μας να πούμε ποιος είναι ο σωστός δρόμος για να φτάσουμε στους στόχους μας.

Φρ. Ολάντ (προς Ολι Ρεν)

Στη Λειψία επαινεί το θάρρος των μεταρρυθμίσεων που έδειξε ο Γλέρχαρντ Σρέντερ, αλλά στο Παρίσι δε θέλει ν' ακούσει για το πρόγραμμά του. Αυτό δεν μπορεί να συνεχιστεί για πολύ.

Φρανκφούρτερ Αλγκεμείνε Τσάιουνγκ (για τον Ολάντ)

Υπάρχει μια μάζα που λέγεται twitter. Για μένα τα κοινωνικά δίκτυα είναι η χειρότερη απειλή για την κοινωνία.

Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν

Το ΠΑΣΟΚ δεν έχει πλέον λόγον υπάρξεως.

Πρωτοσέλιδο στην «Εστία»

Σοσιαλδημοκρατία ροζ χρώματος

Εκτός από τη φωτογράφηση στις διαδηλώσεις και τις συναντήσεις με τα εργατοπατερικά συνδικάτα CCOO και UGT, ο Τσίπρας συναντήθηκε στη Μαδρίτη και με τον ηγέτη του σοσιαλδημοκρατικού κόμματος (PSOE) Αλφρέδο Πέρεθ Ρουμπαλκάμπα. Η συνάντηση, σύμφωνα με την «Αυγή», «προκάλεσε, όπως ακούγεται, τη δυσφορία του Ευαγγ. Βενιζέλου». Από την «Αυγή» πληροφορηθήκαμε, επίσης, ότι «η μεγαλύτερη έκπληξη για την ελληνική αντιπροσωπεία ήταν όταν ο Α. Ρουμπαλκάμπα ζήτησε να μάθει τι συνέβη με τη λίστα Λαγκάρντ, με τον Αλ. Τσίπρα να αναδεικνύει τις ευθύνες του ΠΑΣΟΚ στη μη διαλεύκανση της υπόθεσης». Πληροφορηθήκαμε, ακόμη, ότι ο Τσίπρας «παρατήρησε πως είναι καιρός για τη σοσιαλδημοκρατία να επιλέξει στρατόπεδο» και πως «ο κ. Ρουμπαλκάμπα έδειξε να κρατά αποστάσεις από την πολιτική του προκατόχου του, Χοσέ Θασατέρου».

Στη συνάντησή του με τον Ρουμπαλκάμπα αναφέρθηκε και ο Τσίπρας, μιλώντας σε συνάντηση οικονομολόγων. Όπως είπε, είχε μια «ενδιαφέρουσα συνάντηση» με τον Ρουμπαλκάμπα, ο οποίος του «εξιολογήθηκε», ότι «το κόμμα του είναι δύσκολο να ανα-

κάμψει». Εσπευσε, μάλιστα, ο Τσίπρας να συμπληρώσει ότι το PSOE «δεν έχει πάθει τη ζημιά που έχει πάθει στην Ελλάδα το ΠΑΣΟΚ. Ίσως γιατί δεν ξεγέλασε, δεν κορόιδεψε τόσο ξεδιάντροπα τους πολίτες λέγοντας ψηφίστε με για να καταπολεμήσω τη βαρβαρότητα και να φέρω το σοσιαλισμό όπως είπε στην Ελλάδα ο Γιώργος Παπανδρέου λίγες μέρες πριν υπογράψει το μνημόνιο».

Ολ' αυτά, βέβαια, δεν έχουν καμιά σημασία για την Ισπανία. Οι ΣΥΡΙΖΑίοι, όμως, θεωρούν ότι έχουν για την Ελλάδα, όπου ο Τσίπρας πρέπει να πείσει πως η καλή σοσιαλδημοκρατία βρίσκεται στο ΠΑΣΟΚ. Γι' αυτό και εξυμνεί τους παλαιότερους ηγέτες της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας με τον πιο χυδαίο τρόπο, όπως έκανε στη Μαδρίτη: «Σήμερα έχουμε την Ευρώπη που διαμόρφωσαν η δεξιά και η σοσιαλδημοκρατία. Όμως προσέξτε, μια σοσιαλδημοκρατία που έχει παραδοθεί στη νεοφιλελεύθερη ηγεμονία. Και σε τίποτα δεν θυμίζει ακόμα και εκείνη τη σοσιαλδημοκρατία της δεκαετίας του '80. Του Φελίπε Γκονσάλες, του Μάριο Σόαρς, ακόμα και του Ανδρέα Παπανδρέου στην Ελλάδα!»! Η σοσιαλδημοκρατία αυτών των ηγετών τσάκισε τους λαούς, στήριξε το ιμπε-

ριαλιστικό στάτους της ΕΟΚ και του ΝΑΤΟ, αλλά ο Τσίπρας μας την παρουσιάζει ως πρότυπο. Στις ΗΠΑ εξυμνεί τον Ρούσβελτ και τον Ομπάμα, στην Ευρώπη τον Σόαρς, τον Γκονθάλθ και τον Α. Παπανδρέου (απορούμε πώς ξέχασε τον Μιτερράν).

Αλλά και στη σημερινή σοσιαλδημοκρατία ο ΣΥΡΙΖΑ δίνει... μια ευκαιρία, καλώντας την να διαλέξει στρατόπεδο. Όπως είπε ο Τσίπρας, η σοσιαλδημοκρατία «βρίσκεται μπροστά σε ένα στρατηγικό αδιέξοδο, αλλά και σε ένα στρατηγικό δίλημμα. Θα συνεχίσει την ενσωμάτωση στη νεοφιλελεύθερη στρατηγική, ενσωμάτωση που στην περίπτωση της Ελλάδας την οδήγησε στην πλήρη διάρρηξη των δεσμών της με τα κοινωνικά στρώματα που εκπροσωπούσε, τη μικρομεσαία διαστρωμάτωση και τα χαμηλά κοινωνικά στρώματα ή θα αποφασίσει επιτελους αλλαγή στρατηγικής; Αριστερή στροφή;»!

Κι εκεί πάνω αναφέρθηκε στη συνάντησή του με τον Ρουμπαλκάμπα, αφήνοντας να εννοηθεί πως ο ισπανός σοσιαλδημοκράτης δεν είναι σαν τον Βενιζέλο, αλλά προβληματίζεται για το αν θα πρέπει να τραβήξει προς... τ' αριστερά. Οι

προπαγανδιστές του ΣΥΡΙΖΑ πασχίζουν ν' αποδείξουν πως σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες υπάρχουν καλοί σοσιαλδημοκράτες, με τους οποίους ο ΣΥΡΙΖΑ θα συνεργαστεί, συγκροτώντας το «μέτωπο του Νότου». Όμως, ο ίδιος ο Ρουμπαλκάμπα, σε δήλωση που έκανε, φρόντισε να διευκρινίσει ότι τάσσεται υπέρ της αλλαγής της ευρωπαϊκής πολιτικής, συμπληρώνοντας ότι σ' αυτή την κατεύθυνση «το PSOE συνεργάζεται εντατικά με το αδελφό του κόμμα στην Ελλάδα, το ΠΑΣΟΚ». Ενα τηλεφώνημα από πλευράς Βενιζέλου ήταν αρκετό για να διαλυθεί η προπαγάνδα που πήγε να στήσει ο Τσίπρας.

Το πιο σημαντικό, όμως, είναι αυτό που έκαναν οι ισπανοί σοσιαλδημοκράτες την επομένη της τυπικής συνάντησης Τσίπρα-Ρουμπαλκάμπα, την οποία ζήτησε η πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ. Ο Ρουμπαλκάμπα συναντήθηκε με τον πρωθυπουργό Μαριάνο Ραχόι και από κοινού ανακοίνωσαν ότι συμφώνησαν να εργαστούν για να διαμορφωθεί συναίνεση ως προς την οικονομική πολιτική. Αυτή είναι η... προβληματιζόμενη σοσιαλδημοκρατία του ΣΥΡΙΖΑ.

■ Ο Μπένι, ο κυρ-Φώτης και ο Γερούν

Κάποιοι λένε για τον Μπένι «δώσ' του φράϊ και πάρ' του την ψυχή», όμως εμείς δεν νομίζουμε ότι ήταν αυτός ο λόγος που οδήγησε τον πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ να παρακαθήσει στο γεύμα που παρέθεσε ο Σαμαράς στον Γερούν Ντεϊσελμπλούμ. Η πολιτική του βουλιμία τον οδήγησε στο γεύμα του Μαξίμου, καθώς αυτού του είδους οι πολιτικο-κοσμικές εκδηλώσεις είναι το μόνο που του έχει απομείνει για να δηλώνει πολιτικά παρών και σημαντικός.

Αντίθετα, η μουσίτσα ο κυρ-Φώτης δεν πήγε ούτε σ' αυτό το γεύμα, επικαλούμενες «ανειλημμένες υποχρεώσεις εκτός Αθηνών» (τις οποίες κανένας δεν πληροφορήθηκε). Φροντίζει επιμελώς να μένει έξω από το κάδρο όταν σ' αυτό υπάρχουν και τροϊκανοί κάθε είδους, πιστός στη γραμμή «είμαστε η αντιμνημονιακή συνιστώσα της κυβέρνησης». Βέβαια, ο κυρ-Φώτης είναι στην κυβέρνηση, φιλοδοξεί όμως να μετατρέψει σε χρήσιμα οικοδομικά υλικά τα μπάτζα του καταρρέοντος ΠΑΣΟΚ, οπότε απουσιάζει από τα γεύματα, αφήνοντας τον Βενιζέλο μόνο του. Να κερδίσει από την παρουσία του δεν έχει, ενώ με την απουσία ίσως ξεγελάσει κάποιους να τον θεωρήσουν σαν κάτι το διαφορετικό από τους άλλους δύο του τρίο ξεφτίλα.

Ο Ντεϊσελμπλούμ, από την άλλη, είναι ένας φιλόδοξος ολλανδός σοσιαλδημοκράτης που δέχτηκε να αναλάβει την προεδρία του Eurogroup εν γνώσει του ότι θα είναι μεταβατικός και ότι ποτέ δε θα μπορέσει να γίνει Γιούνκερ στη θέση του Γιούνκερ (είναι άλλα τα «κιλά»). Ήδη, η Μέρκελ με τον Ολάντ ανακοίνωσαν ότι τάσσονται υπέρ της εκλογής μόνιμου προέδρου του Eurogroup και ο Ντεϊσελμπλούμ είναι λογικό να φιλοδοξεί ότι από μεταβατικός μπορεί να γίνει ο πρώτος μόνιμος πρόεδρος του Eurogroup. Γι' αυτό και στις εν Αθήναις δηλώσεις του υπήρξε εξαιρετικά προσεκτικός και αρκούντως ασαφής, προσόντα που σίγουρα θα συνεκτιμηθούν από τον γερμανογαλλικό άξονα που θα πάρει την τελική απόφαση. Το μόνο αρνητικό γι' αυτόν είναι πως είναι σοσιαλδημοκράτης και καθώς έχει έρθει η σειρά των σοσιαλδημοκρατών να πάρουν την προεδρία της Κομισιόν, ο πρόεδρος του Eurogroup θα πρέπει να προέρχεται από τους χριστιανοδημοκράτες. Ποτέ όμως δεν ξέρει κανείς τι αλλαγές μπορεί να γίνουν μέχρι να έρθει η ώρα της τελικής επιλογής.

Στη σύντομη συνέντευξη Τύπου που έδωσε στο υπουργείο Οικονομικών ο Ντεϊσελμπλούμ είτε πως η βιωσιμότητα του ελληνικού χρέους θα επανεξεταστεί από το Eurogroup τον Απρίλη του 2014. Μήνα που απέχει ένα εξάμηνο από τις γερμανικές εκλογές. Όταν ρωτήθηκε αν σχεδιάζεται OSI (δηλαδή «κούρεμα») των δανείων που έχουν χορηγηθεί από κυβερνήσεις και κρατικές τράπεζες), απέφυγε να δώσει οποιαδήποτε σαφή απάντηση. «Πρέπει να μείνουμε σε όσα συμφωνήσαμε και να μην ανοίξουμε ξανά αυτή τη συζήτηση», είπε. Και όταν ρωτήθηκε για το ενδεχόμενο λήψης νέων μέτρων, προκειμένου να καλυφθεί το λεγόμενο δημοσιονομικό κενό της περιόδου 2015-2016, ο Ντεϊσελμπλούμ το άφησε ανοιχτό, φροντίζοντας με τη διατύπωσή του να μην προκαλέσει πολιτική ζημιά στη συγκυβέρνηση. «Περαιτέρω μέτρα μπορεί να ληφθούν για όλες τις χώρες σε διαρθρωτική και δημοσιονομική βάση», είπε.

■ Κουλουβάχата

Και πάνω που ο κυρ-Φώτης την είχε στρώσει τη δουλειά κι είχε αρχίσει το νταλαβέρι με διάφορα ορφανά του ΠΑΣΟΚ, βγήκε ο αιώνιος Μπίστης και τον κάρφωσε πάλι πισώπλατα, ζητώντας την αυτοδιάλυση του ΠΑΣΟΚ και της ΔΗΜΑΡ και τη δημιουργία νέου φορέα μέσα στο ερχόμενο φθινόπωρο. «Η ΔΗΜΑΡ έχει μια τελευταία ευκαιρία να συμβάλει στη συσπείρωση του ευρύτερου μεταρρυθμιστικού χώρου, αντί να τσιμπολογάει απελεύθερους πασόκους, που είναι ζήτημα αν φέρνουν τις ψήφους της οικογένειάς τους», έγραψε με τον γνωστό κυνισμό του ο Μπίστης, ο οποίος προτείνει τη δημιουργία ενός «Μετώπου Λογικής» (sic!) που θα συμπεριλάβει «από τους σοσιαλδημοκράτες και τους λογικούς αριστερούς, μέχρι τους λογικούς φιλελεύθερους και τους λογικούς οικολόγους».

Πριν ακόμη καταλαγιάσει ο πρώτος θόρυβος, πετάχτηκε ο Φλωρίδης και εξέφρασε τη χαρά του, διότι –όπως έγραψε στο facebook– αυτή είναι μια πρόταση που έκανε ο «Κοινωνικός Σύνδεσμος» (ο ίδιος με τον Στουρνάρα, δηλαδή) πριν από μερικούς μήνες.

Υπάρχει διάλογος Μπίστη-Φλωρίδη; Δεν το γνωρίζουμε, αλλά γιατί όχι; Αν ισχύει κάτι τέτοιο, τότε θα πρέπει στην όλη ιστορία να δούμε δάχτυλο Στουρνάρα και Μαξίμου. Το σάλο Μπίστη από την «Κεντροαριστερά» στο «Μέτωπο Λογικής», στο οποίο χωρούν και οι «λογικοί φιλελεύθεροι» (δηλαδή ο Σαμαράς) ταιριάζει γάντι στο σενάριο της «ευρωπαϊκής παράταξης» που δουλεύει εδώ και καιρό το Μαξίμου.

«Αντιρατσιστικό» πολιτικό πόκερ

Τελικά, έγιναν τρεις οι «αντιρατσιστικές» προτάσεις νόμου (κατέθεσε και η ΝΔ), για να επιβεβαιωθεί αυτό που γράφαμε την προηγούμενη εβδομάδα, περί πολιτικού παιχνιδιού στο εσωτερικό της συγκυβέρνησης, από τη μια, και μεταξύ συγκυβέρνησης και ΣΥΡΙΖΑ από την άλλη.

Πριν προλάβουν να χαρούν ΠΑΣΟΚ και ΔΗΜΑΡ για την κατάσταση του νομοσχεδίου Ρουπακιώτη με τη μορφή πρότασης νόμου, η οποία υποτίθεται ότι θα στρίμωχνε τη ΝΔ, ο Σαμαράς έδωσε εντολή και κατατέθηκε απνευστί πρόταση νόμου και από τη ΝΔ, η οποία αποτελεί μια πιο «λάιτ» εκδοχή του νομοσχεδίου Ρουπακιώτη. Ακολούθησαν κινήσεις σπασίματος του μετώπου με το ΠΑΣΟΚ από πλευράς Κουβέλη, ο οποίος δε γουστάρει με τίποτα τον συγχρωτισμό με τον Βενιζέλο, αφού στρατηγική του είναι να λεηλατήσει όσο μπορεί το ΠΑΣΟΚ και να καταστεί ο ίδιος ηγέτης του σοσιαλδημοκρατικού πόλου. Δεν μπορούσε να πει όχι στην πρόταση Βενιζέλου να καταθέσουν από κοινού το νομοσχέδιο Ρουπακιώτη, περίμενε όμως την πρόταση της ΝΔ για να αρχίσει να υπονομεύει την ευκαιριακή συμμαχία, στην οποία προσπάθησε να επενδύσει ο Βενιζέλος.

Ο Ρουπακιώτης δεν είναι μόνο υπουργός υποδειχθείς από τη ΔΗΜΑΡ, αλλά κολλητός του Κουβέλη, με τον οποίο συνδέεται εδώ και πολλά χρόνια με πολιτικούς και προσωπικούς δεσμούς. Γι' αυτό και η δήλωση που έκανε την περα-

σμένη Δευτέρα (χωρίς να έχει καμιά υποχρέωση, αφού δεν έχει το υπουργείο τη νομοθετική πρωτοβουλία) ήταν μόνο το προανάκρουσμα. *«Ως καθ' ύλην αρμόδιος υπουργός για τη σύνταξη νομοσχεδίου για την αντιμετώπιση του ρατσισμού και της ξενοφοβίας, αναγνωρίζοντας τις δικαιιοπολιτικές ή και ιδεολογικές διαφοροποιήσεις κάθε κόμματος, και ιδίως αυτών της κυβερνητικής συνευθύνης, εκτιμώ ότι υπάρχει αναμφισβήτητα δυνατότητα σύγκλισης των σχετικών προτάσεων που έχουν μέχρι τώρα διατυπωθεί, εφόσον αναγνωρίζεται πλέον από όλους η ανάγκη ουσιαστικής επικαιροποίησης της νομοθεσίας, πέραν της σχετικής υποχρέωσής μας προς την Ευρωπαϊκή Ένωση και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο»*, δήλωσε ο Ρουπακιώτης.

Την ώρα που ο Βενιζέλος έκανε δηλώσεις ενάντια στη ΝΔ, ο υπουργός της ΔΗΜΑΡ εκτιμούσε ότι μπορεί να βρεθεί κοινός τόπος ανάμεσα στο δικό του νομοσχέδιο (κοινή πρόταση νόμου ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ) και στην πρόταση νόμου της ΝΔ. Δηλαδή, υποστήριξε το αντίθετο απ' αυτά που υποστηρίζει ο Βενιζέλος, που κατηγορεί τη ΝΔ για φόβο έναντι της Χρυσής Αυγής. Την επομένη, φρόντισε ο ίδιος ο Κουβέλης να επιβεβαιώσει ότι ο Ρουπακιώτης κινήθηκε μετά από συνεννόηση μαζί του. Μιλώντας στη Θεσσαλονίκη είπε ότι *«πρέπει να βρεθεί ο κοινός τόπος. Και πρέπει να βρεθεί διότι το αντιρατσιστικό νομοσχέδιο είναι αναγκαίο να υπάρξει ως νο-*

μοθέτημα».

Η ΝΔ δεν αντέδρασε επίσημα, ανεπίσημα όμως άφησε να διαρρεύσει ότι δεν κάνει πίσω από τη δική της πρόταση νόμου. Ευνόητο είναι. Ο Σαμαράς δε θέλει να φανεί ότι σύρεται καθ' οιονδήποτε τρόπο από τους παραπαιόντες κυβερνητικούς του εταίρους. Από τη στιγμή που και ο Βενιζέλος και ο Κουβέλης ξορκίζουν (δημόσια πια) το ενδεχόμενο εκλογών και διακηρύσσουν ότι η συγκυβέρνηση πρέπει να εξαντλήσει την τετραετία (απάντησαν μ' αυτό τον τρόπο στην παρασκηνιακή εκλογολογία που εξαπέλυσε το επιτελείο του Σαμαρά), δεν έχει κανένα λόγο να τους φοβάται και να συρθεί πίσω τους. Ούτε να τους ξεφτιλίζει, βέβαια. Γι' αυτό πρέπει να περιμένουμε παρασκηνιακές κινήσεις συνεννόησης ανάμεσα στους κυβερνητικούς εταίρους. Εκτός αν όλοι μαζί παραπέμψουν τις προτάσεις νόμου στις ελληνικές καλένδες (το καλοκαίρι προσφέρεται για κάτι τέτοιο).

Ο ΣΥΡΙΖΑ κατάφερε τελευταίος και καταϊδρωμένος να καταθέσει τη δική του πρόταση νόμου, η οποία κλείνει το δρόμο σε φρονηματικό τύπου διώξεις. Απομακρύνεται, δηλαδή, από το πνεύμα της απόφασης-πλαίσιο του Συμβουλίου της ΕΕ, που αφήνει ανοιχτή τη διώξη και των επαναστατικών ιδεών. Στο πολιτικό πόκερ που παίζεται, όμως, δεν έχει καλό φύλλο. Γιατί αρχικά υποστήριξε το νομοσχέδιο Ρουπακιώτη και μετά δήλωσε ότι θα καταθέσει δική του πρόταση.

Ο νόμος του ισχυρού και η προπαγάνδα της απάτης

Λίγες μέρες πριν την πρώτη επέτειο της «μεγάλης νίκης του Νότου», η Ανγκελα Μέρκελ και ο Φρανσουά Ολάντ συναντήθηκαν στο Παρίσι και έβαλαν την ταφόπλακα σε μια απόφαση που μόνο με κακοφορμισμένο άταφο πτώμα θα μπορούσε να παρομοιαστεί. Η Γαλλία πήρε δύο χρόνια παράταση για τη μείωση του ελλείμματός της στο 3% του ΑΕΠ (ο Ολάντ τράβηξε κι ένα δημόσιο ξέχειμα στον Ολι Πεν που είχε το θράσος να κάνει υποδείξεις στη Γαλλία) και συμφώνησε πλήρως με το γερμανικό σχέδιο, ενταφιάζοντας οριστικά τη «νίκη του Νότου», δηλαδή την απόφαση της 28ης Ιούνη του 2012, η οποία είχε σκορπίσει ρήγη συγκίνησης σε διάφορους ευρωλάγνους, με κορυφαίο τον ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος είχε σπείψει να χαρακτηρίσει «υπόδειγμα αποτελεσματικής διαπραγμάτευσης» από μεριάς Μόντι και Ραχόι εκείνη τη συμφωνία. Μια συμφωνία που έμεινε στα χαρτιά, μετατράπηκε σε άταφο πτώμα και τώρα ενταφιάστηκε με περιφρόνηση από τους Μέρκελ-Ολάντ.

Θυμίζουμε ότι πέρυσι τον Ιούνιο πάρθηκε μια απόφαση σύμφωνα με την οποία ο περιβόητος μόνιμος Ευρωπαϊκός Μηχανισμός Σταθερότητας (ESM) θα μπορεί να προχωρά σε απευθείας ανακεφαλαιοποίηση ευρωπαϊκών τραπεζών, χωρίς να δανειζεται το κράτος τα απαιτούμενα κεφάλαια και –επομένως– χωρίς αυτά τα δάνεια να εγγράφονται στο κρατικό χρέος. Ήταν υποτίθεται η απόφαση που απαίτησε το «μέτωπο του Νότου», το οποίο είχαν συμπίξει ο Μάριο Μόντι με τον Μαριάνο Ραχόι, με την (πολύ χαλαρή) στήριξη και του Φρανσουά Ολάντ. Θυμόμαστε τότε τον ΣΥΡΙΖΑ όχι μόνο να πανηγυρίζει, αλλά και να ζητά από τη νεοσύστατη συγκυβέρνηση των Σαμαρά-Βενιζέλου-Κουβέλη να μη δεχτεί την έλευση της τρόικας, απαιτώντας πρώτα να γίνει η ανακεφαλαιοποίηση των ελληνικών τραπεζών απευθείας από τον ESM.

Η απόφαση αυτή έμεινε στα χαρτιά. Περισσότερο για προπαγανδιστικούς λόγους η χρειάζονταν ο Μόντι με τον Ραχόι, οι οποίοι εφάρμοζαν ήδη σκληρά προγράμματα λιτότητας στην Ιταλία και την Ισπανία. Τώρα, λίγες μέρες πριν τη σύνοδο κορυφής, η οποία θα κληθεί απλά να επικυρώσει τις αποφάσεις του γερμανογαλλικού άξονα, όπως κάνει πάντοτε, άλλωστε, η Μέρκελ με τον Ολάντ συμφώνησαν ότι η διάσωση των τραπεζών θα πρέπει να γίνεται από έναν ευρωπαϊκό φορέα εκκαθάρισης με συμμετοχή των εθνικών αρχών, οι οποίες θα έχουν και την ευθύνη. Στην πραγματικότητα, η υπό σύσταση ενιαία εποπτική αρχή τραπεζών (και μέχρι τη σύστασή της η EKT) θα αποφασίζει για την τύχη των προβληματικών τραπεζών, ενώ την απόφαση θα υποχρεούνται να υλοποιήσουν οι εθνικές αρχές. Έτσι, τα 500 δισ. ευρώ του ESM θα παραμείνουν ως «δημόσια ασφάλεια», όπως ισχυρίζονται οι Γάλλοι για ν' αποσιεύσουν την κατηγορία ότι σύρθηκαν πίσω από το γερμανικό όχημα, όμως ο ESM δε θα προχωρά σε διάσωση τραπεζών.

Και τι θα γίνεται; Αυτό που έγινε στην Κύπρο. Θα πληρώνουν πρώτα οι μέτοχοι, μετά οι καταθέτες και αν χρειαστεί θα δίνονται δάνεια στο εθνικό κράτος για να ολοκληρώσει την εκκαθάριση των προβληματικών τραπεζών. Αυτό που αρχικά παρουσιάστηκε ως εξαίρεση, ως ad hoc παρέμβαση λόγω της φύσης της κυπριακής οικονομίας, γίνεται και επισήμως ο κανόνας. Άλλωστε, από τότε που ο Ντεϊσελμπλουμ αναγκάστηκε να ανασκευάσει την πρόωγη δήλωσή του, έχει κυλήσει πολύ νερό κάτω από τις ευρωπαϊκές γέφυρες. Το θέμα είχε ξεκαθαριστεί και από τον Σόιμπλε και από τον Ντεϊσελμπλουμ και από άλλους ηγέτες της γερμανικής κατεύθυνσης. Στο Παρίσι επικυρώθηκε από τους Μέρκελ και Ολάντ, αφού πήρε και ο γαλλικός ιμπεριαλισμός τα ανταλλάγματα και τις διαβεβαιώσεις του. Γιατί δεν φανταζόμαστε να νομίζετε ότι αν αντιμετωπίσει προβλήματα μια γαλλική τράπεζα του μεγέθους της BNP Paribas ή της Societe General θα αντιμετωπιστούν όπως η Κύπρου και η Λαϊκή. Για τέτοιες περιπτώσεις παραμένουν τα 500 δισ. ως «δημόσια ασφάλεια» στον ESM.

Αυτές είναι συμφωνίες διαχείρισης της κρίσης από τις ηγέτριες δυνάμεις της Ευρωζώνης. Συμφωνίες που σήμερα προβλέπουν αυτό και αύριο μπορεί να προβλέπουν κάτι άλλο, ανάλογα με τις απαιτήσεις της κατάστασης και με τον συσχετισμό δυνάμεων και τις συμμαχίες ανάμεσα στα ιμπεριαλιστικά κέντρα. Σε κάθε περίπτωση, όμως, αυτές θα είναι συμφωνίες που θ' αποτυπώνουν το δίκαιο του ισχυρού. Τίποτα το προοδευτικό δεν μπορεί να υπάρξει σ' αυτές τις συμφωνίες και μόνο κάτι εξωνημένο αριστερό σαν τους ΣΥΡΙΖΑίους θα εξακολουθούν να σπέρνουν αυταπάτες στον ελληνικό λαό.

Προεκλογικά αναπτυξιολογικά παιχνίδια

Δεύτερος και καταϊδρωμένος ο υποψήφιος των γερμανών σοσιαλδημοκρατών Πέερ Στάνιμπρουκ, τρέχει κι αυτός να ζητήσει «σχέδιο Μάρσαλ» για την ενίσχυση των ευρωπαϊκών χωρών που αντιμετωπίζουν κρίση και υψηλά ποσοστά ανεργίας, εξαπολύοντας παράλληλα επίθεση κατά της Μέρκελ για την πολιτική λιτότητας που ακολουθεί, η οποία –όπως είπε– βγάζει τον κόσμο στους δρόμους. Μόνο που η γερμανική (και όχι μόνο) πολιτική, όπως προωθήθηκε σε χώρες με βαθιά κρίση (Ελλάδα, Πορτογαλία, Ιρλανδία, Ισπανία) φέρει και την υπογραφή του SPD. Χέρι-χέρι με τη Μέρκελ ψήφισαν τα διάφορα «προγράμματα» στη γερμανική βουλή, αντισταθίζοντας και με το παραπάνω τις ψήφους που έχανε η Μέρκελ από διάφορους «ευρωσκεπτικιστές» του κόμματός της. Η μόνη κριτική που ασκούσαν οι σοσιαλδημοκράτες στην κυβέρνηση Μέρκελ ήταν ότι... σκορπά τα χρήματα των γερμανών φορολογούμενων. Ασκούσαν, μ' άλλα λόγια, κριτική από τα δεξιά.

Όμως, είναι η ίδια η Γερμανία που μπαίνει σε κρίση (ήδη ο ΟΟΣΑ αναθεώρησε προς τα κάτω –από 0,6% σε 0,3%– την πρόβλεψη για την αύξηση του γερμανικού ΑΕΠ φέτος) και έχει αρχίσει να αναπτύσσεται μια ανησυχία και στο γερμανικό προλεταριάτο. Ενόψει εκλογών, λοιπόν, τα δυο μεγάλα γερμανικά κόμματα διαγωνίζονται πλέον στο τερνέ της «χαλαρότητας», η οποία μπορεί να «πουλήσει» προεκλογικά. Η ειρωνεία για τους σοσιαλδημοκράτες του SPD είναι ότι η Μέρκελ έχει αναπτύξει δεσμούς με τους ομογάλακτους τους που κυβερνούν στη Γαλλία. Τα περί «σχεδίου Μάρσαλ για την αντιμετώπιση της ανεργίας των νέων» διακηρύχτηκαν πρώτα από τους υπουργούς Οικονομικών και Εργασίας Γαλλίας και Γερμανίας, ο δε Σόιμπλε παρακάθισε σε πάνελ με τον Μοσκοβισί, σε φιάστα που οργανώθηκε στο Παρίσι (γράψαμε σχετικά στο προηγούμενο φύλλο της «Κ»). Γι' αυτό τρέχει και δεν προλαβαίνει ο Στάνιμπρουκ, καθώς βλέπει τους «συντρόφους» του στη Γαλλία να λειτουργούν

σαν «προμότερ» της πολιτικής των Μέρκελ-Σόιμπλε.

Σε ό,τι αφορά το ίδιο το «σχέδιο Μάρσαλ», η Γερμανία έκανε ήδη το πρώτο βήμα, με τη χορήγηση από τη γερμανική κρατική τράπεζα KfW χαμηλότοκου δανείου ύψους 1 δισ. ευρώ στην Ισπανία, με προορισμό την ενίσχυση μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Το ποσό είναι αστειό, βέβαια, για τα οικονομικά δεδομένα της Ισπανίας, όμως η προπαγανδιστική ενέργεια που αποδεσμεύει (με ωφελούμενους την Μέρκελ και τον Ραχόι) είναι αντιστρόφως ανάλογη της αναπτυξιακής δυναμικής που μπορεί να προσφέρει.

Σε ό,τι αφορά την Ελλάδα, πάντως, ακόμη δεν έχει γίνει καμιά κίνηση από γερμανικής πλευράς, η οποία επικαλείται το γεγονός ότι δεν έχουν γίνει οι προετοιμασίες από μεριάς συγκυβέρνησης για την ίδρυση αναπτυξιακής τράπεζας. Η αλήθεια, όμως, είναι πως ακόμα δεν έχει έρθει ο καιρός για επενδύσεις στη χώρα μας. Ακόμη και για τόσο μικρές ενέσεις ρευστότητας.

Απειλή κατάρρευσης στην Αργεντινή

Μόνο ο Τσίπρας βρήκε την Αργεντινή υπόδειγμα καπιταλιστικής χώρας, παραμυθιάζοντας τα μέλη, τους οπαδούς και τους ψηφοφόρους του ΣΥΡΙΖΑ. Η ίδια η κυβέρνηση Κίρσνερ, ανοιχτά πλέον, αναγκάστηκε να πάρει μέτρα ελέγχου της κυκλοφορίας του δολαρίου, φοβούμενη ένα ξαφνικό νομισματικό «κραχ», που θα οδηγήσει σε κατάρρευση.

Όμως, η μαύρη αγορά συναλλάγματος γνωρίζει τεράστια άνθηση στην Αργεντινή. Οι σπεκουλάντες διαλαλούν την πραγματικότητα τους στους πιο κεντρικούς δρόμους των μεγαλουπόλεων, ενώ αρκετοί είναι αυτοί που πετιούνται μέχρι τη γειτονική Ουρουγουάη, αγοράζουν δολάρια στην επίσημη

ισοτιμία και τα μεταπωλούν με κέρδος στη μαύρη αγορά.

Γιατί συμβαίνει αυτό; Γιατί η οικονομία της Αργεντινής στηρίζεται σε πηλίνα πόδια. Υποτιμώντας συνεχώς το πέσο, οι Κίρσνερ κατάφεραν να στηρίξουν τη μεγάλη αγροτική παραγωγή, όμως μια οικονομία που έχει τα μεγαλύτερα έσοδά της από την εξαγωγή σόγιας, ενώ εισάγει βασικά καταναλωτικά αγαθά (για να μη μιλήσουμε για τα μέσα παραγωγής) δεν υπάρχει περίπτωση ν' αντιμετωπίσει την κρίση, που αναπόφευκτα θα έρθει κάποια στιγμή. Η κρίση χτύπησε την Αργεντινή, η νομισματική πολιτική έφερε πληθωρισμό 25%, η μαύρη αγορά συναλλάγματος ήταν λογικό να ανθίσει και η κατάρρευση να προβάλει πάλι ως απειλή.

Η Κίνα, η ΕΕ και η σαμαρική προπαγάνδα

Δασμούς ύψους 11,8% αποφάσισε να επιβάλει στα φωτοβολταϊκά κινέζικης παραγωγής η Κομισιόν, έναντι 47,6% που αναμενόταν. Η απόφαση αυτή, όμως, συνοδεύεται από προειδοποίηση προς την Κίνα να αυξήσει τις τιμές. Συγκεκριμένα, δίνεται μια μεταβατική περίοδος μέχρι το τέλος του Αυγούστου, στη διάρκεια της οποίας θα επιβάλλονται δασμοί ύψους 11,8%, ενώ παράλληλα θα συνεχίζονται οι διαπραγματεύσεις των κινέζων κατασκευαστών με τις κοινοτικές υπηρεσίες για τον καθορισμό ελαχίστης τιμής, κάτω από την οποία δε θα μπορούν να πουλούν οι Κινέζοι. Αν δεν υπάρξει συμφωνία σ' αυτό το μεταβατικό διάστημα, η Κομισιόν θα επανέλθει στους εξοντωτικούς δασμούς που είχε ανακοινώσει αρχικά.

Όπως αποδεικνύεται εκ του αποτελέσματος, αυτή ήταν η χάρη που έκανε η Μέρκελ στον κινέζο πρωθυπουργό Λι Κετσιάνγκ, ο οποίος επισκέφτηκε την προηγούμενη εβδομάδα το Βερολίνο για να θέσει

το ζήτημα της επιβολής τεράστιων δασμών στα φωτοβολταϊκά και τα ηλεκτρονικά εξαρτήματα που εξάγουν κινέζικες επιχειρήσεις στην Ευρώπη. Δημόσια, η Μέρκελ «δεσμεύτηκε» ότι η Γερμανία θα παρέμβει στα κοινοτικά όργανα γι' αυτό το θέμα. Βλέπουμε, λοιπόν, το αποτέλεσμα. Η Κίνα θα πρέπει να συμβιβαστεί με τους όρους που θέτουν τα ευρωπαϊκά μονοπώλια και οι οποίοι υλοποιούνται από την Κομισιόν.

Οι κινέζοι ιμπεριαλιστές δεν έμειναν με σταυρωμένα χέρια. Σήκωσαν το γάντι και απάντησαν με τα δικά τους πυρά στον εμπορικό πόλεμο. Ανακοίνωσαν ότι επιβάλλουν αντισταθμιστικούς δασμούς στα κρασιά που εισάγονται στην Κίνα από την ΕΕ. Η ανακοίνωση προκάλεσε ταραχή στη Γαλλία και την Ιταλία, που αποτελούν τους μεγαλύτερους εξαγωγείς κρασιών στην ΕΕ. Ο Ολάντ συγκάλεσε έκτακτα το υπουργικό συμβούλιο και μετά το τέλος της συνεδρίασης ανακοίνωσε ότι η Γαλλία ζητά τη διεξαγωγή έκτα-

κτης συνόδου κορυφής της ΕΕ (!) και την ανάληψη πρωτοβουλίας από την Κομισιόν, «ώστε να υπογραμμίσει την αλληλεγγύη των "27", τη συνοχή και την αποφασιστικότητα τους στις διαπραγματεύσεις για την επίλυση της εμπορικής διαφοράς».

Ο εμπορικός πόλεμος μεταξύ ΕΕ και Κίνας είναι διαρκής, όμως εδώ και χρόνια κρατούν σε επίτεδα χαμηλής έντασης. Πλέον, οι Κινέζοι απαντούν με πρόκληση στην πρόκληση και τα πράγματα γίνονται περισσότερο σοβαρά σε σχέση με το παρελθόν. Δεν ξέρουμε ποια θα είναι η κατάληξη και δεν είναι αυτό που προκάλεσε τη συγγραφή αυτού του σημειώματος.

Δίνουμε έμφραση στην ειδηση γιατί επιβεβαιώνει αυτό που γράψαμε στην «Κόντρα» προ δύο εβδομάδων, απαντώντας στην πρόστυχη προπαγάνδα του επιτελείου του Μαξίμου και του ίδιου του Σαμαρά, μετά την επιστροφή του από το Πεκίνο. «Από Πεκίνο έρχεσαι Αθήνα μόνο μέσω Βερολίνου», γράφαμε πριν

από δύο εβδομάδες, ενώ επανήλθαμε και στο προηγούμενο φύλλο. Το ξέσπασμα του εμπορικού πολέμου, που οδηγεί τον Ολάντ στο αίτημα για έκτακτη σύνοδο κορυφής, αποτελεί μια ακόμη επιβεβαίωση των εκτιμήσεών μας. Όταν γίνεται εμπορικός πόλεμος ακόμη και για προϊόντα ψιλικής (σχετικές αποφάσεις επιβολής «δασμών αντνιτάμπινγκ» δημοσιεύτηκαν στο προηγούμενο φύλλο της «Κ»), μπορούμε να φανταστούμε τι ισχύει για επενδύσεις στρατηγικής σημασίας. Ο,τι πάρουν οι Κινέζοι στην Ελλάδα θα περάσει πρώτα από την έγκριση της Κομισιόν, δηλαδή θα ελεγχθεί με βάση τα μεγάλα ιμπεριαλιστικά συμφέροντα της Ευρώπης και θα εγκριθεί μόνο αν δεν έρχεται σε σύγκρουση μαζί τους. Οι γερμανοί και οι άλλοι ιμπεριαλιστές της ΕΕ δεν δημιουργήσαν την «κινέζικη» Ελλάδα (και Πορτογαλία και Ισπανία) για να τη χαρίσουν στους κινέζους ιμπεριαλιστές, αλλά για να εκμεταλλευτούν οι ίδιοι τις νέες δυνατότητες κερδοφορίας.

Παίρνει το πάνω χέρι ο Ασαντ

Υστερα από δύο βδομάδες σφοδρών συγκρούσεων μεταξύ του κυβερνητικού στρατού, με την υποστήριξη μαχητών της λιβανέζικης Χεσμπολά, και ανταρτών, η στρατηγικής σημασίας πόλη Κουσεϊρ, κοντά στα σύνορα της Συρίας με το Λίβανο, πέρασε υπό τον πλήρη έλεγχο του συριακού στρατού στις 5 Ιουνίου. Οι κυβερνητικές δυνάμεις είχαν καταφέρει να κλείσουν όλες τις εισόδους που οδηγούσαν στην πόλη, σφίγγοντας έτσι την πολιορκία των ανταρτών, οι οποίοι υπό συνεχή βομβαρδισμό και χωρίς ανεφοδιασμό με μαχητές και πολεμοφόδια δεν μπορούσαν να κρατήσουν άλλο τις θέσεις τους στην πόλη. Οσοι δεν σκοτώθηκαν και δεν πιάστηκαν αιχμάλωτοι διέφυγαν από μια έξοδο που άφησε ο κυβερνητικός στρατός βόρεια προς τη λιβανέζικη συνοριακή πόλη Αρσαλ.

Η κατάληψη της Κουσεϊρ θεωρείται ισχυρότατο πλήγμα για την αντιπολίτευση και βαριά ήττα για τους αντάρτες, οι οποίοι είχαν υπό τον έλεγχό τους την πόλη για περισσότερο από ένα χρόνο και τη χρησιμοποιούσαν ως αγωγό για τη μεταφορά μαχητών, όπλων και άλλων εφοδίων από το Λίβανο. Αντίθετα, αποτελεί σημαντική νίκη για το καθεστώς Ασαντ, λόγω της στρατηγικής θέσης της, για ένα επιπλέον λόγο. Γιατί βρίσκεται στο δρόμο που συνδέει τη Δαμασκό με την παράκτια ενδοχώρα προς τη Μεσόγειο, όπου η πλειοψηφία του πληθυσμού είναι Αλαουΐτες και όπου βρίσκονται τα δύο μεγάλα λιμάνια της χώρας, η Λατάκια και η Ταρτούς.

Ο επόμενος στόχος του κυβερνητικού στρατού είναι όπως φαίνεται το Χαλέπι, ένα τμήμα του οποίου μαζί με άλλες περιοχές της επαρχίας παραμένουν υπό τον έλεγχο των ανταρτών. Ηδη, ο κυβερνητικός στρατός έχει καταφέρει να ανακτήσει τις τελευταίες βδομάδες τον έλεγχο του αυτοκινητόδρομου που συνδέει το Χαλέπι με το διεθνές αεροδρόμιό του, εκκαθαρίζοντας τους αντάρτες από τα χωριά που βρίσκονται κατά μήκος του δρόμου.

Επίσης, τους δυο τελευταίους μήνες οι κυβερνητικές δυνάμεις έχουν καταφέρει να απωθήσουν τους αντάρτες από αρκετές περιοχές γύρω από την πρωτεύουσα, με πιο πρόσφατη, στις 4 του Ιούνη, τη Jobar, περιοχή κλειδί στα βορειοανατολικά όρια της Δαμασκού, απ' όπου οι αντάρτες εδώ και βδομάδες προσπαθούσαν να εισχωρήσουν στη συριακή πρωτεύουσα, περιορίζοντας έτσι σημαντικά τον κίν-

δυνο προέλασης των ανταρτών προς τη Δαμασκό. Συν τοις άλλοις, ο κυβερνητικός στρατός φέρεται να έχει θέσει υπό τον έλεγχό του μεγάλο μέρος της επαρχίας Νταράα, προπύργιο της εξέγερσης, νότια της Δαμασκού, όπου οι αντάρτες είχαν κάνει σημαντικές προόδους στην αρχή της χρονιάς.

Η κατάληψη της Κουσεϊρ επιβεβαιώνει τις εκτιμήσεις από διάφορες πλευρές, που βλέπουν το φως τις δημοσιότητας τις τελευταίες μέρες, οι οποίες συνοψίζονται στο συμπέρασμα ότι το καθεστώς Ασαντ παίρνει το πάνω χέρι στο δίχρονο εμφύλιο πόλεμο.

Ιδού δείγματα από τέτοιες εκτιμήσεις:

«Τους δύο τελευταίους μήνες, ο συριακός στρατός κινείται σταθερά εναντίον των ανταρτών σε κρίσιμα πολεμικά μέτωπα, κάνοντας σημαντικές προόδους κοντά στα σύνορα με το Λίβανο και μειώνοντας σημαντικά την απειλή για τη Δαμασκό» (Associated Press, 4/6/13).

«Με τις λιποταξίες στρατιωτών να έχουν σταματήσει και τη δραστήρια συμμετοχή της Χεσμπολά, το καθεστώς Ασαντ έχει τώρα καθαρά το πάνω χέρι στο δίχρονο εμφύλιο πόλεμο... Στρατιωτικοί αναλυτές και ακτιβιστές στη Συρία επισημαίνουν ότι οι κυβερνητικές δυνάμεις έχουν δείξει ανανεωμένη αποφασιστικότητα από τις αρχές Απριλίου, καθώς κινούνται για την ανακατάληψη περιοχών που είχαν από καιρό πέσει στα χέρια των ανταρτών» (Associated Press, 1/6/13)

Ο αμερικάνος γεωπολιτικός John McCain, αντίπαλος του Ομπάμα στις προεδρικές εκλογές του 2008, ο οποίος επέστρεψε από ένα μυστικό ταξίδι στη Συρία στις 31 του Μάη, δήλωσε, μεταξύ άλλων, σε συνέντευξή του στην εκπομπή «Face the Nation» του CBS:

«Θυμάστε όλη την κουβέντα που ακούγαμε τα δυο περασμένα χρόνια ότι είναι αναπόφευκτο να πέσει το καθεστώς Ασαντ; Λοιπόν, νομίζω ότι δεν μπορούμε να κάνουμε αυτή τη

δήλωση σήμερα... Βλέπουμε, δυστυχώς, μια κατάσταση στο πεδίο της μάχης όπου ο Μπασάρ Ασαντ έχει τώρα το πάνω χέρι, και είναι τραγικό ενώ εμείς καθόμαστε και παρακολουθούμε... Η Χεσμπολά έχει τώρα εις βάλει, οι Ιρανοί είναι εκεί, η Ρωσία στέλνει όπλα και όποιος πιστεύει ότι ο Μπασάρ Ασαντ πρόκειται να πάει στη σύνοδο της Γενεύης όταν επικρατεί στο πεδίο της μάχης, είναι απλά γελοίος».

Σημειωτέον ότι ο McCain τάχθηκε εξ αρχής υπέρ της αμερικάνικης στρατιωτικής επέμβασης στη Συρία και τώρα υποστηρίζει την επιβολή ζωής απαγόρευσης πτήσεων.

Το γερμανικό περιοδικό Spiegel σε άρθρο του με τίτλο «Οι σύριοι αντάρτες σε ταραχή: η γερμανική υπηρεσία Πληροφοριών εκτιμά ότι ο Ασαντ κερδίζει έδαφος» αναφέρει ότι η υπηρεσία αυτή έχει αλλάξει ριζικά την εκτίμησή της για το συνεχιζόμενο εμφύλιο πόλεμο στη Συρία και ότι τώρα πιστεύει ότι ο συριακός στρατός είναι πιο σταθερός και ότι είναι ικανός να αναλαμβάνει επιτυχείς επιχειρήσεις εναντίον ομάδων ανταρτών όποτε θέλει. Το ίδιο άρθρο αναφέρει, μεταξύ άλλων, ότι ο επικεφαλής της υπηρεσίας Πληροφοριών Gerhard Schindler μέχρι το περασμένο καλοκαίρι υποστήριζε ότι το καθεστώς Ασαντ θα καταρρεύσει στις αρχές του 2013, επικαλούμενος την επισφαλή κατάσταση ανεφοδιασμού και το μεγάλο αριθμό λιποταξιών. Ομως, όπως ο ίδιος ισχυριζόταν σήμερα, η κατάσταση έχει αλλάξει δραματικά από τότε, καθώς ο στρατός του Ασαντ έχει αποκτήσει ξανά επαρκείς γραμμές ανεφοδιασμού για να εξασφαλίζει τις αναγκαίες ποσότητες όπλων, άλλων υλικών και καυσίμων για τα tanks και τα αεροσκάφη. Η νέα κατάσταση επιτρέπει στο στρατό του Ασαντ να αντιμετωπίζει τις επιθέσεις των ανταρτών και να ανακαταλαμβάνει θέσεις που είχε χάσει.

Εκτός από τις επιτυχίες στα πολεμικά μέτωπα, η θέση του καθεστώτος Ασαντ ενισχύεται από την κατάσταση που επι-

κρατεί στην αντιπολίτευση. Ο Συριακός Εθνικός Συνασπισμός της αντιπολίτευσης, που συγκροτήθηκε καθ' υπόδειξη του Λευκού Οίκου στις αρχές της χρονιάς, συνενώνοντας διάφορες αστικές πολιτικές δυνάμεις και εξόριστους στη συντριπτική πλειοψηφία αντικαθεστωτικούς παράγοντες, σπαράσσεται από αλληλοσυγκρουόμενα συμφέροντα, αντιπαλότητες και συγκρούσεις για τα πόστα και αποδεικνύεται ανεπαρκής για να αποτελέσει μια αξιόπιστη εναλλακτική

πολιτική λύση. Αξίζει να σημειωθεί ότι χρειάστηκε να παραταθεί πέντε μέρες η σύνοδος του Συνασπισμού της αντιπολίτευσης στην Ιστανμπούλ (είχε προγραμματιστεί για τις 23-25 του Μάη) για να καταφέρουν οι αντιμαχόμενες πλευρές, κάτω από την ασφυκτική πίεση των ΗΠΑ, της Γαλλίας, της Βρετανίας και της Σαουδικής Αραβίας, να καταλήξουν σε κάποιο συμβιβασμό για τη διεύρυνση του 63μελούς ηγετικού Συμβουλίου με 43 νέα μέλη, στην πλειοψηφία από την ομάδα του φιλελεύθερου Michel Kilo, με στόχο να περιοριστεί η κυριαρχία στο σώμα αυτό της Μουσουλμανικής Αδελφότητας. Οι διαμάχες και τα ατέλειωτα παζαρέματα δεν επέτρεψαν να παρθεί απόφαση για την εκλογή νέου προέδρου, μετά την παραίτηση του Μοάζ αλ-Κατίμπ τον περασμένο Μάρτη, ενώ αποφασίστηκε να μη συμμετέχει ο Συνασπισμός στη διεθνή σύνοδο για το συριακό πόλεμο στη Γενεύη, που προωθείται από ΗΠΑ και Ρωσία, επικαλούμενοι τη συνέχιση της σφαγής και την ανάμιξη της Χεσμπολά και του Ιράν και αποκρύβοντας την πραγματική αιτία που είναι η έλλειψη συνοχής και η αδυναμία τους να καταλήξουν σε συμφωνία που να μπορούν να την παρουσιάσουν ως βάση διαπραγματεύσεων.

Η «ούληση» που επικρατεί στο Συνασπισμό αναγκάζει τις ΗΠΑ, σύμφωνα με την αμερικάνικη εφημερίδα «McClatchy» (31/5/13), να κρατούν 63 εκατομμύρια δολάρια που είχαν υποσχεθεί στο Συνασπισμό, γιατί έχουν απογοητευτεί και αναζητούν πιο αξιόπιστους συνεργάτες για να υποστηρίξουν στη Συρία. Παρ' όλο που η στάση αυτή έρχεται σε αντίθεση με τις δημόσιες δηλώσεις εμπιστοσύνης του Λευκού Οίκου προς το Συνασπισμό, ο οποίος, συν τοις άλλοις, έχει αναγνωριστεί από τις ΗΠΑ και πολλούς δυτικούς και άραβες συμμάχους ως ο νόμιμος εκπρόσωπος του συριακού λαού.

Οι εξελίξεις αυτές οδήγησαν τους εκπροσώπους της Ρωσί-

■ Μπαγκλαντές

Υπό κατάρρευση τα δύο τρίτα των βιομηχανικών κτιρίων!

Ένα και πλέον μήνα μετά την κατάρρευση του εργοστασίου κλωστοϋφαντουργίας Rana Plaza στη Ντάκα του Μπαγκλαντές, που οδήγησε στο θάνατο περισσότερους από 1.100 εργάτες, στην πλειοψηφία τους γυναίκες, έκθεση του Πανεπιστημίου Μηχανικής και Τεχνολογίας της χώρας αποκαλύπτει ότι το 60% των κτιρίων που στεγάζουν διάφορων τύπων βιομηχανική δραστηριότητα κινδυνεύουν από κατάρρευση.

Πέρα από το γεγονός ότι δύο στα τρία εργοστάσια κινδυνεύουν από κατάρρευση, η έκθεση διαπίστωσε ότι σε πολλές περιπτώσεις έχουν γίνει τεράστιες υπερβάσεις στην επιτρεπόμενη δόμηση. Τέτοια ήταν και η περίπτωση του Rana. Πολλές είναι οι περιπτώσεις κτιρίων τα οποία αρχικά είχαν σχεδιαστεί για να γίνουν κατοικίες και στη συνέχεια η χρήση τους άλλαξε αυθαίρετα σε βιομηχανική, χωρίς καμία κατασκευαστική ενίσχυση. Σε άλλες περιπτώσεις, κτίρια είχαν κατασκευαστεί χωρίς καμία επίβλεψη από τις αρμόδιες κρατικές υπηρεσίες.

Αυτή τη στιγμή, όπως αναφέρει η έκθεση, τα βιομηχανικά κτήρια που κινδυνεύουν περισσότερο είναι αυτά που κατασκευάστηκαν για διαφορετική χρήση και στη συνέχεια μετατράπηκαν σε εργοστάσια. Επίσης είναι πάρα πολλά αυτά τα οποία είναι κυριολεκτικά ερείπια και τα οποία δεν έχουν ακόμα εντοπιστεί. Οπως χαρακτηριστικά δήλωσε ο επικεφαλής της ομάδας μηχανικών η οποία συνέταξε τη συγκεκριμένη μελέτη, είναι πολλά τα κτίρια τα οποία κινδυνεύουν άμεσα, αλλά προκειμένου να μη δημιουργηθεί πανικός δε δίνονται στοιχεία στη δημοσιότητα, ενώ τα εργοστάσια συνεχίζουν να λειτουργούν.

Τα κέρδη των καπιταλιστών πάνω από όλα και σίγουρα πάνω από την ανθρώπινη ζωή που με τόσο ζήλο ισχυρίζονται ότι θέλουν να προστατεύσουν.

ας και των ΗΠΑ που συναντήθηκαν στη Γενεύη με τον εκπρόσωπο του ΟΗΕ και του Αραβικού Συνδέσμου Λακτάρ Μπρασχίμ στις 5 Ιούνη να ανακοινώσουν ότι δεν είναι δυνατόν να πραγματοποιηθεί η διεθνής σύνοδος για τη Συρία μέσα στον Ιούνιο και ότι πιθανόν να συγκληθεί τον Ιούλιο, γιατί «οι συριακές πλευρές δεν είναι έτοιμες και η αντιπολίτευση έχει πολλή δουλειά μπροστά της για να ετοιμαστεί για τη σύνοδο». Στην πραγματικότητα τίποτα δεν είναι βέβαιο. Τα αντίπαλα στρατόπεδα κερδίζουν χρόνο. Ο συσχετισμός δυνάμεων που θα διαμορφωθεί στο χρόνο αυτό θα καθορίσει και τους όρους των όποιων διαπραγματεύσεων.

Κλείνοντας, θέλουμε να υπενθυμίσουμε ότι η λαϊκή εξέγερση στη Συρία έχει εξελιχθεί σε έναν εμφύλιο πόλεμο με χαρακτηριστικά ενδοθηρσκευτι-

κού πολέμου, που δεν έχει καμία σχέση με τα πραγματικά συμφέροντα του συριακού λαού, που υποδαυλίζεται και πατρονάρεται από ανταγωνιστικές ιμπεριαλιστικές δυνάμεις και περιφερειακές χώρες. Συνεπώς, πρόκειται για πόλεμο άδικο και από τις δύο πλευρές.

Θέλουμε επίσης να επισημάνουμε τον αντιδραστικό ρόλο της Χεσμπολά, που υποστηρίζει ένα αιματοβαμμένο αυταρχικό καθεστώς, προκειμένου να υπερασπίσει τα συμφέροντά της ως αστική πολιτική δύναμη που συμμετέχει αυτή τη στιγμή στη διαχείριση της εξουσίας στο Λίβανο. Αυτό δείχνει το στενό ορίζοντα που έχουν τέτοιου είδους αστικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα και το γεγονός ότι έχει πολεμήσει και μάλιστα με επιτυχία το σιωνιστικό ισραηλινό καθεστώς δεν της δίνει συγχωροχάρτι.

Υπόδειγμα

Επειδή δεν είμαστε Λωτοφάγοι, θυμόμαστε πολύ καλά, ότι μέχρι και την περασμένη βδομάδα η Τουρκία του Ερντογάν και των «μετριοπαθών ισλαμιστών», που κυβερνούν τη γειτονική χώρα από το 2002, εμφανιζόταν στα ελληνικά ΜΜΕ ως η χώρα-υπόδειγμα. Η χώρα που κατάφερε να διώξει το ΔΝΤ, που έχει μια σημαντική οικονομική ανάπτυξη, που προσπαθεί να λύσει με δημοκρατικό τρόπο τα εσωτερικά της προβλήματα (ακόμα και το αγκάθι του Κουρδικού).

Η βάρβαρη επίθεση των μπάτσων και το λιντσάρισμα των λιγοστών διαδηλωτών που διαμαρτύρονταν για τη μετατροπή ενός πάρκου στο κέντρο της Κωνσταντινούπολης σε μουσείο για τα οθωμανικά κλέη (μαζί με εμπορικό κέντρο, βεβαίως, για να συνδυαστεί το τερπνόν μετά του ωφελίμου) έβαλε φωτιά στα τόπια, ξέσκισε το προσωπίο του Ερντογάν και του ΑΚΡ και έκανε τα ελληνικά ΜΜΕ να κάνουν γαργάρα όλα τα μνηπτικά δημοσιεύματα, με τα οποία τροφοδοτούσαν τον ελληνικό λαό.

Μιλώντας γενικά, υποδείγματα για το προλεταριάτο δεν μπορούν να βρεθούν πουθενά στον καπιταλιστικό κόσμο. Μιλώντας ειδικά, ούτε η Τουρκία του Ερντογάν μπορεί ν' αποτελέσει υπόδειγμα. Στο κάτω-κάτω, η Κίνα των επιγόνων του Ντενγκ Χισαοπίνγκ έχει ορμητικότερους ρυθμούς ανάπτυξης από την Τουρκία και έχει καταστεί ιμπεριαλιστική υπερδύναμη. Το ίδιο ισχύει (ως προς τους ρυθμούς ανάπτυξης) για τη μετα-ρατσιστική Νότια Αφρική του Μαντέλα και του Ζούμα, όπου πυροβολούν εν ψυχρώ τους εργάτες στα ορυχεία των ξένων μονοπωλίων, όταν τολμούν να ζητήσουν αυξήσεις.

Μένοντας στον τομέα των «υποδειγμάτων», μπορεί κανείς να μιλήσει για την Αργεντινή των Κίρσενερ ή για τη Βραζιλία των Λούλα-Ρούσεφ, με τις παραγκουπόλεις, με τα άθλια μεροκάματα, με τον καλπάζοντα πληθωρισμό, με την οικολογική καταστροφή. Κι όμως, αυτές οι χώρες παρουσιάστηκαν σχετικά πρόσφατα ως υποδείγματα από τον ΣΥΡΙΖΑ. Για να μη θυμηθούμε τις ΗΠΑ του Ρούσσελτ και του New Deal, η οποία επίσης αποτελεί ιστορικό υπόδειγμα μπροστά στο οποίο εκστασιάζονται οι ΣΥΡΙΖΑίοι.

Δεν υπάρχει ιστορική περίοδος ή μικροπερίοδος που στο προλεταριάτο να μην παρουσιάζονται χώρες-υποδείγματα. Το κριτήριο είναι κατά κανόνα η οικονομική ανάπτυξη, ενίοτε και κάποια μέτρα ρεφορμιστικού χαρακτήρα (βλέπε π.χ. το σκανδιναβικό υπόδειγμα, του οποίου πρόσφατα σκίστηκε επίσης η μάσκα).

Με την ίδια εμμονή καταβάλλεται προσπάθεια (προς το παρόν επιτυχημένη) να διαγραφεί από την ιστορική μνήμη το μοναδικό πραγματικό υπόδειγμα για το προλεταριάτο, η χώρα των Σοβιέτ, με την ορμητική σοσιαλιστική ανάπτυξη, με τα τεράστια επιτεύγματα στην οικονομία, την κοινωνική οργάνωση, το πολιτικό σύστημα, τον πολιτισμό.

Μπορεί η πρώτη εργατική-σοσιαλιστική δημοκρατία να μην υπάρχει εδώ και έξι δεκαετίες, όμως αποτελεί το μοναδικό υπόδειγμα προς μελέτη.

Κανελλη-Βορίδης δίπλα-δίπλα σε παρουσίαση βιβλίου για τη Χρυσή Αυγή. Το πάνελ έχει και Παπαδημούλη, και Χριστοφιλοπούλου, και Πανούση. Ολο το... συνταγματικό τόξο, με γκεσέμι τον τσεκουροφόρο!

■ Κλόουν

Ξεπέρασαν κάθε όριο γελοιότητας οι προπαγανδιστές του Μαξίμου, στέλνοντας τον Σαμαρά να κάνει τον αφέτη στο «Ράλι Ακρόπολις». Και καλά, τον έστειλαν να παραστήσει τον αφέτη για να έχει διεθνή προβολή. Την ελληνική σημαία τι του την έβαλαν στο χέρι; Ότι στα ράλι χρησιμοποιείται καρό σημαία το γνωρίζουν ασφαλώς. Δεν σκέφτηκαν ότι η εικόνα του Σαμαρά με μια πλαστική γαλανόλευκη, σαν αυτές που χρησιμοποιούνται στις προεκλογικές συγκεντρώσεις, θα τον εξίσωνε με κλόουν σε όσους στο εξωτερικό θα έβλεπαν τη σκηνή;

■ Προσαρμογές (1)

«Ο ΣΥΡΙΖΑ θα διορθώσει με νόμιμες διαδικασίες κάθε αποκρατικοποίηση που αφορά βασικά αγαθά και βασικές υποδομές», δηλώνει ο Γ. Σταθάκης στο περιοδικό «Επίκαιρο» (τεύχος της 30ής Μάη). Σοβαρή και δεσμική στάση. Οχι ανατροπές, αλλά διορθώσεις. Και πάντοτε με νόμιμο τρόπο: εξαγορά και, φυσικά, στο βαθμό που ο ιδιώτης θέλει να πουλήσει. Τα υπόλοιπα, τα «ηρωικά» που εξαπολύει ο Τσίπρας από τα «μπαλκόνια», είναι προεκλογική τροφή για απειλές.

■ Προσαρμογές (2)

Στην ίδια συνέντευξη, ο Σταθάκης ερωτάται «ποιες είναι οι τρεις πιο σημαντικές προϋποθέσεις για έξοδο από το Μνημόνιο». Αντί —όπως θα περίμενε ο αθεράπευτος οπαδός του ΣΥΡΙΖΑ— να απαντήσει ότι δεν υπάρχουν προϋποθέσεις, πλην μιας: να αναλάβει ο ΣΥΡΙΖΑ τη διακυβέρνηση, οπότε θα καταργήσει αμέσως τα Μνημόνια και τους εφαρμοστικούς τους νόμους, αυτός αρχίζει να περιγράφει τις... τρεις προϋποθέσεις: «Πρώτον, η ακύρωση των περαιτέρω περικοπών σε δημόσιες δαπάνες και η σταθεροποίηση των δημοσίων εσόδων με αναδιανομή των βαρών από τα ασθενέστερα στα πιο ευκατάστατα στρώματα. Δεύτερον, η επαναφορά των συλλογικών συμβάσεων ως βασικού μηχανισμού προσδιορισμού των μισθών στον ιδιωτικό τομέα. Τρίτον, η διαμόρφωση ενός συντεταγμένου επενδυτικού προγράμματος για την ανάκαμψη της οικονομίας».

Μ' άλλα λόγια, «ζήτησε Μάη να φας τριφύλλι». Διότι η πρώτη και ιδιαίτερα η τρίτη προϋπόθεση απαιτούν χρόνια και χρόνια και κυρίως απαιτούν επενδύσεις από ιδιώτες καπιταλιστές, οι οποίοι φυσικά βά-

ζουν όρους για να κάνουν επενδύσεις.

Γι' αυτό αμέσως μετά ο Σταθάκης διορθώνει τη δημοσιογράφο που αναφέρει πως ο Τσίπρας διακηρύσσει ότι οι μισθοί και οι συντάξεις θα αποκατασταθούν στα προ Μνημονίου επίπεδα: «Ο κ. Τσίπρας δεν διακηρύσσει παρά τη σταδιακή αποκατάσταση μισθών και συντάξεων ανάλογα με την ανάκαμψη της οικονομίας. Οι μισθοί και οι συντάξεις δεν θα αποκατασταθούν άμεσα στα προ Μνημονίου επίπεδα, καθώς αυτό είναι αδύνατον».

■ Ποιοι είναι οι προβοκάτορες;

Οι κάτοικοι της Βορειοανατολικής Χαλκιδικής συνεχίζουν να αγωνίζονται και να θεωρούν ότι στον αγώνα τους έχουν θέση και οι μαχητικές ενέργειες. Η νυχτερινή επίθεση στις Σκουριές, άλλωστε, είναι αυτή που έβγαλε τον αγώνα τους από την αφάνεια που τον είχε καταδικάσει το σιωπητήριο των αστικών ΜΜΕ. Ποιος έχει αντίθετη άποψη; Ο Περισσός (και όχι μόνο), φυσικά, που εκδίδει ανακοινώσεις σαν την παρακάτω:

«Το ΚΚΕ καταδικάζει την επίθεση των ΜΑΤ εναντίον της κινητοποίησης της συντονιστικής επιτροπής των κατοίκων που οδήγησε στη σύλληψη τριών διαδηλωτριών. Η κινητοποίηση αυτή καμία σχέση δεν έχει με τις ενέργειες ομάδων που οδήγησαν στην καταδικαστέα πράξη του τραυματισμού αστυνομικού. Αυτές οι ενέργειες αξιοποιούνται για τη σκοφάντηση του αγώνα του λαού της Χαλκιδικής. Όσοι προσπαθούν με άμεσο ή έμμεσο τρόπο να συσχετίσουν τα δύο γεγονότα παίζουν το παιχνίδι αυτών που επιδιώκουν τη δυσφήμιση και την καταστολή των λαϊκών κινητοποιήσεων. Ο λαός

χρειάζεται με καλά οργανωμένους, μαζικούς και περιφρουρημένους αγώνες να παλέψει για το δίκιο του».

■ Ο σιωνισμός είναι φασισμός

Διαβάζουμε και ακούμε συνεχώς ειδήσεις, σύμφωνα με τις οποίες και οι ιδύνο-

■ Παντού και πάντα λαμόγια

Τρία εξέχοντα μέλη της βρετανικής Βουλής των Λόρδων, οι δύο μέλη του Εργατικού Κόμματος και ο τρίτος μέλος του Ενωτικού Κόμματος του Ολστερ (τα γνωστά προτεσταντικά καθάρματα της Βόρειας Ιρλανδίας) πιάστηκαν με τη γίδα στην πλάτη. Δημοσιογράφοι των «Κυριακάτικων Τάιμς» εμφανίστηκαν στους λόρδους ως εκπρόσωποι νοτιοκορεατικής εταιρίας που δραστηριοποιείται στον κλάδο της ηλιακής ενέργειας και άρχισαν το παζάρι για τις υπηρεσίες που θα μπορούσαν να προσφέρουν οι λόρδοι-βουλευτές. Ενώ κρυφή κάμερα κατέγραφε τα καδέκαστα, οι λόρδοι έριχναν στο τραπέζι τις υπηρεσίες που μπορούσαν να προσφέρουν (δημιουργία ομάδας βουλευτών που θα λειτουργούσε ως λόμπι των συμφερόντων της εταιρίας) και παζάρευαν την τιμή. Ο λόρδος Κάνιγγχαμ, για παράδειγμα, ζητούσε 144.000 στερλίνες (γύρω στα 170.000 ευρώ) για τις υπηρεσίες του. Αργότερα, φυσικά, θα ζητούσε κι άλλα.

Φυσικά, ξέσπασε σάλος. Διότι η Βρετανία epαίρεται ότι αποτελεί την κοιτίδα του αστικού κοινοβουλευτισμού. Όλοι άρχισαν να πέφτουν από τα σύννεφα και να εκφράζουν τον αποτροπιασμό τους για τους διεφθαρμένους βουλευτές. Δεν πρόκειται, βέβαια, να μιλήσουν —όπως κάνουμε εμείς— για απρόσεκτους βουλευτές, οι οποίοι πιάστηκαν στα πράσα από πονηρούς δημοσιογράφους.

ντες του Τελ Αβίβ και οι διεθνείς σιωνιστικές οργανώσεις πιέζουν την κυβέρνηση Σαμαρά να αυστηροποιήσει το ποινικό καθεστώς για τους νεοναζί. Ας επισημάνουμε, λοιπόν, για μια ακόμη φορά, ότι οι σιωνιστές αντιτίθενται στον αντισημιτισμό των νεοναζί. Γιατί κατά τα άλλα είναι ολόιδιοι μ' αυτούς. Είναι ρατσιστές σε βάρος των Παλαιστινίων, είναι εθνικιστές, είναι ένοχοι για διαρκή εγκλήματα γενοκτονίας.

■ Περιμένουμε δράση

Όπως πληροφορηθήκαμε από τον αστικό Τύπο, ο γίγαντας Μιχελογιαννάκης ολοκλήρωσε με επιτυχία την περίοδο δοκιμασίας και προσχώρησε πλήρως στον ΣΥΡΙΖΑ. Το ότι το ιστορικό αυτό γεγονός δεν ανακοινώθηκε επίσημα δεν οφείλεται σε επιφυλάξεις της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ για την προσωπικότητα του Μιχελογιαννάκη, όπως γράφουν διάφοροι κακεντρεχείς, αλλά στη γνωστή σεμνότητα αυτής της τεράστιας προσωπικότητας του πολιτικού μας βίου. Εμείς περιμένουμε να αναλάβει δράση και είμαστε έτοιμοι να καλύψουμε δημοσιογραφικά την πρώτη αγόρευση του ως βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ πλέον και όχι ανεξάρτητου.

■ Σταθερή αξία

Ο «πολύς» Σλάβοϊ Ζίζεκ ανέληψε από τα νεανικά του αμαρτήματα και διακηρύσσει πλέον ότι «αυτό που χρειαζόμαστε είναι αληθινές και ρεαλιστικές συμμαχίες, όχι κομμουνιστικές επαναστάσεις, αλλά αστικά κοινοβούλια που θα φέρουν αποτελέσματα», καλώντας την αριστερά «να ξεφύγει από το σεχταρισμό της και να πλησιάσει την αποκαλούμενη πατριωτική αστική τάξη». Ο επίσης «πολύς» Ουμπέρτο Εκο, όμως, δεν έχει ανάγκη από ανανηπτικές κωλοτούμπες. Αυτός υπήρξε πάντοτε σταθερή αξία της αστικής-σοσιαλδημοκρατικής ιδεολογίας. Με το γνωστό ύφος του ξερόλα που δεν σηκώνει αντιρρήσεις, αυτός ο μετρίοτατος συγγραφέας ευπώλητων βιβλίων για το αστικό κοινό, απεφάνθη σε πρόσφατη συνέντευξή του ότι «δύο στρατόπεδα υπάρχουν σήμερα στην ήπειρό μας. Το ένα, το πιο μορφωμένο, έχει βαθιά ευρωπαϊκή συνείδηση. Όπως είχαν όσοι ακόμη και στη διάρκεια του πολέμου, όταν βομβαρδιζόνταν από τους Γερμανούς, εξακολουθούσαν να μεταφράζουν Γκαίτε και Σίλερ. Από την άλλη είναι εκείνοι, οι λιγότερο μορφωμένοι, οι οποίοι δεν έχουν αντιληφθεί ακόμη πόσο τυχεροί είμαστε που εδώ και 50 χρόνια δε σφαζόμαστε μεταξύ μας. Εκατομμύρια ήταν οι νεκροί του πολέμου, όμως καταφέραμε να ξεχάσουμε όσα περάσαμε χάρη στα ανοιχτά ευρωπαϊκά σύνορα, τη μόρφωση, την ευρωπαϊκή συνείδηση, την επαφή μας με τους άλλους».

Αν διακρίνατε μια βαθύτατη ελιτίστικη περιφρόνηση προς την «αδαή μάζα», δεν κάνατε λάθος. Εμείς όμως σας ζητούμε να παρατηρήσετε πόσο φτηνιάρηδες είναι αυτοί οι διάσημοι διανοούμενοι.

■ Η πρωτιά στην Αλέκα

Ο Ερντογάν τα 'βαλε με τα λεγόμενα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Χαρακτήρισε το twitter εργαλείο του διαβόλου κι έβαλε τις τουρκικές εταιρίες τηλεπικοινωνιών να ριξουν τα δίκτυά τους. Μίλησε ακόμη και για κύκλους «στην Τουρκία και το εξωτερικό», που συντονίζουν τις μαχητικές διαδηλώσεις. Ό,τι και να κάνει, όμως, την πρωτιά την έχει η Αλέκα Παπαρήγα. Αυτή ήταν που το Δεκέμβρη του 2008 μίλούσε για καλά συντονισμένο σχέδιο από τις μυστικές υπηρεσίες, επικαλούμενη τα SMS και τις αναρτήσεις του Indymedia.

■ Υποκρισία

«Τούτοι οι μπάτσοι που 'ρθαν τώρα...».

«Μπάτσοι και χωροφυλάκοι μας ξουρίσαν το μουστάκι...».

«Μάγκες πιάστε τα γιοφύρια, μπάτσοι κλάστε μας...».

Προφανώς η ΝΔ δεν έχει ακούσει τα ευρύτατα γνωστά ρεμπέτικα τραγούδια. Εκτός αν βγει και μας πει πως πρόκειται για χυδαία άσματα του περιθωρίου...

Αλλά τι να πεις για τον ΣΥΡΙΖΑ που άρχισε τις απολογίες; Χάσαμε τον αριθμό των δελτίων Τύπου που εξέδωσε ο Βούτσας για να... εξηγήσει τι εννοούσε. Κι επειδή οι δικαιολογίες του Βούτση κρίθηκε ότι δε φτάνουν, εκδόθηκε και νοη paper από το κόμμα που έλεγε τα εξής: «Είναι σαφές ότι η δήλωση του γραμματέα της ΚΟ του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ Νίκου Βούτση δεν αφορούσε τους ευόρκως υπηρετούντες (sic!) αστυνομικούς, αλλά τις περιπτώσεις αυτών που παρέχουν "προστασία"!»

Γιατί τόσο υποκρισία; Τι φοβόσαστε; Μήπως σας κακολογήσει ο λαός; Μα ο λαός αποκαλεί όλους τους μπάτσους μπάτσους, όχι μόνο όσους πολούν προστασία (που δεν τους ξέρουμε κιόλας). Και οι ελάχιστοι μπάτσοι που δεν έχουν τη λογική του μπάτσου (ναι, υπάρχουν και τέτοιοι) δεν έχουν κανένα πρόβλημα να αυτοσαρκαστούν. Μήπως ελπίζει ο ΣΥΡΙΖΑ ότι θα πάρει ψήφους από τους μπάτσους; Η πλειοψηφία τους θα ψηφίσει έτσι κι αλλιώς τους νεοναζί κι ό,τι περισσέψει από τα τρία σημερινά κυβερνητικά κόμματα θα πάει στον ΣΥΡΙΖΑ. Αρα, εξετάσεις αστικού κορπορισμού δίνει πάλι ο ΣΥΡΙΖΑ.

Την περασμένη Κυριακή, έγινε στην Κατάληψη «Στρούγκα» στη Νέα Φιλαδέλφεια μια ενδιαφέρουσα εκδήλωση-αφιέρωμα στην Κομμούνα του Παρισιού. Στη σύντομη παρέμβασή του ο γράφων ανέδειξε ως σημαντικά κεκτημένα της Κομμούνας: α) Το γεγονός ότι για πρώτη φορά το προλεταριάτο απογαλακτίστηκε από την αστική επιρροή και διεξήγαγε έναν επαναστατικό αγώνα για τα δικά του συμφέροντα και όχι στηρίζοντας μια δυναστική μεταβολή, όπως συνέβη κατ' επανάληψη τις δεκαετίες που προηγήθηκαν. β) Το γεγονός ότι η Κομμούνα έδωσε για πρώτη φορά ένα πρότυπο εφαρμογής της δικτατορίας του προλεταριάτου στην πράξη, που επέτρεψε –με τα θετικά του και με τις ελλείψεις και παλινωδίες του– στους Μαρξ και Ενγκελς να ενισχύσουν τις θεωρητικές τους επεξεργασίες και αργότερα στον Λένιν να προσεγγίσει καλύτερα τα βασικά επιδικα της ρωσικής επανάστασης του 1917.

Μιλούσαμε για την Κομμούνα, αλλά η σκέψη έτρεχε διαρκώς στον ξεσηκωμό

οργανώσεων της τουρκικής επαναστατικής αριστεράς. Κάθε βήμα του πραγματικού κινήματος αποτελεί συνεισφορά στην κοινωνική πρόοδο, ανεξάρτητα από το βαθμό συνειδητότητάς του και ανεξάρτητα από την τελική έκβαση κάθε αγώνα. Κάθε σύγκρουση με την εξουσία των αστών είναι σχολείο της ταξικής πάλης, ανεξάρτητα από τη σπέκουλα που κάνουν οι αστικές αντιπολιτεύσεις και από την αδυναμία των οργανωμένων επαναστατικών δυνάμεων να γενικεύσουν θεωρητικά την πείρα και να κεφαλαιοποιήσουν πολιτικά τον αγώνα. Θα 'ρθει η στιγμή που όλ' αυτά θα παίξουν το ρόλο τους στη σφυρηλάτηση της επαναστατικής συνείδησης.

Από την άλλη, δεν μπορεί να μην παρατηρήσει κανείς ότι και στον ξεσηκωμό της Τουρκίας, όπως και στη νεολαϊστική εξέγερση στην Ελλάδα του Δεκέμβρη του 2008, όπως και στις σχετικά πρόσφατες αραβικές εξεγέρσεις, όπως σε δεκάδες μαχητικά κινήματα που έχουν ξεσπάσει σε διάφορες γωνιές του πλανήτη, η κατάσταση θυμίζει (πάντο-

Προλεταριακοί αγώνες και δυναστικές μεταβολές

που την ίδια στιγμή τάραζε τη γαλήνη του τουρκικού καθεστώτος, θρυμματίζοντας τη βιτρίνα της χώρας-πρότυπο, όπως εδώ και χρόνια διαφημίζεται η Τουρκία. Δεν είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε σε ποιο βαθμό συμμετέχει το προλεταριάτο της Τουρκίας στον ξεσηκωμό, που συνεχίζεται ενόσω γράφονται αυτές οι γραμμές, όμως και τα δημοκρατικά αιτήματα που προβάλλονται σε πρώτο πλάνο και η οικονομική εκμετάλλευση και εξαθλίωση που «κρύβονται», αλλά τροφοδοτούν την οργή, αφορούν κατά κύριο λόγο το προλεταριάτο της Τουρκίας. Είναι επίσης βέβαιο, ότι η εργατική νεολαία, πάντοτε ευαίσθητος δέκτης των κοινωνικών προταγμάτων, βρίσκεται στην πρώτη γραμμή των οδομαχιών. Τα φαινόμενα που εμφανίζονται σαν διαταξικά είναι στην πραγματικότητα βαθύτατα ταξικά. Μπορεί οι κάμερες να εστιάζουν στους διανοούμενους και τους λαμπερούς πρωταγωνιστές των σαμπουνόπερων, που κάνουν την εμφάνισή τους στην πλατεία Ταξίμ της Πόλης, όμως στα στενά του Μπεσικτάς, όπου γίνονται οι πιο σκληρές οδομαχίες, είναι η εργατική νεολαία που συγκρούεται και όχι ο τηλεοπτικός Σουλεϊμάν με τη σύζυγό του. Τα έχουμε ζήσει και στην Ελλάδα αυτά και τα γνωρίζουμε πολύ καλά.

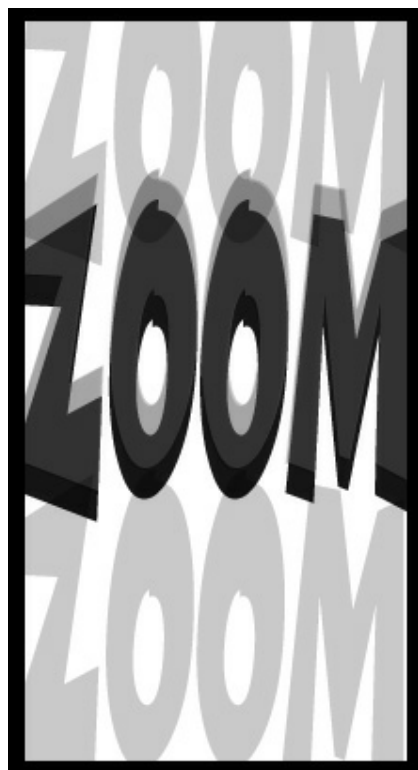
Μακριά από μας κάθε σκέψη υποτίμησης του ξεσηκωμού που σαρώνει τις μεγάλες τουρκικές πόλεις, από την ευρωπαϊκή Κωνσταντινούπολη μέχρι το Ντέρισιμ του Κουρδιστάν. Είμαστε ολόψυχα με τους εξεγερμένους και ιδιαίτερα με το πιο δυναμικό κομμάτι τους, που συγκρούεται καθημερινά με τις κρατικές δυνάμεις καταστολής. Κομμάτι στο οποίο φαίνεται καθαρά η συμβολή των

τε τηρουμένων των αναλογιών) την κατάσταση εκείνη στην οποία έβαλε για πρώτη φορά τέρμα η Κομμούνα του Παρισιού. Μια κατάσταση ιδεολογικής και πολιτικής σύγχυσης, που επιτρέπει στις αστικές δυνάμεις να εκμεταλλεύονται τους αγώνες και τα εξεγερτικά κινήματα του προλεταριάτου, της φτωχολογίας, της νεολαίας, για να λύσουν τις δικές τους αντιθέσεις και να επαναφέρουν την κοινωνική ειρήνη μέσα από δυναστικές μεταβολές. Χρήσιμο είναι, λοιπόν, να βάλουμε και αυτή τη διάσταση στην ανάλυσή μας.

Ειδικά η Τουρκία έχει να παρουσιάσει μια αλυσίδα τέτοιων δυναστικών μεταβολών, από την περίοδο της δημιουργίας του νέου τουρκικού κράτους (δεκαετία του '20) μέχρι σήμερα. Στην παράδοση αυτή έπαιξαν αναμφισβήτητα ρόλο και η διαμόρφωση του τουρκικού εθνικισμού, που αντιμετώπισε με τη φωτιά και το σιδερό όλες τις άλλες εθνότητες και εθνικές μειονότητες, και η ταξική διάρθρωση της τουρκικής κοινωνίας, με τη μεγάλη αγροτική μάζα να «πνίγει» σε σημαντικό βαθμό το προλεταριάτο των μεγάλων πόλεων. Ας μείνουμε, όμως, στις εξελίξεις της τελευταίας εικοσαετίας, συνέχεια και απότοκο των οποίων είναι ο σημερινός ξεσηκωμός.

Το ΑΚΡ, το κόμμα των «μετριοπαθών ισλαμιστών», με αδιαμφισβήτητο ηγέτη τον σίγουρα χαρακτηριστικό πολιτικό Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν, διανύει ήδη τον 11ο χρόνο στην εξουσία, έχοντας κερδίσει τρεις διαδοχικές εκλογικές αναμετρήσεις. Δεν είναι ο ισλαμισμός ως ιδεολογία που έκανε το ΑΚΡ πολιτικά κυρίαρχο (αν ήταν έτσι, τότε θα είχαν την ίδια επιτυχία και παλαιότερα ισλαμικά κόμματα, όπως εκείνο του Ερμπακάν).

Είναι και οι πολιτικές και οι οικονομικές συγκυρίες. Τα κοσμικά κόμματα που ομνύουν στην παράδοση του κεμαλισμού ουσιαστικά αποτελούν παιδιά της τελευταίας χούντας, της χούντας του Κενάν Εβρέν και των στρατηγών. Τα στελέχη τους ήταν βουτηγμένα στη διαφθορά, ενώ οι σχέσεις τους με το λεγόμενο «βαθύ κράτος», από το οποίο είχαν υποφέρει οι λαοί της Τουρκίας, ήταν ορατές. Ο Ερντογάν και οι «αδελφοί» του εμφανίστηκαν ως νέοι, άφθαρτοι, διαπνεόμενοι από δημοκρατικά ιδεώδη, έτοιμοι να συγκρουστούν με το «βαθύ κράτος». Ετσι, συγκίνησαν ευρύτατες εργατικές και λαϊκές μάζες, πέρα από τη θεοσοσεβούμενη αγροτική Ανατολή. Τυχαίο είναι ότι ο Ερντογάν ξεκίνησε την πολιτική του καριέρα ως δήμαρχος της Ισταμπούλ, της πόλης που συγκεντρών-

νει το μεγαλύτερο ποσοστό κοσμικών, φιλελεύθερων διανοούμενων, αλλά και αλεβιτών (μουσουλμανική αίρεση που αρνείται τη λατρεία και ζει κατά τα κοσμικά πρότυπα). Οι ισλαμιστές του ΑΚΡ συγκίνησαν ακόμη και κομμάτια της κοσμικής φιλελεύθερης διάνοησης, η οποία παρά την απέχθειά της για τον ισλαμισμό, θεώρησε ότι υπό τη διοίκηση του ΑΚΡ αυτός μπορεί να συμβιώσει αρμονικά με τον αστικό-κοινοβουλευτικό δημοκρατισμό, τον εκδυτικισμό της Τουρκίας και την ένταξη στην ΕΕ. Δεν είναι τυχαίο, επίσης, το αδυνάτισμα της σχετική δυνατής τουρκικής άκρας αριστεράς την ίδια περίοδο. Η στροφή των εργατικών, αγροτικών και νεολαϊστικών μαζών προς τον αστικό κοινοβουλευτισμό, για τον οποίο κοπτόταν το ΑΚΡ, αποψίλωσε όλες τις επαναστατικές οργανώσεις, ξεραίνοντας τις δάφνες που είχαν κατακτήσει τα μέλη τους στις φυλακές της χούντας, στις αίθουσες βασανιστηρίων της στρατοχωροφυλακής και της ασφάλειας και στην παρανομία.

Το ΑΚΡ, όμως, έτυχε να κυβερνήσει και σε μια περίοδο που η Τουρκία ολοκλήρωσε τον κύκλο της καπιταλιστικής ύφεσης και μπήκε σε τροχιά ανάπτυξης. Φυσικά, αυτή η ανάπτυξη έχει όλα τα χαρακτηριστικά ενός «τριτοκοσμικού» μοντέλου. Με μεροκάματα πείνας, με ωράρια εξοντωτικά, με άθλιες εργασιακές συνθήκες. Αν μιλάμε στην Ελλάδα σήμερα για «κινεζοποίηση» σε συνθήκες κρίσης, στην Τουρκία η «κινεζοποίηση» υπήρξε και υπάρχει και σε συνθήκες σχε-

Το ξεσκέπασμα ενός πολιτικού απατεώνα

Πόσο γομάρι μπορεί να είναι ένας πρωθυπουργός που αφού χαρακτηρίσει «πλιατσικολόγους» δεκάδες χιλιάδες νεολαίους σε 67 πόλεις της χώρας, που συγκρούονταν με τις δυνάμεις καταστολής οι οποίες μερικές μέρες πριν είχαν επιτεθεί βάναισα σε ειρηνικούς διαδηλωτές, φεύγει σε προγραμματισμένο ταξίδι στο εξωτερικό σα να μην συμβαίνει τίποτα; Ο λόγος φυσικά για τον Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν, που τη Δευτέρα την κοπάνησε για το αραβικό Μάγρεμπ, προκειμένου να παραδώσει... μαθήματα δημοκρατίας στους ηγέτες που ήρθαν στην εξουσία μετά την «αραβική άνοιξη»! Πλασάρεται μάλιστα εδώ και χρόνια ως υπερασπιστής του παλαιστινιακού λαού με την ίδια ευκολία που σκύβει τη μέση στα αμερικάνικα και ευρωπαϊκά συμφέροντα στη χώρα.

Πριν από δύο χρόνια, το καθεστώς της Τουρκίας εμφανιζόταν ως «πρότυπο» μοντέλο δημοκρατίας απέναντι στα αυταρχικά αραβικά καθεστώτα που συγκλονίζονταν από τις πιο μαζικές και βίαιες εξεγέρσεις των τελευταίων δεκαετιών. Ο Ερντογάν ασκούσε ακόμη και κριτική, τότε στον Καντάφι και τότε στον Ασαντ, για την άγρια καταστολή που χρησιμοποίησαν στο εσωτερικό των χωρών τους. Όταν όμως ήρθε η ώρα του, αποδείχτηκε το ίδιο μεγαλομανής και προκλητικός με αυτούς που κατηγορούσε, εξαπολύοντας ενάντια στους εξεγερμένους της Τουρκίας τα ίδια «επιχειρήματα» που χρησιμοποιήσαν οι δικτάτορες που γκρέμισε η «αραβική άνοιξη»: προβοκάτορες, πλιατσικολόγοι, ξένος δάκτυλος κτλ.

Ενας ακόμη αστός πολιτικός απατεώνας ξεσκεπάστηκε. Πού να κρύψουν τα γραπτά τους όσοι στηρίζαν αυτόν τον πολιτικό απατεώνα και την πολιτική του; Πώς να κόψουν τη γλώσσα τους όσοι τον εκθείαζαν; Όπως η βουλευτίνα του ΣΥΡΙΖΑ και «σκιώδης» υπουργός Εξωτερικών, Ρένα Δούρου, που το 2011 έγραφε χωρίς ήχος ντροπής, σε δύο κείμενά της με ευγλωττότατους τίτλους: «Τουρκία: Μοντέλο και πρόκληση για την Αραβική άνοιξη» και «Η επόμενη μέρα της Τουρκίας»: «Μέλος του ΝΑΤΟ, πρότυπο οικονομικής ανάπτυξης (μέσα σε οκτώ χρόνια το κατά κεφαλήν ΑΕΠ τριπλασιάστηκε) σε μια περίοδο που η ευρωπαϊκή και αμερικανική οικονομία χειμάζονται, η μόνη χώρα που έχει τη δυνατότητα να αντισταθεί στο Ισραήλ (όπως φάνηκε και στην περίπτωση του Μάβι Μαρμαρά το 2010 αλλά και στην αντίδρασή της φέτος στο πόρισμα του ΟΗΕ που απάλλαξε ευθυνών για το πολύνεκρο επεισόδιο το βραϊκό κράτος), σουνιτική χώρα που ισορροπεί επιδέξια μεταξύ κοσμικού χαρακτήρα και ενός μετριοπαθούς Ισλάμ, η σημερινή Τουρκία διαθέτει όλα τα εχέγγυα να καταστεί πρότυπο των λαών της "Αραβικής Άνοιξης"». «Πράγματι, σήμερα το πολιτικό σκηνικό της Τουρκίας επιτρέπει ελπίδες για κάτι τέτοιο. Με την προϋπόθεση όμως ότι ο πρωθυπουργός Ερντογάν δεν θα υποκύψει στις σειρήνες του εύκολου λαϊκισμού και του εκφοβισμού των αντιπάλων του (όπως έκανε σε τούτη την προεκλογική εκστρατεία), και θα συνεχίσει την προσπάθεια βαθιάς μεταρρύθμισης της χώρας, που μέχρι σήμερα έχει επιτύχει εντυπωσιακά αποτελέσματα»!

Αυτά παθαίνεις αν ανοίξεις το στόμα σου περισσότερο από όσο πρέπει, αλλά η Δούρου είναι συνηθισμένη στις κωλοτούμπες και δεν έχει τέτοια προβλήματα (έχει θητεύσει, άλλωστε, και κοντά σε Πασόκους, στο υπουργείο Αμυνας επί Ακη). Την ώρα που το Γραφείο Τύπου του ΣΥΡΙΖΑ δήλωνε ότι «το τουρκικό μοντέλο που παρουσιαζόταν ως "οικονομικό θαύμα" έδειξε το αληθινό του πρόσωπο», η ίδια περιοριζόταν να επισημάνει με διπλωματική αβρότητα, ότι «πρόκειται για μια σοβαρή δημοκρατική δοκιμασία, η οποία, μέχρι στιγμής, εκθέτει την τουρκική κυβέρνηση» και να διατυπώσει «εύλογα ερωτήματα (sic!) ως προς τις πραγματικές προθέσεις της σχετικά με το μοντέλο κοινωνίας που επιδιώκει να επιβάλλει». Το πιο... σκληρό που είπε είναι πως ό,τι συμβαίνει στην Τουρκία «αποδεικνύει στην πράξη πόσα πολλά μέτρα πρέπει να ληφθούν και σε πόσα ακόμα επίπεδα, προκειμένου η χώρα να εκπληρώσει το δημοκρατικό κριτήριο-πρόκριμα ένταξης στην ΕΕ». Λες και στην Ευρώπη δεν ξυλοκοποούν διαδηλωτές και δεν ξηλώνουν πάρκα για να φτιάξουν γκαράζ και εμπορικά κέντρα.

Βαθιές οι ρίζες της οργής

Η έκρηξη της οργής των λαών της Τουρκίας έγινε σε μία περίοδο που όλα φαίνονταν να βαδίζουν «κατ' ευχήν». Οι ρυθμοί ανάπτυξης εξακολουθούσαν να είναι θετικοί, παρά την παγκόσμια κρίση (στο 2.2% έκλεισε η αύξηση του ΑΕΠ το 2012), οι επενδύσεις αυξάνονταν και η κυβέρνηση Ερντογάν έμοιαζε ακαταμάχητη κι έτοιμη να μετατρέψει την Τουρκία σε νέο... Ντουμπάι. Πίσω από αυτό το φανταχτερό περιτύλιγμα, όμως, υπήρχε η μαύρη πραγματικότητα για εκατομμύρια εργαζόμενους και νεολαίους. Ήταν η μαύρη πραγματικότητα των μισθών πείνας με 300 έως 400 ευρώ κατώτατο μισθό τα τέσσερα τελευταία χρόνια.

Όπως μας πληροφορεί η Eurostat (http://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/show.do?dataset=earn_mw_cur&lang=en), ο κάτωτατος μισθός στην Τουρκία ήταν γύρω στα 310 ευρώ το πρώτο εξάμηνο του 2009 και σήμερα βρίσκεται κοντά στα 430 ευρώ. Όπως φαίνεται από τα στοιχεία της τουρκικής Στατιστικής Υπηρεσίας για το 2010 (http://www.turkstat.gov.tr/VeriBilgi.do?alt_id=27), έτος που ο ρυθμός ανάπτυξης έτρεχε με 9%, ο μέσος βασικός μισθός δεν ξεπερνούσε τις 1.383 τουρκικές

λίρες (ποσό που το 2010 αντιστοιχούσε σε 650-700 ευρώ) μικτά. Κι αυτά για 45 ώρες τη βδομάδα. Ποσό που αντιστοιχούσε με ωρομίσθιο κοντά στα 4 ευρώ (7.6 λίρες) μικτά για όσους είχαν προϋπηρεσία πάνω από τέσσερα χρόνια ή 2.8 ευρώ (5.4 λίρες), πάντα μικτά, για τους νεότερους εργαζόμενους!

Μαζί με τους μισθούς πείνας, η Τουρκία «κέρδιζε» ένα ακόμη «δώρο» της «ανάπτυξης». Την πρωτιά σε θανατηφόρα «ατυχήματα» στα ανθρακωρυχεία. Σύμφωνα με στοιχεία της Παγκόσμιας Οργάνωσης Εργασίας (ILO), που επικαλέστηκε ο πρόεδρος του συνδικάτου των ανθρακωρυχών τον Ιούλη του 2011, η Τουρκία ξεπερνούσε ακόμα και την Κίνα σε τέτοια «ατυχήματα», σαν αποτέλεσμα της παντελούς έλλειψης μέτρων

ασφαλείας, της κρατικής αδιαφορίας και της δίψας για μέγιστο κέρδος (για περισσότερα βλ. «Κόντρα», αρ. φύλλου 717, 2.2.2013 - <http://www.eksegersi.gr/issue/717/Διεθνή/18511.Δολοφονίες-στο-βωμό-της-ανάπτυξης>).

Σε ένα τέτοιο περιβάλλον η επίθεση στις δημοκρατικές ελευθερίες αποτέλεσε το σπιντο που έβαλε φωτιά στον εύφλεκτο κάμπο. Το λαϊκό ξεσπάσμα, που δεν περιορίστηκε στην Ισταμπούλ, αλλά επεκτάθηκε εν ριπή οφθαλμού σε όλες τις μεγάλες πόλεις της χώρας, δείχνει πως πέρα από τα δημοκρατικά προβλήματα, υπάρχουν οξύτατα κοινωνικά προβλήματα. Η «κινεζοποίηση», στην οποία στηρίχτηκε το τουρκικό «οικονομικό θαύμα» των τελευταίων χρόνων, μπορεί να έγινε ανεκτή σαν αναγκαίο κακό από

τις εξαθλιωμένες λαϊκές μάζες, κάθε άλλο παρά ευχάριστη ήταν, όμως. Γι' αυτό και με την πρώτη ευκαιρία ο κόσμος ξεσπασε. Αυτό αποδεικνύει η συνέχιση των διαδηλώσεων επί τόσες μέρες, παρά την άγρια καταστολή, αλλά και οι απεργίες που αναγκάστηκαν να κηρύξουν οι ηγεσίες των αστορεφορμιστικών συνδικάτων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα.

Όσο κι αν φαίνεται πως δεν υπάρχει καμιά αναλογία μεταξύ Τουρκίας και Ελλάδας, οι σημερινές εξελίξεις στη γειτονική χώρα προσφέρονται για την εξαγωγή συμπερασμάτων για τα «καθ' ημάς». Πού ποντάρουν οι πολιτικές δυνάμεις που κυβερνούν σήμερα; Σε μια καπιταλιστική ανάπτυξη με το «κινεζοποιημένο» ελληνικό προλεταριάτο να αρκείται σε μια θέση εργασίας, αδιαφορώντας για το μεροκάματο ή τον μισθό, για τις εργασιακές σχέσεις, για τις συνθήκες εργασίας. Ο,τι έγινε και στην Τουρκία στα χρόνια του Ερντογάν, δηλαδή. Αυτό μπορεί να τους βγει προσωρινά, καθώς εργαζόμενοι και νέοι έχουν μπαϊλντίσει από την ανεργία, ενώ βιώνουν αίσθημα ήττας. Όπως βγήκε και στον Ερντογάν. Πόσο, όμως, μπορεί να κρατήσει αυτό;

Προλεταριακοί αγώνες και δυναστικές μεταβολές

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

τικής καπιταλιστικής ανάπτυξης. Μόνο που η μείωση της ανεργίας εισπράχτηκε από το τουρκικό προλεταριάτο ως πρόσδοδος σε σχέση με το παρελθόν, η οποία οφειλόταν στην κυβέρνηση του ΑΚΡ, στην οποία και πιστώθηκε, με τον ίδιο ακριβώς τρόπο που από τη φιλελεύθερη κοσμική διανοήση πιστώθηκε στην ίδια κυβέρνηση η σχετική σταθεροποίηση του κοινωνικού βουλευτισμού και η σύγκρουση με τους στρατηγούς.

Το ΑΚΡ εδραιώθηκε, μια μεγάλη κλίκα «ισλαμιστών» καπιταλιστών το στηρίξε και το στηρίζει, έβαλε δικούς του ανθρώπους στο στρατό, στην αστυνομία, στις μυστικές υπηρεσίες, έγινε «κράτος εν κράτει», αντικαθιστώντας σ' αυτό το ρόλο τα κοσμικά κεφαλικά κόμματα. Και βέβαια, αποφάσισε να κάνει επίσημη κρατική ιδεολογία τον ισλαμισμό και τις αναφορές στην οθωμανική αυτοκρατορία (χωρίς να αποκηρύσσει ανοιχτά τον κεμαλισμό), όχι γιατί ο Ερντογάν και η κλίκα του είναι «κολλημένοι» με τη θρησκεία, αλλά γιατί με τη θρησκεία μπορούν να ελέγξουν τις λαϊκές μάζες ή τουλάχιστον το μεγαλύτερο κομμάτι

τι τους. Η φθορά από την πολύχρονη άσκηση της εξουσίας είναι αναπόφευκτη. Πιο σημαντική για το ΑΚΡ, όμως, είναι η γνώση πως η ανάπτυξη δε θα διαρκέσει εσαεί, πως μια σειρά στοιχεία αυτής της ανάπτυξης είναι φούσκες, πως η καπιταλιστική ύφεση αναπόφευκτα θα έρθει και τότε η κοινωνική συναίνεση θα πινάχτει στον αέρα. Γι' αυτό και στην παραδοσιακή καταστολή του τουρκικού κράτους, η οποία αποτελεί εγγενές χαρακτηριστικό του και ουδέποτε εξαφανίστηκε, οι «μετριοπαθείς ισλαμιστές» άρχισαν να προσθέτουν στοιχεία θεοκρατικού τύπου καταστολής, που έκαναν τη

διοίκησή τους ακόμη πιο απεχθή.

Μια σπίθα ήταν αρκετή για να βάλει φωτιά. Το περιστατικό βάρβαρης αστυνομικής καταστολής στο πάρκο «Γκεζί» της πλατείας Ταξίμ λειτούργησε ως πυροκροτητής σε μια τεράστια εκρηκτική ύλη που είχε συσσωρευτεί σε όλη την Τουρκία, εξαιτίας πολιτικών και οικονομικών λόγων. Και ποιος караδοκεί στη γωνιά; Τα κοσμικά κεφαλικά κόμματα, τα παιδιά της χούντας του Εβρέν, που βρήκαν την ευκαιρία να αναβαπτιστούν στην κολυμβήθρα του νεολαϊστικού και λαϊκού ξεσηκωμού. Μέχρι τώρα ο Ερντογάν νικούσε τους κεμαλιστές κατά κράτος.

Τώρα είναι η πρώτη φορά που αυτοί προβάλλουν απειλητικούς για την εξουσία του και θέλουν να εκμεταλλευτούν το λαϊκό ξεσηκωμό για να διεκδικήσουν μερίδιο στην άσκηση της εξουσίας. Η ιστορία της σύγχρονης Τουρκίας φαίνεται να βαδίζει σε μια ακόμη επανάληψή της, και πάλι ως τραγωδία. Δεν έχει σημασία αν αυτό θα γίνει τώρα ή αργότερα. Σημασία έχει ότι το προλεταριάτο της Τουρκίας δεν είναι ακόμη σε θέση να απογαλακτιστεί από

Σαν ξυπνήσεις μονομιάς θα 'ρθει ανάποδα ο ντουνιάς

Μπορεί να μην πήρε το χαρακτήρα γενικευμένης εξέγερσης ο ξεσηκωμός που συγκρόνησε όλες αυτές τις μέρες την Τουρκία, έχει όμως όλα τα απαραίτητα χαρακτηριστικά για να στοιχειώσει τον ύπνο των κρατούντων. Μαζική συμμετοχή της νεολαίας, εκδήλωση της λαϊκής αντιβίας, γύρισμα της πλάτης στο αστικό πολιτικό σύστημα και τα μέσα μαζικής αποβλάκωσης που το υπηρετούν. Και βέβαια, καθώς οι διαδηλώσεις και οι συγκρούσεις συνεχίζονται καθημερινά, παρά τις προσπάθειες κατευνασμού που γίνονται και μέσα από την κυβέρνηση και το κυβερνών ΑΚΡ (βλέπε δηλώσεις Γκιουλ και Αρίντς), κανένας δεν μπορεί να κάνει πρόβλεψη για το ποιο ακριβώς θα είναι το τέλος.

Σε δημοσκόπηση που έγινε στις 3 και 4 Ιούνη μεταξύ 3.000 διαδηλωτών (το 64% των οποίων ήταν μεταξύ 19 και 30 ετών) από δύο στελέχη του πανεπιστημίου Bilgi της Ισταμπούλ (<http://www.hurriyetdailynews.com/protesters-are-young-libertarian-and-furious-at-turkish-pm-says-survey.aspx?pageID=238&nID=48248&NewsCatID=341>), επισημαίνεται ότι η πλειοψηφία των διαδηλωτών δεν ανήκει σε κανένα κόμμα (75%), ενώ το 84% δήλωσε πως ένας επιπλέον λόγος που ώθησε στη συμμετοχή στις διαδηλώσεις ήταν η σιω-

πή των μίντια. Φυσικά, η συντριπτική πλειοψηφία (γύρω στο 80%) τάσσεται ενάντια σε ενδεχόμενη εμπλοκή του στρατού.

Οι συνγνώμες του αναπληρωτή πρωθυπουργού Μπουλέντ Αρίντς για την εκτεταμένη χρήση βίας από την αστυνομία κατά των διαδηλωτών που διαδήλωναν ειρηνικά ενάντια στο σχέδιο Ερντογάν για ριζική ανακατασκευή της πλατείας Ταξίμ σε στίλ... Ντουμπάι και οι τεμενάδες του προέδρου Γκιουλ μπροστά στο... δημοκρατικό δικαίωμα της διαδήλωσης, δεν έπεισαν τους διαδηλωτές να επιστρέψουν στα σπίτια τους. Βγαίνουν στις πλατείες και τους δρόμους καθημερινά και συνεχίζουν να απαιτούν δημοκρατικές ελευθερίες, ξήλωμα των επικεφαλής των μπάτσων, απελευθέρωση των πάνω από 1.700 συλληφθέντων (για 3.300 κάνει λόγο μία ΜΚΟ στην Αγκυρα), απαγόρευση

των δακρυγόνων και των σπρέι πιπεριού, και βέβαια σταμάτημα των εργασιών στην πλατεία Ταξίμ και το πάρκο Γκεζί, απ' όπου ξεκίνησαν οι διαμαρτυρίες την Τρίτη 28 Μάη.

Η φωτιά εξαπλώθηκε ταχύτατα από την Ισταμπούλ σε 67 πόλεις της χώρας, μεταξύ των οποίων οι τέσσερις μεγαλύτερες (εκτός από την Ισταμπούλ, η Αγκυρα, τα Άδανα και η Σμύρνη), οι οποίες έγιναν θέατρα σφοδρών συγκρούσεων επί μέρες. Συ-

κρούσεων από τις οποίες δεν γλίτωσε ούτε το πρωθυπουργικό γραφείο στην Αγκυρα, που δέχτηκε τις πέτρες των διαδηλωτών.

Το Σάββατο το βράδυ είχαν καταστραφεί ή καεί: 89 αστυνομικά οχήματα, 42 ΙΧ αυτοκίνητα, 4 λεωφορεία, 18 δημοτικά οχήματα, 4 κυβερνητικά κτίρια, 94 επιχειρήσεις και ένα αστυνομικό τμήμα. Πρωταγωνιστής στις συγκρούσεις είναι η νεολαία. Ακόμη και μαθητές Λυκείου κατέβηκαν στους δρόμους και

δεν διαλύονταν επί ώρες, παρά την αστυνομική καταστολή. Είναι χαρακτηριστικό ότι μέσα στους 600 συλληφθέντες τη Δευτέρα το βράδυ στην Αγκυρα οι 50 ήταν μαθητές Λυκείου.

Η καταστολή μέχρι την Τετάρτη το βράδυ μετράει τρεις νεκρούς (συν ένα νεκρό μπάτσο) και πάνω από 3.000 τραυματίες. Η εμμονή των διαδηλωτών και η συμπάθεια που φαίνεται πως έχουν από με-

γάλο τμήμα του πληθυσμού ξεσκέπασαν τον δημοκρατικό μανδύα του Ερντογάν. Οι μπάτσοι πήραν εντολή να χτυπήσουν ακόμη και τις διαδηλώσεις σε Αγκυρα και Ισταμπούλ, που οργάνωσαν τα συνδικάτα στο πλαίσιο της απεργίας που κυρήχτηκε σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα.

Ήταν αυτή η καταστολή που έδωσε τη δυνατότητα στην αντιπολίτευση να στεκουλάρει. Βρήκαν την ευκαιρία οι Κεμαλικόι να πάρουν τη

ρεβάνς από τον μέχρι πρότινος πανίσχυρο Ερντογάν, με τον ηγέτη τους να γλείφει την εξεγερμένη νεολαία, δηλώνοντας ότι έδωσε ένα μάθημα στον Ερντογάν. Μπορεί οι οπαδοί της αντιπολίτευσης να ανεμίζουν τις τουρκικές σημαίες με τυπωμένη τη φωτογραφία του Κεμάλ Ατατούρκ, όμως σίγουρα δεν είναι η κοσμική αντιπολίτευση αυτή που προκάλεσε την έκρηξη της οργής, ούτε αυτή που καθοδηγεί τις καθημερινές διαδηλώσεις και συγκρούσεις. Ακόμη και ξένοι ανταποκριτές σημειώνουν πως στο δρόμο είναι καταλυτική η παρουσία της τουρκικής άκρας αριστεράς, τα μέλη της οποίας έχουν παράδοση στις οδομαχίες. Βέβαια, ούτε η άκρα αριστερά καθοδηγεί όλον αυτόν τον κόσμο, όσο κι αν έχει τη δυνατότητα να οργανώνει την αντιβία των οδομαχιών. Ούτε ο κόσμος είναι πως έχουν από μεγάλο τμήμα του πληθυσμού ξεσκέπασαν τον δημοκρατικό μανδύα του Ερντογάν. Οι μπάτσοι πήραν εντολή να χτυπήσουν ακόμη και τις διαδηλώσεις σε Αγκυρα και Ισταμπούλ, που οργάνωσαν τα συνδικάτα στο πλαίσιο της απεργίας που κυρήχτηκε σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα. Ήταν αυτή η καταστολή που έδωσε τη δυνατότητα στην αντιπολίτευση να στεκουλάρει. Βρήκαν την ευκαιρία οι Κεμαλικόι να πάρουν τη

την αστική επιρροή και να πολεμήσει κάτω από τη δική του επαναστατική σημαία.

Δε θα μπορούσε να συμβεί και διαφορετικά, στη δεδομένη ιστορική στιγμή. Αυτή η διαπίστωση όχι μόνο δεν μειώνει τη σημασία του ξεσηκωμού, που ακόμη συνεχίζεται, αλλά αντιθέτως την αναδεικνύει. Γιατί χωρίς τέτοιους ξεσηκωμούς κανένας λαός δεν έχει μέλλον. Οι δυναστικές μεταβολές θα γίνονται ερήμην του, διά των εκλογών και μόνο. Ενώ οι ξεσηκωμοί προσφέρουν εμπειρίες, υλικό για γνώση, μνήμες που συσσωρεύονται.

Ακούμε και διαβάζουμε συχνά πως υπάρχουν δυο Τουρκίες. Μια Τουρκία του Ισλάμ, της μαντίλας, του τζαμιού και της προσευχής, την οποία ευπρόσωπως εκπροσωπεί το ΑΚΡ, και μια Τουρκία φιλελεύθερη, δυτικόστροφη, κοσμική, την οποία «αναγκαστικά» εκπροσωπούν τα κόμματα της κεμαλικής παράδοσης, είτε «καθαρά» κεμαλικά είτε με στοιχεία από τα δυτικά πολιτικά ρεύματα (π.χ. σοσιαλδημοκρατία). Πράγματι, όποιος κάνει μια εκδρομή στην Κωνσταντινούπολη θα εισπράξει φωτογραφικά αυτή την εικόνα. Από τη μια το ανέμελο πλήθος της Ταξίμ και της Λεωφόρου Ιστικλάλ, που θυμίζουν μια οποιαδήποτε ευρωπαϊκή πρωτεύουσα, και από την άλλη τα τζαμιά με τα εκκωφαντικά μεγάφωνα να μεταδίδουν το κάλεσμα του μουεζίνης προς τους πιστούς και οι γυναίκες με τις μαντίλες που περπατούν γρήγορα περπατώντας για τη δουλειά ή το σπίτι.

Αυτή, όμως, είναι μόνο μια φωτογραφική αποτύπωση της πραγματι-

κότητας, που αν μείνει τέτοια ευνοεί την εξουσία του κεφάλαιου και το «δικαίωμα και βασιλεία» που υπήρξε πάντοτε ένα αγαπημένο δόγμα της. Πράγματι, υπάρχουν δυο Τουρκίες, αλλά αυτές δεν είναι η Τουρκία των μουσουλμάνων και η Τουρκία των κοσμοκίων. Είναι η Τουρκία της κεφαλαιοκρατικής πλουτοκρατίας και η Τουρκία της φτωχολογίας, των εργατών, των φτωχών αγροτών, των εργαζόμενων μικροαστών. Οι δυο ψεύτικες Τουρκίες χαρίζονται στο ΑΚΡ από τη μια και στα ικεμαλικά κόμματα από την άλλη. Όταν αυτές οι δυο ψεύτικες Τουρκίες γίνουν ένα, όταν εξαλειφθούν οι ψεύτικοι ιδεολογικοί διαχωρισμοί και μείνει μόνο ο ταξικός διαχωρισμός, τότε «μετριοπαθές Ισλάμ» και Κεμαλιστές θα γίνουν ένα (το 'χουν ξανακάνει και στο παρελθόν), για ν' αντιμετωπίσουν τον εχθρό λαό.

Από την άποψη αυτή, όσο κι αν βρισκόμαστε ακόμα μακριά από έναν μαζικό απογαλακτισμό του προλεταριάτου και της φτωχολογίας από τις ιδεολογικές και πολιτικές επιρροές των αστικών κομμάτων, ο σημερινός ξεσηκωμός είναι πάρα πολύ σημαντικός. Γιατί δεν είναι ξεσηκωμός των κοσμοκίων ενάντια στους πιστούς, αλλά ξεσηκωμός για δημοκρατικά δικαιώματα και ελευθερίες, που αφορούν όλο το προλεταριάτο και τη φτωχολογία. Θερμούς αγωνιστικούς χαιρετισμούς στα οδοφράγματα των τουρκικών πόλεων. Η καρδιά μας βρίσκεται ολόκληρη μαζί τους, γιατί δεν υπάρχει άλλο μέρος να στείλουμε τη μισή (για να θυμηθούμε και τον μεγάλο Ναζίμ Χικμέτ).

Πέτρος Γιώτης

■ Ζαν-Κλοντ Γιούνκερ

Τρίτο δάνειο, τέταρτο Μνημόνιο

«Αρα, σύντομα η τρικομματική κυβέρνηση θα κληθεί να υπογράψει νέο αποικιοκρατικό δάνειο (και νέο Μνημόνιο, φυσικά), το δημόσιο χρέος θα συνεχίσει να τραβάει την ανηφόρα και ο ελληνικός λαός να κουβαλάει τον σταυρό του μαρτυρίου, όσο κάθεται με σταυρωμένα τα χέρια και δεν παίρνει την υπόθεση στα χέρια του για να βάλει τέλος σ' αυτό το μαρτύριο». Αυτή ήταν η κατακλειδα οικονομικής ανάλυσης για την πορεία και τις προοπτικές του ελληνικού κρατικού χρέους, που δημοσιεύτηκε στο προηγούμενο φύλλο της «Κόντρας».

Πριν προλάβει να στεγνώσει το μελάνι, ήρθε ο περιβόητος Ζαν-Κλοντ Γιούνκερ και το επιβεβαίωσε. Σταθερά «φιλελληνας» και ετοιμαζόμενος να επισκεφτεί την Αθήνα (ως πρωθυπουργός του Λουξεμβούργου αυτή τη φορά και όχι ως πρόεδρος του Eurogroup), φρόντισε να μη ξεπιλάτα το μαχαίρι στον Σαμαρά, κάνοντας σκόνη ολόκληρη την προπαγάνδα του «success story», που έχουν εκπονήσει τα σαΐνια του Μαξίμου. Ενώ ο Σαμαράς, ξεπερνώντας και τον Στουρνάρα, έχει ανακοινώσει ότι η Ελλάδα θα βγει για δανεισμό στις «αγορές» το πρώτο εξάμηνο του 2014, ο Γιούνκερ δήλωσε πως είναι νωρίς για κάτι τέτοιο. Κι όχι μόνον αυτό, αλλά μίλησε για πρώτη φορά τόσο ανοιχτά για νέο δάνειο.

«Η Ελλάδα θα επιστρέψει στις αγορές τα επόμενα χρόνια. Δεν αποκλείω νέο δάνειο, αλλά είναι πολύ νωρίς ακόμη να το πούμε. Πρέπει πρώτα να δούμε τα στοιχεία και δε θέλω να δώσω την εντύπωση ότι η Ευρωζώνη έχει ήδη αποφασίσει γι' αυτό», δήλωσε ο Γιούνκερ. Πόσο πιο καθαρά να πει

τα πράγματα;

Εμείς δεν χρειαστήκαμε τον Γιούνκερ, ούτε να κάνουμε «κιτρινές» με την επιστολή Σαμαρά προς Λαγκάρντ. Αυτά τ' αφήνουμε στον ΣΥΡΙΖΑ και τα παπαγαλάκια του. Εμείς βάλαμε κάτω τα νούμερα, έτσι όπως παρατίθενται από το υπουργείο Οικονομικών, και είδαμε ότι ο λογαριασμός δεν βγαίνει με τίποτα. Ούτε με νέο «κούρεμα». Θα απαιτηθεί, λοιπόν, νέο δάνειο, το οποίο θα συνοδεύεται από νέο Μνημόνιο, φυσικά. Αλλωστε, το συνεχές παιχνίδι με τα δάνεια, η εργαλειοποίηση του κρατικού χρέους, έδωσε τη δυνατότητα στην ευρωπαϊκή και την ελληνική κεφαλαιοκρατία να υλοποιήσει το σχέδιο «κινεζοποίησης» της εργαζόμενης ελληνικής κοινωνίας.

Δεν είναι τυχαίο που κορυφαία στελέχη της Κομισιόν και του ΔΝΤ παθαίνουν αλλεργία όταν ακούνε ακόμα και για ασημένιου εισπρακτικού οφέλους μέτρα, όπως ο ΦΠΑ στην εστίαση ή ο ΕΦΚ στο πετρέλαιο θέρμανσης, που δεν απέφερε τίποτα (αντίθετα, μείωσε τα συνολικά φορολογικά έσοδα). Δε θέλουν με τίποτα να δημιουργηθεί κλίμα χαλάρωσης, γιατί ξέρουν πολύ καλά ότι το μεν φθινόπωρο θα πρέπει να συμφωνήσουν τα μέτρα που θα κλείσουν το «δημοσιονομικό κενό» του 2015-16 (στα 8 δις. το ανεβάζει η Κομισιόν, στα 4,2 δις. η συγκυβέρνηση), ενώ την άνοιξη του 2014 θα πρέπει να ξεκινήσουν οι συζητήσεις για νέο δάνειο και νέο Μνημόνιο. Γι' αυτό και πολλοί απ' αυτούς απορούν με την κυβερνητική προπαγάνδα, σε μια περίοδο που δεν πάει για εκλογές (που θα δικαιολογούσαν μια τέτοια προπαγάνδα ψευτιάς για μερικούς μήνες).

Το ένα μετά το άλλο τα πανεπιστημιακά ιδρύματα ακολουθούν το δρόμο που τους υπέδειξε ο νόμος Διαμαντοπούλου, προκειμένου να αποκτήσουν πόρους από «τρίτους» και να πάρουν πόντους για να ανεβούν σκαλιά στις λίστες αξιολόγησης-κατάταξης, με βάση την επέκταση της επιχειρηματικής τους λειτουργίας (μην ξεχνάμε ότι το ένα σκέλος της κρατικής χρηματοδότησης έχει ως προϋπόθεση τη θετική αξιολόγηση των ιδρυμάτων).

Πέρα από την άμεση σύνδεση με τις επιχειρήσεις, μέσω της έρευνας, τα σκήπτρα της οποίας κατέχουν από χρόνια οι λεγόμενες παραγωγικές σχολές, τα Πανεπιστήμια εφευρίσκουν χίλιους δυο τρόπους καθαριζόντας προγράμματα και «θερινά σχολεία», δραστηριοποιούμενα στον απατηλό κόσμο των «επανακαταρτίσεων», για να τσεπώσουν διδακτρα από τους «πελάτες» και να πάρουν πόντους στο «επιχειρείν», στην ιδιωτικοποίηση δηλαδή πλευρών του περιεχομένου σπουδών και της λειτουργίας τους.

Τα νέα τούτη τη φορά αφορούν στο Πανεπιστήμιο Πειραιώς – Κέντρο Ερευνών, που σε συνεργασία με την Ελληνική Εταιρία Συστημικών Μελετών (ΕΕΣΜ) πραγματοποιούν το επαγγελματικό πρόγραμμα

CSAP (Certified Systemic Analyst Professional), το οποίο απονέμει το CSAP Επαγγελματικό Τίτλο Μεταπτυχιακού Επιπέδου.

Η σχετική διαφήμιση του εν λόγω επαγγελματικού προγράμματος υποθετεί όλα τα «κλισέ» που αναφέρονται αναφανδόν από τους φανατικούς εραστές της καπιταλιστικής αγοράς, ποντάροντας στις αλυσίδες των πτυχιούχων για εύρεση εργασίας και των δημόσιων υπάλληλων για σταθεροποίηση της θέσης τους, την ώρα που φουντώνουν τα σύννεφα των απολύσεων και της διαθεσιμότητας.

Το πρόγραμμα, λέει, προσφέρει στους νέους επιστήμονες «εκαυχόμενα πιστοποιημένα προσόντα», «ώστε να είναι ηγέτες στο χώρο της διοικητικής και εκτελεστικής εργασίας τους». Και «αποσκοπεί στην κάλυψη του κενού μεταξύ των σχετικών μεταπτυχιακών σπουδών και των απαιτήσεων της σύγχρονης αγοράς». Διότι «οι επιχειρήσεις σήμερα χρειάζονται στελέχη με εφαρμοσμένες γνώσεις και ικανότητες για αύξηση της απόδοσης, της παραγωγικότητας, της αποτελεσματικότητας, της ανταγωνιστικότητας».

Σύμφωνα με την ΕΕΣΜ, αλλά και

το Πανεπιστήμιο Πειραιά (τρομάρα του) δεν αρκεί το βασικό πτυχίο, ούτε καν ο μεταπτυχιακός τίτλος για να καλύψει κανείς το «κενό» ανάμεσα σε αυτά και τις «απαιτήσεις της αγοράς» (που είναι η εμπέδωση και επέκταση της κινεζοποίησης)! Πρέπει να ακουμπήσει επιπλέον ζεστό παραδάκι στους διοργανωτές του προγράμματος για να γίνει «Συστημικός Αναλυτής» περιωπής και να ενταχθεί «επιτυχώς στην αγορά της παροχής των υπηρεσιών ή και της παραγωγής προϊόντων».

Οι διοργανωτές του προγράμματος καθησυχάζουν τους «πελάτες» ότι «το οικονομικό κόστος του CSAP είναι πολύ λογικό». Αλλά ακόμη κι αν αυτοί δεν μπορούν να ανταποκριθούν προτρέπονται να καταφύγουν σε δανεισμό από Τράπεζα με την οποία το CSAP έχει εξασφαλίσει, συνεργασία. Η δε αποπληρωμή του δανείου θα αρχίσει «μετά από την επιτυχή ολοκλήρωση των σπουδών στο CSAP». Εδώ, οι εμπνευστές του προγράμματος έχουν ξεπεράσει και τα αμερικανικά ιδιωτικοποιημένα πανεπιστήμια, που προβλέπουν αποπληρωμή των δανείων μετά την εύρεση εργασίας (η γενίκευση του φαινομένου αυτού

στις ΗΠΑ έχει δημιουργήσει μακρές λίστες καταχρεωμένων νέων εργαζόμενων).

Η κατάταξη των δημόσιων υπάλληλων στους βαθμούς του νέου μισθολογίου-φτωχολογίου, η προαγωγή τους από βαθμό σε βαθμό με δεδομένες εξ αρχής ποσοστώσεις και κατόπιν εφαρμογής της αξιολόγησης, ο μπαμπούλας των απολύσεων και της διαθεσιμότητας, έχουν δημιουργήσει μια μεγάλη δεξαμενή φοβισμένων ανθρώπων. Σ' αυτούς απευθύνονται οι διοργανωτές του προγράμματος και τάζουν Μόρια, που «μετρώνται επιπλέον τυχόν μορίων από τίτλους σπουδών (πτυχίο, μεταπτυχιακό δίπλωμα ή/και διδακτορικό) που τυχόν έχει ο υπάλληλος και δεν συμψηφίζονται». Διότι σύμφωνα με τη σχετική διαφήμιση, το CSAP «έχει επιπλέον πιστοποιηθεί από το Δημόσιο» και παρέχει 50 Μόρια στους εν ενεργεία δημόσιους υπάλληλους, των Ν.Π.Δ.Δ. και των Ο.Τ.Α. α' και β' βαθμού». Αν δε ο υπάλληλος αποδειχθεί καλός πελάτης και συνεχίσει στο δεύτερο στάδιο του προγράμματος τότε λαμβάνει κι άλλα Μόρια κ.ο.κ.

Η δεύτερη σχετική είδηση των

ημερών αφορά στο «Θερινό Σχολείο Επιμόρφωσης και Έρευνας», που οργανώνεται από το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο

Θεσσαλονίκης, υπό την αιγίδα του ΚΕΟΔΥ (Κέντρο Ολοκληρωμένης Διαχείρισης Υδάτων του ΑΠΘ). Το πρόγραμμα απευθύνεται σε υποψήφιους διδάκτορες και μεταδιδάκτορες και τους προσφέρει «νέα εμπειρία και γνώσεις σε θέματα που σχετίζονται με την αναπτυξιακή διάσταση της διαχείρισης και προστασίας των υδατικών πόρων». Η συμμετοχή απαιτεί την καταβολή 70 ευρώ για διαλέξεις μιας εβδομάδας και ενός workshop (οι συμμετέχοντες χωρίζονται σε ομάδες εργασίας), που καταλήγει σε χορήγηση πιστοποιητικού συμμετοχής.

Το ερώτημά μας είναι απλώς ρητορικό: Ποιες επιπλέον γνώσεις από αυτές που δίνονται με την εκπόνηση του διδακτορικού διπλώματος προσφέρει το ταχύρυθμο πρόγραμμα του «θερινού σχολείου»; Και αν είναι έτσι, όπως ισχυρίζονται οι διοργανωτές του, γιατί αυτές δεν ενσωματώνονται στο διδακτορικό πρόγραμμα σπουδών, ώστε να αφορούν όλους τους φοιτητές του, παρ'απ'ευθύνονται μόνο σε κάποιους που θα το επιλέξουν, για το οποίο οφείλουν να καταβάλουν και 70 ευρώ;

Διώξεις φοιτητών

Η ποινικοποίηση του συλλογικού αγώνα των φοιτητών ενάντια στο νόμο-έκτρωμα της Διαμαντοπούλου στιγματίζει με στίγμα ανεξίτηλο μαύρο και βαρύ τους πανεπιστημιακούς καθηγητές του Φυσικού Τμήματος του Πανεπιστημίου Κρήτης. Γιατί διάλεξαν για τον εαυτό τους το ρόλο της δύναμης καταστολής, έγιναν οι ακραιφνείς υπερασπιστές ενός νόμου που, εκτός του ότι κατεδαφίζει ό,τι έχει απομείνει από το δημόσιο Πανεπιστήμιο, επιβάλλει τη «σιωπή των αμνών», μέσω των κατασταλτικών και αυταρχικών του διατάξεων.

Το πειθαρχικό της Σχολής Θετικών και Τεχνολογικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Κρήτης, τιμώρησε 2 φοιτητές του Τμήματος Φυσικής με επίπληξη και 9 φοιτητές με αναστολή εξαμήνου, στέλνοντας σαφές τρομοκρατικό μήνυμα προς όλους όσους αντιστέκονται. Το έγκλημα καθοσίωσης των εν λόγω φοιτητών ήταν ότι συμμετείχαν, μετά από σχετική απόφαση του φοιτητικού τους συλλόγου τον Οκτώβρη του 2011, σε κινητοποίηση ανηδρώνοντας στην εκδικητική απόφαση του Τμήματος Φυσικής να χαθεί η εξεταστική περίοδος του Σεπτεμβρίου λόγω των φοιτητικών αγώνων ενάντια στο νόμο Διαμαντοπούλου.

Είναι σύνθηρες, στα Πανεπιστήμια, μετά από περιόδους κινητοποιήσεων, να υπάρχει συνεννόηση μεταξύ καθηγητών και φοιτητών για να μην χάνονται οι εξεταστικές περιόδους. Αλλωστε, οι φοιτητικοί αγώνες αφορούν ζητήματα που αγκαλιάζουν ευρύτερα το δημόσιο Πανεπιστήμιο και λειτουργούν προς όφελος και των πανεπιστημιακών καθηγητών. Γι' αυτό και οι καθηγητές, παρόλο που δεν βρίσκονται στην πρώτη γραμμή των αγώνων, δείχνουν συνήθως πνεύμα κατανόησης απέναντι στους φοιτητές. Όμως, σ' αυτή την περίπτωση οι καθηγητές του Φυσικού Τμήματος έγιναν τα φερέφωνα της φράσης Άννας που διεκήρυξε όλο αλαζονεία: «Όσοι κάνουν καταλήψεις να χάσουν το εξάμηνο».

Η απόφαση αυτή και η ενεργοποίηση των πειθαρχικών που προβλέπεται στο νόμο-πλαίσιο και στον πρότυπο γενικό εσωτερικό κανονισμό, πρέπει να ειδωθούν μέσα στο γενικότερο κλίμα επιβολής του «νόμου και της τάξης», της εντατικοποίησης της φασιστικοποίησης της δημόσιας ζωής. Το σύστημα θωρακίζεται ελπίζοντας να αποτρέψει τους αγώνες και τις εξεγέρσεις που αναπόφευκτα θα ξεσπάσουν επειδή δεν αντέχεται η βαριά μπότα του Μνημονίου.

Δρομολογούν την κατάργηση των δωρεάν σχολικών βιβλίων

Η είδηση είναι κάπως παρωχημένη (το γεγονός συνέβη στις 19 του Μάη), πλην, όμως, είναι άξια σχολιασμού. Γιατί δείχνει την κατεύθυνση προς την οποία θέλει να κινηθεί το υπουργείο Παιδείας, που από την εποχή της Διαμαντοπούλου έχει σαφώς διαμηνύσει ότι δρομολογεί την κατάργηση των δωρεάν σχολικών βιβλίων, κουνώντας το εφεύρημα του «ηλεκτρονικού βιβλίου» (εξ ου και η κατάργηση του Οργανισμού Σχολικών Βιβλίων και ο χαρακτηρισμός της Διαμαντοπούλου ως υπουργού της φωτοτυπίας).

Στη Θεσσαλονίκη, λοιπόν, στο πλαίσιο της 10ης Διεθνούς Εκθεσης Βιβλίου, οργανώθηκε «στρογγυλό τραπέζι» από την

Πανελλήνια Ομοσπονδία Εκδοτών-Βιβλιοπωλών, στο οποίο παρακάθησαν ο υφυπουργός Πολιτισμού, ο «κάτσε καλά» νεκροθάφτης της Παιδείας Γεράσιμος Αρσένης, ο Γιώργος Παρίκος, αντιπρόεδρος του Συλλόγου Εκδοτών Επιστημονικών Βιβλίων, κ.α.

Παρόντων, των νυν και τέως πολιτικών ανδρών που συνέδεσαν την καριέρα τους με το υπουργείο Παιδείας (σήμερα το Πολιτισμού έχει συγχωνευθεί με το Παιδείας), ο Παρίκος παρουσίασε τη μελέτη-εισήγησή του, κατά την οποία ειπώθηκαν και τα εξής:

Σκοπός είναι: «Η μετάβαση από το μοναδικό σχολικό βιβλίο στην πολλαπλή βιβλιογραφία»,

«η προσαρμογή στο ευρωπαϊκό κεκτημένο καταργώντας το κρατικό εκδοτικό μονοπώλιο και η προσφυγή στον ανταγωνισμό της αγοράς», «η μείωση του συνολικού κόστους διαχείρισης του σχολικού βιβλίου για τον κρατικό προϋπολογισμό».

Προς τούτο προτείνεται το υπουργείο να περιορίζεται απλά στο να «καταρτίζει ανά μάθημα, περίγραμμα αναλυτικού προγράμματος σπουδών, τους σκοπούς του μαθήματος» να τα θέτει σε «διαβούλευση» και από κει και πέρα να αναλαμβάνουν δράση οι μεγαλοεκδότες. Το υπουργείο αγοράζει από τα βιβλία που εγκρίνονται μόνο ένα αντίτυπο ανά μάθημα για κάθε σχολείο, που απο-

στέλλεται στη σχολική βιβλιοθήκη. Οι καθηγητές των μαθημάτων μέσω του συλλόγου διδασκόντων, προτείνουν το μοναδικό βιβλίο ανά μάθημα που θα διδάξουν.

Οι μεγαλοεκδότες χαρακτηρίζουν το προηγούμενο σύστημα δωρεάν διανομής σχολικών βιβλίων «οριστικά χρεοκοπημένο». Και μοστράρονται ως οι υπερασπιστές των δημόσιων οικονομικών και υπόσχονται βελτίωση έτσι και το παραδάκι εισρεύσει στην τσέπη τους και όχι σε έναν δημόσιο οργανισμό, όπως ο ΟΕΣΒ, που παρήγαγε ως τώρα με ελάχιστο προσωπικό τόνους βιβλίων με ελάχιστο κόστος!

Υπηρέτες των τραπεζιτών

Τί έχει σημασία, αυτό που λέγεται «αυθορμητώς» ή το «μάζεμα» που γίνεται μετά τις αντιδράσεις; Το πρώτο, φυσικά, αφού το δεύτερο είναι μεθόδευση για να περάσει το πρώτο. Αυτό που μετράει, λοιπόν, είναι αυτό που δήλωσε στη Βουλή ο υφυπουργός Ανάπτυξης Θ. Σκορδάς και όχι το «μάζεμα» που έκανε μετά.

Τι είπε ο Σκορδάς, αναφερόμενος στο ζήτημα των κατασχέσεων πρώτης κατοικίας για χρέη προς τις τράπεζες; «Μόνο το πρώτο τρίμηνο του 2013 στην Ισπανία έγιναν 42.000 κατασχέσεις σε δα-

νειολήπτες. Εδώ δεν έγινε καμία. Αυτό έτσι το περνάμε; Ανευ αξίας;». Ο... προβληματισμός του υφυπουργού αφορούσε το ότι, αν παραταθεί για μια ακόμη χρονιά (για το 2014, δηλαδή) το πάγωμα των πλειστηριασμών, «θα οδηγήσει στο φαινόμενο των μαζικών πλειστηριασμών με το τέλος της οικονομικής κρίσης, που θα έχει ως συνέπεια να πέσει δραματικά η αξία της ακίνητης περιουσίας των πολιτών»!

Αυτό που είπε ο Σκορδάς, όσο κυνικό και κοινωνικά ανάληγο κι αν ακούγεται,

κάθε άλλο παρά στερείται λογικής. Αφού οι τράπεζες θα τα πάρουν κάποια στιγμή τα σπίτια, ας τους δώσουμε την ευκαιρία να τα πάρουν από τώρα και ν' αρχίσουν σιγά-σιγά τους πλειστηριασμούς, ώστε να τονωθεί βαθμιαία η αγορά ακινήτων και να ισορροπηθεί σε κάποια επίπεδα τιμών. Γιατί αν οι τράπεζες πάρουν τα σπίτια κάποια στιγμή στο μέλλον, θα γίνουν μαζικοί πλειστηριασμοί και θα πέσουν γενικά οι τιμές των ακινήτων!

Τετράγωνη λογική από τους πολιτικούς-υπηρέτες των τραπεζιτών.

Το δέντρο και το δάσος

Βρέθηκε ο νέος... εθνικός στόχος: η μείωση του ΦΠΑ στην εστίαση. Αφρούς έβγαζε από το στόμα ο Βενιζέλος, όταν πριν από λίγο καιρό άκουσε τον Στουρνάρα να λέει ότι το θέμα είναι ώριμο και μάλλον θα κερδηθεί τον Ιούνιο. Ήθελε ο Στουρνάρας να πει ότι αυτό υπήρξε πρόταση του ΠΑ-ΣΟΚ και όχι να το εμφανίζει σαν δική του πρωτοβουλία.

Ηρθαν, όμως, πρώτα ο επίτροπος Φορολογίας Αλγκίντας Σεμέτας και μετά η περιβόητη Κριστίν Λαγκάρντ να εκφράσουν τη διαφωνία τους, θεωρώντας το μέτρο άκαιρο και συστήνοντας επί του παρόντος υπομονή. Πετάχτηκε κι εκείνος ο πρόεδρος των εστιατόρων και δήλωσε ότι δεν πρόκειται να μειωθούν οι τιμές, γιατί δεν αυξήθηκαν όταν αυξήθηκε ο ΦΠΑ, και το σκηνικό έγινε ακόμα πιο μπερδεμένο.

Ισως όμως αυτό το μπερδεμα να βολέψει τη συγκυβέρνηση. Γιατί η μείωση του ΦΠΑ στα σουβλάκια και τις πίτσες κάποια στιγμή θα γίνει. Κι όταν γίνει, θα συνοδευτεί από μια εκκωφαντική προπαγάνδα της συγκυβέρνησης, για τις προσπάθειές της που αποδίδουν καρπούς.

Όπως έχουμε γράψει και άλλη φορά, το συγκεκριμένο μέτρο δεν έχει καμιά ουσιαστική σημασία για τον ελληνικό λαό. Καμιά ελάφρυνση δε θα επιφέρει, ούτε πρόκειται ν' αυξησει την κατανάλωση στην εστίαση. Το κατέστησαν σύμβολο διεκδίκησης σκόπιμα, για να μας κάνουν να βλέπουμε το δέντρο και να χάνουμε το δάσος.

Ο Αλέξης Μητρόπουλος του ΣΥΡΙΖΑ δεν είχε κανένα πρόβλημα να στείλει πρεσκέσι το νέο του βιβλίο στον Γ. Παπαχρήστο των «Νέων», γλείφοντάς τον πατόκορφα, κι ο τελευταίος δεν είχε κανένα πρόβλημα να βγει και να τον ξεφωνήσει, στέλνοντάς του το μήνυμα ότι θα είναι ανελέητος.

Αποκάλυψε, λοιπόν, ο Παπαχρήστος, ότι ο Μητρόπουλος του έστειλε το βιβλίο συνοδευόμενο από κάρτα που έγραφε: «Αγαπητέ Γιώργο, σου στέλνω το νέο μου βιβλίο που παρουσιάστηκε στις 23/5/13 - Με εκτίμηση - Αλέξης». Και μετά άρχισε το κράξιμο. Όχι μόνο θύμιζε με δηλητηριώδες ύφος, ότι ο ίδιος είχε κάνει αποκαλύψεις για φοροδιαφυγή του Μητρόπουλου ύψους 1 εκατ. ευρώ, αλλά και ότι ο Μητρόπουλος επισκέφτηκε την προηγούμενη μέρα τον ειδικό γραμματέα του ΣΔΟΕ, συνοδευόμενος από φοροτεχνικό, γνωστό πελάτη των πρωινάδικων. Μ' άλλα λόγια, όχι μό-

■ Παρά τις παπάρες του Βρούση

Εξακολουθεί να αυξάνεται η ανεργία

Μπορεί ο Βρούσης να περιδιαβαίνει τις «φιλικές» ραδιοφωνικές εκπομπές και να λέει τις μεγαλύτερες παπάρες, με εκείνο το ύφος του ιεροκήρυκα που έχει πόνο βαρύ, σκίζοντας τα ρούχα του ότι η ανεργία μήνα με το μήνα μειώνεται (έχει στοιχεία, λέει, ότι το πρώτο πεντάμηνο οι προσλήψεις ήταν περισσότερες από τις απολύσεις), όμως η ΕΛΣΤατ κάθε μήνα διαλύει την προπαγάνδα του.

Σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΛΣΤατ, που δόθηκαν στη δημοσιότητα την Πέμπτη, το ποσοστό ανεργίας το Μάρτη του 2013 ήταν 26,8%, έναντι 22,2% που ήταν το Μάρτη του 2012 και έναντι

26,7% που ήταν το Φλεβάρη του 2013. Δηλαδή, από το Φλεβάρη στο Μάρτη η ανεργία αυξήθηκε και δεν μειώθηκε, όπως ισχυρίζεται ο Βρούσης.

Και για να τελειώνουμε μ' αυτό το παραμύθι, πρέπει να πούμε πως ακόμα κι αν είναι σωστά τα στοιχεία που επικαλείται ο Βρούσης, δεν σημαίνουν απολύτως τίποτα. Διότι υπεισέρχονται μια σειρά άλλες πηγές ανέργων (νέοι που ενηλικιώνονται, νέοι που τελειώνουν το στρατό, νέοι που δούλευαν «μαύρα», νέοι που τελειώνουν την εκπαίδευση και μπαίνουν στην αγορά εργασίας), τους οποίους δεν μετράει το «σύστημα» του Βρούση.

■ Με γελοίες προφάσεις που αποκαλύπτουν ενοχή

Αρνείται να δώσει τα στοιχεία ο πρόεδρος του ΕΦΕΤ

Δεν είχαμε καμιά αμφιβολία ότι ο ΔΗΜΑΡίτης πρόεδρος του ΕΦΕΤ Ι. Τσιάλτας, τον οποίο καταγγείλαμε για συγκάλυψη του σκανδάλου με το αλογίσιο κρέας και ιδιαίτερα στο σκέλος της θανατηφόρου φαινυλοβουταζόνης που βρέθηκε σε δείγματα, θα μας χορηγούσε τις αναλύσεις του Γενικού Χημείου του Κράτους, τις οποίες ζητήσαμε με αίτησή μας. Οχυρωμένος κι αυτός πίσω από γελοίους νομικισμούς, αρνήθηκε να μας δώσει τα στοιχεία, διότι «(1) Ο ΕΦΕΤ ως προανακριτική αρχή δεσμεύεται από την αρχή της μυστικότητας της διαδικασίας, στάδιο στο οποίο βρίσκεται η εν λόγω υπόθεση και (2) η χορήγηση τέτοιων στοιχείων στο παρόν στάδιο θα δυσχεράνει ουσιαστικά

την έρευνα της Υπηρεσίας για την διαλεύκανση της υπόθεσης περί τελέσεως ή μη διοικητικών παραβάσεων».

Σε ποιον τα πουλάς αυτά, ρε Τσιάλτα; Για ποια μυστικότητα της διαδικασίας μιλάς, όταν εσύ ο ίδιος βγήκες και ανακοίνωσες πως σε κάποια δείγματα βρέθηκε φαινυλοβουταζόνη, ανακοινώνοντας μάλιστα και τις συγκεκριμένες; Όταν βγαίνουν και λες, ναι, βρέθηκε φαινυλοβουταζόνη, δεν παραβιάζεις τη μυστικότητα, αλλά την παραβιάζεις αν δώσεις σ' εμάς τις αναλύσεις για να ελέγξουμε την αλήθεια του ισχυρισμού σου; Γιατί δεν μας δίνεις τα δείγματα που εσύ ο ίδιος (και όχι το ΓΧΚ) βγήκες και χαρακτηρίσες αρνητικά, αφού γι' αυτά δεν γίνεται

πλέον καμιά προανάκριση; Να σου πούμε εμείς γιατί δεν μας τα δίνεις. Γιατί τα πράγματα δεν είναι όπως τα ανακοίνωσες.

Και σε τι θα σε εμπόδιζε στη «διαλεύκανση» της υπόθεσης η χορήγηση αντιγράφων των αναλύσεων; Αφού εσύ βγήκες και είπες ότι βρέθηκαν κάποια δείγματα θετικά. Μήπως θα σε εμπόδιζε στην πρόθεσή σου να ρίξεις στα μαλακά εκείνους που πουλούσαν το αλόγο για μοσχάρι και «μπούκωναν» τον ελληνικό λαό με τοδικές ουσίες;

Για μας, η στρεψοδική απάντηση του Ι. Τσιάλτα, που στάλθηκε 37 μέρες μετά την αίτησή μας, αποτελεί την πλήρη επιβεβαίωση των αποκαλύψεων και των καταγγελιών μας.

Τους χάλασε η ρατσιστική σούπα!

Προσπάθησαν να σπεκουλάρουν και να διεγείρουν τα ρατσιστικά αισθήματα των νοικοκυραίων, βγάζοντας τα πιο χαμερπή τους ένστικτα, αλλά δεν τους βγήκε όπως το περίμεναν. Ο λόγος για τους νεοναζί και την υποτιθέμενη «απαγωγή» της 13χρονης Χριστίνας Κρασά από τα Σπάτα από τον 23χρονο Αλβανό, Marjon Ajaji. Ξεσπάθωσαν λοιπόν οι νεοναζί, ζητώντας όχι μόνο τη σύλληψη των «λαθρο»μεταναστών αλλά και τη δημιουργία στρατοπέδων συγκέντρωσης για οποιονδήποτε αλλοδαπό («νόμιμο» ή «παράνομο») υποπτεύσει σε οποιοδήποτε αδικημα! «Οι ποινές δεν θα εκτιόνται σε φυλακές, αλλά σε ειδικούς χώρους κράτησης, όπου παράλληλα θα παράγεται έργο υπέρ του Δημοσίου» απαιτούσαν οι νεοναζί από το site τους την Παρασκευή 31 Μάη).

Και τι αποδείχθηκε τελικά; Ότι το κορίτσι το είχε σκάσει από το σπίτι του για δεύτερη φορά (η πρώτη ήταν πριν από δύο χρόνια, ξανά με τον Ajaji) και πήγε εθελοντικά μαζί του στην Καβάλα. Ζήτησε μάλιστα από τις αστυνομικές αρχές να σταματήσουν να τον καταδιώκουν. Ο ίδιος ο αστυνομικός διευθυντής της Καβάλας υποστήριξε ότι δεν υπήρξε απαγωγή, αφού όλα έγιναν οικειοθελώς. Σκύλιασαν οι νεοναζί που είδαν ότι τους χάλασε η σούπα και κατέθεσαν επερώτηση στη βουλή ζητώντας την κεφαλή του αστυνομικού διευθυντή επί πίνακι, γιατί τόλμησε να εκστομίσει ότι «αγαπόντουσαν τα παιδιά»! Αφού δεν τους βγήκε η «απαγωγή», γύρισαν την κασέτα και μίλησαν για «αποπλάνηση». Ετσι έγιναν ακόμα πιο γελοίοι. Τι σόι αποπλάνηση είν' αυτή που διαρκεί πάνω από δύο χρόνια;

ΥΓ: Αν η 13χρονη μεγάλωσε λίγο και στα 16 της παντρευόταν έναν 26χρονο (όπως γίνονταν τα παλιά... καλά χρόνια στα χωριά), ο οποίος της έριχνε και μερικές «ψιλές» (όπως κάνει το καμάρι τους, ο... Ράμπο των καναλιών), δε θα έτρεχε κάστανο. Το δόγμα «πατρίς-θρησκεία-οικογένεια» τα χωράει άνετα αυτά. Όμως, ο 23χρονος είναι Αλβανός κι ακόμα κι αν δεν πείραξε ούτε τρίχα του κοριτσιού, θα πρέπει να στηθεί στα πέντε μέτρα, γιατί έτσι το θέλουν τα αρρωστημένα νεοναζιστικά μυαλά!

Φωνή βοώντων...

Σε μια σπάνια επιδείξη αξιοπρέπειας και κοινωνικού ήθους, η οικογένεια του ζευγαριού που δολοφονήθηκε στο εξοχικό του στην Εύβοια, έστειλε στα ΜΜΕ την εξής επιστολή:

«Δεν επιθυμούμε την οποιαδήποτε δημοσιοποίηση φωτογραφιών των θανόντων και παρακαλούμε να αποσυρθούν άμεσα. Η οικογένεια αναμένει απ' τον τηλεοπτικό σταθμό STAR και την εκπομπή "Μίλα" της Τατιάνας Στεφανίδου, απάντηση για τη δημοσιοποίηση φωτογραφίας η οποία πραγματοποιήθηκε χωρίς να έχει ερωτηθεί η οικογένεια. Κατά τη διάρκεια της κηδείας δε θα επιτραπεί η είσοδος σε τηλεοπτικές κάμερες καθώς η οικογένεια δεν επιθυμεί την οποιαδήποτε προβολή της από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Απαιτούμε ο θάνατος των δύο συγγενών, να μη χρησιμοποιηθεί για πολιτικές σκοπιμότητες απ' όποιον προσπαθεί να εκμεταλλευτεί το γεγονός για να τροφοδοτήσει ρατσιστικό μίσος».

Η ενέργεια αυτή είναι δυο φορές αξιέπαινη, γιατί γίνεται σε συνθήκες πόνου για το φριχτό θάνατο των δυο προσφιλών τους προσώπων. Όμως, η φωνή τους ακούστηκε ως φωνή βοώντων εν τη ερήμω. Τα ΜΜΕ δεν έδωσαν καμιά σημασία και συνέχισαν να καλλιεργούν το ρατσισμό, εκμεταλλευόμενα την εθνικότητα του συλληφθέντος ως δράστη.

Ρόμπα ξεκούμπωτη

νο απόλαυσε το γλείψιμο από τον Μητρόπουλο, αλλά τον ξεφώνησε κιόλας. Αυτό δείχνει το ήθος όχι του Παπαχρήστου (που είναι γνωστός από παλιά ως ο άνθρωπος των ειδικών αποστολών του τέως Συγκροτήματος Λαμπράκη και νυν Συγκροτήματος Ψυχάρη), αλλά του Μητρόπουλου. Βέβαια, όταν έχεις τη φωλιά σου λερωμένη και φοβάσαι ότι μπορεί να σε τελειώσουν πολιτικά πάνω που έχεις αρχίσει την κοινοβουλευτική σου καριέρα, γλείφεις όποιον νομίζει ότι μπορεί να τον εξευμενίσει.

Δεν ξέρουμε τι ντολαβέρια έχει με το ΣΔΟΕ ο μεγαλοδικηγόρος Μητρόπουλος, αν έχει. Θυμίζουμε, όμως, αυτό που αποκαλύψαμε εμείς, το οποίο είναι αδιάψευστο και προκύπτει με έγγραφα που ο ίδιος ο Μητρόπουλος έδωσε στη δημοσί-

τητα. Απ' αυτά τα έγγραφα, λοιπόν, φάνηκε ότι ο Μητρόπουλος εισέπραξε αμοιβές στο εξωτερικό, τις οποίες δεν δήλωσε και δεν φορολογήθηκε γι' αυτές στην Ελλάδα, και αργότερα, εκμεταλλευόμενος έναν σκανδαλώδη νόμο του Αλογοσκούφη, ο οποίος από όλη την τότε αντιπολίτευση (του ΣΥΡΙΖΑ συμπεριλαμβανομένου) καταγγέλθηκε ως χαριστικός υπέρ μεγαλοφοροφυγάδων, λαμόγιων και μαφιόζων, επαναπάτρισε στην Ελλάδα τουλάχιστον 750.000 δολάρια, πληρώνοντας το γελιοφόρο του 3% και παίρνοντας φορολογική και ποινική αμνηστεία.

Ολ' αυτά τα περιγράψαμε αναλυτικά σε άρθρο μας με τίτλο «Ο αδιάφθορος με τους σκελετούς στη ντουλάπα», που δημοσιεύτηκε στην Κόντρα, αρ. Φύλλου 723, 15.3.2013 (μπο-

ρείτε να το βρείτε στο www.eksegersi.gr/issue/723/Πολιτική/18837. Ο-αδιάφθορος-με-τους-σκελετούς-στη-ντουλάπα). Το γεγονός ότι ο Μητρόπουλος γλείφει τον Παπαχρήστο, ο οποίος πρώτος έβγαλε το θέμα (του το σέρβιραν, προφανώς, Πασόκοι του ΣΔΟΕ), δείχνει πόσο σάπιος είναι.

Σημειώνοντας το γεγονός ότι ο ΣΥΡΙΖΑ εξακολουθεί να τον καλύπτει απόλυτα και να τον διατηρεί στην ηγετική του ομάδα, δεν έχουμε να προσθέσουμε τίποτ' άλλο εκτός από την κατακλείδα εκείνου του παλαιότερου άρθρου μας: «Η ιστορία του βουλευτή και ηγετικού στελέχους του ΣΥΡΙΖΑ είναι διδακτική από πολλές απόψεις. Πέραν των άλλων, αποτελεί ένα σαφέστατο δείγμα γραφής για την αλήθεια των υποσχέσεων του ΣΥΡΙΖΑ, ότι αν γίνει κυβέρνηση θα επιφέρει φορολογική δικαιοσύνη συλλαμβάνοντας τη φοροδιαφυγή των "μεγάλων"».

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Θα οργανωθούμε
ή τζάμπα θα χαθούμε;

Εμείς πότε θα γίνουμε Τούρκοι;

«Δε δίνω λέξεις παρηγόρια, δίνω μαχαίρι σ' ολονούς / καθώς το μπιγλω μες στο χώμα, γίνεται φως, γίνεται νους» (Κώστας Βάρναλης – «Ο οδηγητής»).

Την καλύτερη απάντηση σε όσους λοιδόρρησαν τη στήλη για τις προβλέψεις της δίνει το ιπποουργείο Πολιτείας του Προσάτη. Οι πιστοί, φανατικοί και ορκισμένοι αναγνώστες μας θα θυμούνται ότι εν τη γενέσει του θεσμού του «αστυνόμου της γειτονιάς» είχαμε αναλύσει διεξοδικά την αναγκαιότητα επέκτασης του μέτρου και σε άλλους νευραλγικούς τομείς της κοινωνικής και προσωπικής ζωής. Είχαμε προβλέψει ότι δεν είναι μακριά ο καιρός που θα έρθε ο «αστυνομικός της κρεβατοκάμαρας» που θα διαφυλάξει τους γάμους και τη σεξουαλική κανονικότητα, ο «αστυνομικός της τουαλέτας» (τα περισσότερα ατυχήματα γίνονται εκεί και δεν υπάρχει καμία αστυνόμευση) και μια σειρά άλλων... Και να που ήρθε η πανηγυρική δικαίωση, έστω και με μικρή καθυστέρηση (που προφανώς οφείλεται στην ωρίμανση των συνθηκών): Τριάντα πέντε ειδικοί φρουροί θα αναλάβουν εντός των επομένων ημερών την ασφάλεια των επιβατών σε τρένα και προαστιακό σιδηρόδρομο, προκειμένου να σταματήσουν τα περιστατικά επιθέσεων και κλοπών. Την είδηση αφιερώνουμε στους επικριτές μας χωρίς κανένα σχόλιο...

«Αυτό είναι το βασικό ερώτημα: θέλουμε να τελειώσει η ανθρωπότητα μέσα στη φωτιά και το φως ή μέσα στη σκόνη;» (Friedrich Nietzsche).

Πανηγυρίζουν οι Γερμανοί –και μαζί τους όλη η πολιτισμένη και μη Ευρωλάνδη– για την κατάργηση της μεγαλύτερης και πιο κακόηχης λέξης τους, της «grindfleischetikettierungsueberwachungsaufgabenuebertragungsgesetz» των 65 γραμμάτων. Αυτός ο τρελός βαρβαρικός γλωσσολόγος που αναφέρεται σε νόμο που καθορίζει τους ελέγχους στο βοδινό κρέας, καταργήθηκε με δικαστική απόφαση! Πολλοί Γερμανοί θα εύχονται τώρα να συμβεί το ίδιο και στη δεύτερη μεγαλύτερη και ομοίως κακόηχη λέξη της γλώσσας τους, την εξίσου μνημειώδη «donaudampfschiffahrtsgesellschaftskapitaenswitwe», που έχει 49 γράμματα και σημαίνει «παράθυρο του καπετάνιου στην εταιρεία ατμόπλοιων του Δούναβη» (έλα μου Νις στον τόπο σου! Ούτε οι Ινδιάνοι δεν είχαν τέτοιες περιγραφικές λέξεις!). Με την ελπίδα να πάρει σειρά και η «kraftfahrzeugs-Haftpflichtversicherung» των 36 γραμμάτων, που σημαίνει «υποχρεωτική ασφάλιση οχήματος». Όμως, ρίχνοντας μια ματιά και σε άλλα σιδηρόφρακτα φέουδα της Ευρωλάνδης, βλέπουμε ότι δεν πάνε πίσω και οι Αγγλοι. Η «rheumatismatocapsilicilicidalcapoclonosis» των 45 γραμμάτων είναι η μεγαλύτερη λέξη που περιλαμβάνεται στο λεξικό της Οξφόρδης, ενώ υπάρχουν κι άλλες... Η επιστημονική ομάδα της στήλης τις αναζητά και σύντομα θα καταθέσει non paper on paper με αίτημα την κατάργησή τους.

«Αλήθεια, σε μαύρα χρόνια ζω! Τα λόγια που δεν κεντρίζουν είναι σημάδι χαζομάρας. Μου λένε: Φάε και πιες! Να 'σαι ευχαριστημένος που έχεις! Μα πώς να φάω και να πιω όταν το φαγητό μου τ' αρπάζω από τον πεινασμένο, όταν κάποιος διψάει για το ποτήρι το νερό που έχω; Κι ωστόσο, τρώω και πίνω. Αλήθεια, σε μαύρα χρόνια ζω! Ηρθα στις πόλεις την εποχή της αναστάτωσης, όταν εκεί βασίλευε η πείνα. Ηρθα μες στους ανθρώπους στην εποχή της ανταρσίας και ξεσηκώθηκα μαζί τους. Αφρόντιστα δίνοντας στον έρωτα κι αντίκριζα τη φύση δίχως υπομονή. Στον καιρό μου οι δρόμοι φέρνανε στη λάσπη. Η μιλιάνη με κατέδιδε στο δήμιο. Λίγα περνούσαν απ' το χέρι μου. Όμως αν δεν υπήρχα, οι αφέντες θα στέκονταν πιο σίγουρα, αυτό έλπιζα τουλάχιστον. Οι δυνάμεις ήτανε μετρημένες. Ο στόχος βρισκότανε πολύ μακριά, φαινόταν ολόκαθα, αν και για μένα ήταν σχεδόν απρόσιτος. Έτσι κύλησε ο χρόνος που πάνω στη γη μου δόθηκε. Αλίμονο, εμείς που θέλαμε να ετοιμάσουμε το δρόμο στη φιλία, δεν καταφέρναμε να 'μαστε φίλοι ανάμεσά μας. Όμως εσείς, όταν θα 'ρθε ο καιρός ο άνθρωπος να βοηθάει τον άνθρωπο, να μας θυμάστε με κάποια επιείκεια (Berthold Brecht – «Στους μεταγενέστερους»).

Η μέρα φεύγει, το Johnny Walker και τα νέα μνημόνια έρχονται... Στα αποστακτήρια του κοινωνικού πλούτου, οι εργάτες περιμένουν να ωριμάσουν οι συνθήκες πετώντας καπάκια σε βαρέλια, αντί να πετάνε βαρέλια για να καπακώσουν τους οχετούς, απ' όπου ξεπηδά αυτός ο εσμός των απίδανων, ακόρεστων βδελυγμάτων... Η μέρα φεύγει, αυτή τη φορά είναι τόσο τρομαχτικό που μοιάζει να συμβαίνει για πάντα...

«Τα δάκρυα που στα μάτια μας / θα δείτε ν' αναβρίζουν / ποτέ μην τα πιστέψετε / απελπισιάς σημάδια. / Υπόσχεση είναι μοναχά / γι' Αγώνα υπόσχεση (Αλέκος Παναγούλης).

Κοκκινোসκουφίτσα

Σε αντίθεση με το γουρούνι, ο σκύλος είναι φίλος του ανθρώπου...

3η ΔΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗ «ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΠΥΡΗΝΩΝ ΦΩΤΙΑΣ»

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ

■ 53η συνεδρίαση
Παρασκευή, 31.5.13

Η συνεδρίαση ήταν εξαιρετικά σύντομη, γιατί από τους δύο μάρτυρες που είχαν κληθεί να καταθέσουν εμφανίστηκε μόνο ο ένας. Και αυτός δεν συνεισέφερε τίποτα για ποινική αξιοποίηση από το τρομοδικείο σε βάρος των κατηγορούμενων, αφού δεν αναγνώρισε κανέναν από τους ανθρώπους που είχαν νοικιάσει το σπίτι στην Καλλιθέα.

Στην απαίτηση των συνηγόρων και των κατηγορούμενων να κληθούν και οι άλλοι μάρτυρες, η πρόεδρος του τρομοδικείου Μ. Τζανακάκη απάντησε, ότι άλλους δεν τους βρίσκουν και ότι αυτοί που βρίσκουν αγνοούν το δικαστήριο και δεν έρχονται! Πρότεινε δε στους κατηγορούμενους να υποβάλουν αίτημα ποιους μάρτυρες θέλουν να καλέσουν και το δικαστήριο θα διατάξει τη βίαιη προσαγωγή τους! Η απάντηση προκάλεσε αίσθηση και σε εμάς και στους συνηγόρους, γιατί από τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (άρθρα 231 και 353) προβλέπεται σ' αυτές τις περιπτώσεις βίαιη προσαγωγή των μαρτύρων του κατηγορητηρίου και επιβολή προστίμου. Η εισαγγελία κάλεσε τους μάρτυρες που έχουν υποχρέωση να παραστούν και να καταθέσουν. Δεν είναι δουλειά των κατηγορούμενων να κάνουν επιλογή. Ο Κώδικας είναι σαφέστατος (άρθρο 352, παρ. 2): «Το δικαστήριο διατάσσει τη βίαιη προσαγωγή, σύμφωνα με το άρθρο 231 παρ. 4, των μαρτύρων που κλητεύθηκαν για πρώτη φορά κατά την διάρκεια της συνεδρίασης, αν οι μάρτυρες αυτοί κατοικούν στην έδρα του δικαστηρίου και δεν προσέρχονται από απείθεια. Μπορεί ακόμα να διατάξει σε κάθε περίπτωση την προσαγωγή τους με απλή συνοδεία».

Περιμένουμε, λοιπόν, από την πρόεδρο του τρομοδικείου να εφαρμόσει τον ΚΠΔ, εκδίδοντας απόφαση για βίαιη προσαγωγή όλων των μαρτύρων που δεν προσέρχονται να καταθέσουν. Και η βίαιη προσαγωγή να υλοποιηθεί, όχι να μείνει στο επίπεδο μιας προσημαστικής απόφασης.

Περιμένουμε δε ακόμη την αντίδραση του εισαγγελέα Σ. Μπάγια για την βίαιη προσαγωγή των μαρτύρων.

■ 54η συνεδρίαση
Τετάρτη, 5.6.13

Ακόμη μια συνεδρίαση η οποία ασχολήθηκε αποκλειστικά με την απόφαση 978/2013 του Συμβουλίου Εφετών, με την οποία κου-

ρέλιασε το σύνταγμα και το νόμο, παρατείνοντας παράνομα προσωρινές κρατήσεις μέχρι και 36 μήνες. Για πρώτη φορά στην ιστορία του λεγόμενου αντιτρομοκρατικού αγώνα των μηχανισμών καταστολής θα έχουμε δύο αγωνιστές, τον Κ. Σακκά και τον Γερ. Τσάκαλο, που θα κρατηθούν όχι 18, αλλά 36 μήνες. Ήδη, ο δεύτερος μπήκε στον 32 μήνα της παράνομης κράτησής του.

Μετά την ανάγνωση του καθιερωμένου απομνημόνιου από την πρόεδρο του τρομοδικείου Μ. Τζανακάκη, ζήτησε και πήρε το λόγο η συνήγορος του Κ. Σακκά Μ. Δαλιάνη για να κάνει δήλωση για την παράνομη απόφαση 978/2013 του Συμβουλίου Εφετών. Πριν αρχίσει να μιλά η συνήγορος παρενέβη ο επικεφαλής της αστυνομικής δύναμης του Μεταγωγών και ανακοίνωσε ότι αστυνομικός της δύναμής του είδε τον πατέρα του Κ. Σακκά να απαθανατίζει με το κινητό του τη σύνθεση του τρομοδικείου. Ο Σπύρος Σακκάς διέψευσε τον αξιωματικό και προς επιβεβαίωση έδωσε το κινητό του για να το ελέγξουν. Στην επιμονή του Σπ. Σακκά να ελέγξουν το κινητό του, ο αξιωματικός άλλαξε ρότα και ισχυρίστηκε ότι αυτός διέγραψε την φωτογραφία! Δεν είναι η πρώτη φορά που ο συγκεκριμένος αξιωματικός, ενεργώντας είτε αυτοβούλως είτε με υπόδειξη ανωτέρων του, δημιουργεί γεγονότα και εντυπώσεις στο τρομοδικείο. Είναι ο ίδιος που πριν λίγο καιρό είχε καταλάβει, μαζί με υφιστάμενους του, τις θέσεις που καθόμασσε οι δημοσιογράφοι, προκαλώντας ένα ακόμη επεισόδιο.

Όπως ήταν επόμενο, οι συνήγοροι υπεράσπισης απαίτησαν από την πρόεδρο να δοθούν τα ονόματα των δύο αστυνομικών. Επιπλέον, ο Σ. Φυτράκης επεσήμανε, ότι οι συνθέσεις όλων των μεγάλων δικών κατά της λεγόμενης τρομοκρατίας έχουν απαθανατιστεί φωτογραφικά και αυτό δεν είναι παράνομο. Τόσο ο εισαγγελέας όσο και η πρόεδρος απέφυγαν μεν να τοποθετηθούν επί του αιτήματος των συνηγόρων, αλλά για να εκτονωθεί η κατάσταση πρότειναν να κλείσει το θέμα του ελέγχου του κινητού. Κάποια στιγμή είδαμε τους δύο αστυνομικούς να συνομιλούν με τον εισαγγελέα Σ. Μπάγια μακριά από τα μικρόφωνα, γεγονός που προκάλεσε εύλογα ερωτήματα και σε εμάς και σε άλλους παράγοντες της δίκης.

Στη συνέχεια, η Μ. Δαλιάνη απέδειξε διεξοδικά και εμπεριστατωμένα, ότι η απόφαση 978/2013 του Συμβουλίου Εφετών είναι παράνομη, ότι η υπεράσπιση με βάση το θεσμικό της ρόλο θα εξαντλήσει όλα τα προβλεπόμενα μέσα κατά της απόφασης αυτής, όμως ζητά από τον εισαγγελέα και το δικα-

στήριο να αποφασίσουν αυτοί την άρση της προφυλάκισης του εντολέα της. Οι συνήγοροι Χ. Λαδής, Δ. Κατσαρής, Α. Παπαρρουσού και Σ. Φυτράκης καυτηρίασαν επίσης την απόφαση παράτασης της προφυλάκισης του Κ. Σακκά, που παραβίασε το Σύνταγμα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Ο Σ. Φυτράκης επεσήμανε, ότι όσο ισχύει το Σύνταγμα η απόφαση αυτή είναι παράνομη και αν θέλουν να εφαρμοστεί το καταστατικό μοντέλο της επ' αόριστον κράτησης, όπως γίνεται στις ΗΠΑ, ας προχωρήσουν.

Εντύπωση προκάλεσε η εμμονή του εισαγγελέα να ζητά από την Μ. Δαλιάνη να του διευκρινίσει ποιο ακριβώς είναι το αίτημά της. Ενώ ήταν καθαρό ότι η συνήγορος δεν ζήτησε να πάει ο Σ. Μπάγιας στην Εισαγγελία Εφετών, να βρει τη δικογραφία και ν' αλλάξει την απόφαση, αλλά απλά, με βάση το άρθρο 291 του ΚΠΔ, να εισηγηθεί στο τρομοδικείο να πάρει απόφαση αλλαγής αυτής της απόφασης, αυτός απαντούσε στο πρώτο, δηλώνοντας ότι δεν μπορεί να κάνει κάτι τέτοιο. Όταν «κατάλαβε το αίτημα», απάντησε απορητιστικά, λέγοντας ότι στο ισχύον δικονομικό πλαίσιο δεν μπορεί να τοποθετηθεί και να πάρει θέση. Στη ρύμη δε του λόγου του πέταξε και τη φράση ότι, αν είχαμε μια κοινωνία αναρχικών, εμείς δεν θα ήμασταν εδώ. Εμείς αντιλαμβανόμαστε τι ήθελε να πει ο εισαγγελέας, θα θέλαμε όμως να εξηγήσει ο ίδιος τι ακριβώς εννοούσε.

Το τρομοδικείο αποφάσισε ότι είναι αναρμόδιο να απαντήσει επί του αιτήματος της υπεράσπισης Σακκά. Στη συνέχεια πήρε το λόγο ο Κ. Σακκάς, που πραγματοποιεί απεργία πείνας από τις 4 Ιούνη, μέρα κατά την οποία έληξε το μέγιστο όριο προφυλάκισης που θα μπορούσε να του επιβληθεί ακόμα και με διαδοχικές προφυλακίσεις, και δήλωσε ότι δεν μπορεί να συνεχίσει να παρίσταται στο δικαστήριο, λόγω της απεργίας πείνας που ξεκίνησε, απαιτώντας από το τρομοδικείο να διακόψει την συνεδρίαση. Πήρε επίσης το λόγο η Στέλλα Αντωνίου και δήλωσε ότι τόσο η ίδια όσο και οι Α. Μητρούσιος και Γ. Καραγιαννίδης συμπαραστέκονται στο σύντροφό τους απεργό πείνας και ότι σε ένδειξη αλληλεγγύης θα αποχωρήσουν από το δικαστήριο. Μετά τις δηλώσεις αυτές, αποχώρησαν και όλα τα μέλη της ΣΠΦ.

Η δίκη θα συνεχιστεί τη Δευτέρα 10 Ιούνη.

ΥΓ1: Κάποια στιγμή, κατά τη διάρκεια της δήλωσής της, η συνήγορος Μ. Δαλιάνη ανέφερε ότι θα προσφύγουν και στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου κατά της παράνομης απόφασης 978/2013 του Συμβουλίου Εφετών. Τότε παρενέβη η πρόεδρος και τη διόρθωσε, λέγοντας ότι αυτή η παρέμβαση μπορεί να γίνει μόνο εάν ο Κ. Σακκάς αθωωθεί! Αυτή η τοποθέτηση «βγάζει μάτια» και αποκαλύπτει το μπαγκράουντ μιας προέδρου Εφετών που ορίστηκε πρόεδρος ενός τέτοιου Τριμελούς Εφετείου Κακουρηγμάτων.

ΥΓ2: Περιττεύει να πούμε ότι το αίτημα του Κώστα Σακκά είναι δίκαιο (ακόμα και από στενή νομική άποψη) και πως στον αγώνα που ξεκινά με την απεργία πείνας έχει την αμέριστη συμπαράσταση και αλληλεγγύη μας.

4η ΔΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗ «ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΠΥΡΗΝΩΝ ΦΩΤΙΑΣ»

■ 7η συνεδρίαση
Δευτέρα, 3.6.13

Η συνεδρίαση ξεκίνησε με την ανάγνωση μιας πολύ σύντομης περιλήψης του κατηγορητηρίου από τον εισαγγελέα Γρ. Βαβέτη. Στη συνέχεια, συνήγοροι υπεράσπισης και οι Χ. Τσάκαλος και Μ. Νικολόπουλος υπέβαλαν αίτημα να διαβαστεί όλο το διατακτικό του βουλεύματος. Ο πρόεδρος του τρο-

μοδικείου απάντησε ότι η ανάγνωση του διατακτικού του βουλεύματος αυτολεξεί προβλέπεται μόνο στα Μικτά Ορκωτά Δικαστήρια, προς ενημέρωση των ενόρκων, ενώ στα Τριμελή Εφετεία Κακουρηγμάτων προβλέπεται αυτό που έκανε ο εισαγγελέας. Το τρομοδικείο αποφάσισε να διαβαστεί μια περιλήψη του διατακτικού, την οποία διάβασε ο πρόεδρος Γ. Μιχαλίας.

Η δίκη διακόπηκε για την Τρίτη 11 Ιούνη.

Τη Δευτέρα η δίκη-σκευωρία του Τ. Θεοφίλου

Τη Δευτέρα 10 Ιούνη ξεκινά στο Γ' Τριμελές Εφετείο Κακουρηγμάτων (στο κτίριο της οδού Λουκάρεως) η δίκη του αναρχικού κομμουνιστή Τάσου Θεοφίλου, σε βάρος του οποίου η Αντιτρομοκρατική έορσε ολόκληρη σκευωρία, υποδεικνύοντάς τον ως δράστη της ληστείας μετά φόνου που έγινε στην Πάρο. Ο Τ. Θεοφίλου ανήκει στην καινούργια δεξαμενή των «συνήθων υπόπτων» που έχει κατασκευάσει

η Αντιτρομοκρατική. Από την πρώτη στιγμή της σύλληψής του αρνείται σθεναρά το κατηγορητήριο και διεκδικεί την απαλλαγή του, μολοντί δεν κρύβει την ιδεολογικοπολιτική του ένταξη, ούτε κλαψουρίζει θυματοποιούμενος.

Γι' αυτή τη σκευωρία έχουμε γράψει αναλυτικά παλαιότερα (φύλλο της 8.9.2012) και επανερχόμαστε καλώντας σε μαζική παρουσία στο Εφετείο.

■ Νομοσχέδιο για το Κτηματολόγιο

Με φωτογραφική διάταξη συνεχίζεται το σκάνδαλο του Πόρτο-Καρράς

Μεγάλες ανατροπές στη δασική νομοθεσία

Την περασμένη Πέμπτη, άρχισε στη Διαρκή Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου η συζήτηση του νομοσχεδίου με τίτλο «Συμπλήρωση των διατάξεων περί Εθνικού Κτηματολογίου και άλλες ρυθμίσεις». Την ερχόμενη Τρίτη θα γίνουν δύο ακόμη συνεδριάσεις της επιτροπής, στο πλαίσιο της λεγόμενης πρώτης ανάγνωσης, και την Πέμπτη 13 Ιούνη θα ολοκληρωθεί η συζήτηση στην Επιτροπή με τη λεγόμενη δεύτερη ανάγνωση. Η συζήτηση στη δεύτερη ανάγνωση επισημειώθηκε, γιατί το ζήτησε ο αναπληρωτής υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κлиматικής Αλλαγής Στ. Καλαφάτης (κανονικά η συζήτηση θα έπρεπε να γίνει στις 18 Ιούνη). Το νομοσχέδιο θα εισαχθεί στην ολομέλεια της Βουλής για συζήτηση και ψήφιση στις 18 Ιούνη.

Το νομοσχέδιο κατατέθηκε στη Βουλή στις 30 Μάη του 2013, ενώ στην αρχική του έκδοση είχε αναρτηθεί στις 28 Νοέμβρη του 2012 στην ιστοσελίδα του ΥΠΕΚΑ για την περιβόητη δημόσια διαβούλευση, η οποία ολοκληρώθηκε στις 8 Δεκέμβρη. Στη συνέχεια επανήλθε στα γραφεία των μυστικοσυμβούλων και του ειδικού γι' αυτές τις περιπτώσεις Γενικού Γραμματέα Χωροταξίας και Αστικού Περιβάλλοντος και προέκυψε ένα διαφορετικό νομοσχέδιο, με τον ίδιο τίτλο («Συμπλήρωση των διατάξεων για το Εθνικό Κτηματολόγιο και άλλες ρυθμίσεις») καθαρά για ξεκάρφωμα. Η στόχευση τόσο του αναπληρωτή υπουργού ΥΠΕΚΑ όσο και της τρικομματικής κυβέρνησης ήταν άλλη. Επιδιώκουν να επιφέρουν σημαντικές ανατροπές στη δασική νομοθεσία και με φωτογραφικές διατάξεις να διαγωνίσουν το σκάνδαλο του Πόρτο-Καρράς και άλλων ιδιωτικών συμφερόντων. Αυτό έκαναν στο διάστημα ανάμεσα στην ολοκλήρωση της λεγόμενης δημόσιας διαβούλευσης και την κατάθεση του νομοσχεδίου στην βουλή.

Σχολιάζοντας, παρενθετικά, αυτή τη ριζική αλλαγή του νομοσχεδίου, έχουμε να επισημάνουμε ότι επιβεβαιώνεται για μια φορά ακόμη η θέση μας ότι η περιβόητη δημόσια διαβούλευση γίνεται μόνο και μόνο για να συγκαλύψει το γεγονός, ότι τα νομοσχέδια που συντάσσονται στα υπουργικά γραφεία εξυπηρετούν βασικά τα μεγάλα καπιταλιστικά συμφέροντα και προκειμένου να συγκαλυφθεί αυτή η πρακτική επινοήθηκε η δημόσια διαβούλευση.

Η φωτογραφική διάταξη, με την οποία επιχειρείται να διαγωνιστεί το σκάνδαλο του Πόρτο-Καρράς, που έχει πολιτογραφηθεί ως σκάνδαλο του πρώην υφυπουργού Οικονομίας Χ. Πάχτα, έχει ως εξής:

«Εκτάσεις που έχουν απωλέσει το δασικό τους χαρακτήρα πριν την 11/6/1975 λόγω επεμβάσεων που έλαβαν χώρα με βάση σχετική διοικητική πράξη, η οποία καλύπτεται από το τεκμήριο νομιμότητας, **δεν χαρακτηρίζονται ως δάση ή δασικές εκτάσεις, κατά την διαδικασία του άρθρου 14 του ν. 998/1979 και δεν κηρύσσονται αναδασωτέες.** Το ανωτέρω εδάφιο εφαρμόζεται και για τις περιπτώσεις ιδιωτικών εκτάσεων υπό την προϋπόθεση ότι η μεταγραφή των τίτλων

κλήσεως έχει συντελεστεί προ της ενάρξεως ισχύος του ν. 998/1979.

Για τις εκτάσεις αυτές για τις οποίες έχει εκδοθεί νομίμως οικοδομική άδεια η οποία δεν έχει ανακληθεί ή ακυρωθεί για την έκδοση νέας άδειας προσθήκης δεν απαιτείται η χορήγηση σχετικής βεβαίωσης από το αρμόδιο Δασαρχείο, μέχρι την κύρωση του δασικού χάρτη» (οι εμφάσεις δικές μας).

Η διάταξη αυτή είναι φωτογραφική και εξυπηρετεί άμεσα τα συμφέροντα του Ιδιοκτήτη του συγκροτήματος Πόρτο-Καρράς Κ. Στέγγου, που θέλει να νομιμοποιήσει τον αποχαρακτηρισμό δάσους 17.630 στρεμμάτων στο Νέο Μαρμαρά Χαλκιδικής και στη συνέχεια να πατήσει πάνω σ' αυτή τη νομιμοποίηση για να ακυρώσει την απόφαση 2684/2013 του προϊστάμενου του Τμήματος Οικοδομικών Αδειών και Ελέγχου Κατασκευών της Πολεοδομίας Πολυγύρου Μ. Τοπικίδη, με την οποία ανακλήθηκε για τρίτη φορά η οικοδομική άδεια 199/2010. Άδεια με την οποία ο Κ. Στέγγος έχει δύο δυνατότητες: Πρώτον, να οικοδομήσει 585 πολυτελείς βίλες και να τις μωσχοπουλήσει, μια και υπάρχουν καπιταλιστές, ντόπιοι και ξένοι, που έβγαλαν υπερκέρδη και θέλουν να έχουν και μία βίλα στο φυσικό παράδεισο της Χαλκιδικής. Δεύτερον, να χρησιμοποιήσει ως προίκα αυτή την οικοδομική άδεια, προκειμένου να μωσχοπουλήσει το συγκρότημα του Πόρτο-Καρράς, που χρωστάει πολλά εκατ. και στους εργαζόμενους σ' αυτό.

Με το άρθρο 38, παρ. 1 του νόμου 998/1979, δάση ή δασικές εκτάσεις που έχουν ξεχερσωθεί και δεν έχουν χρησιμοποιηθεί για άλλους σκοπούς ή, εάν έχουν χρησιμοποιηθεί και η κατάσταση που έχει διαμορφωθεί (πριν την 11η Ιούνη του 1975 που έχει κυρωθεί το σύνταγμα) είναι αναστρέψιμη, **δεν χάνουν τον χαρακτήρα τους και κηρύσσονται αναδασωτέα**, ανεξάρτητα από το εάν το ξεχερσώμα πριν την 11η Ιούνη του 1975 είχε γίνει με νόμιμες και έγκυρες αποφάσεις της διοίκησης. Όσες αποφάσεις του ΣτΕ εκδόθηκαν μέχρι σήμερα και αφορούσαν περιπτώσεις νομίμων επεμβάσεων (ξεχερσωμάτων δασών και δασικών εκτάσεων) **δικαίωσαν μόνο τις περιπτώσεις που η κατάσταση που είχε διαμορφωθεί ήταν μη αναστρέψιμη.**

Συνεπώς, η νομολογία που είχε διαμορφωθεί δικαίωνε μόνο την εξαίρεση, δηλαδή τα «νόμιμα» ξεχερσώματα δασών και δασικών εκτάσεων, στα οποία οι καταστάσεις που διαμορφώθηκαν δεν ήταν αναστρέψιμες. Ενα τέτοιο παράδειγμα είναι η περίπτωση της ΠΕΤΡΟΛΑ του Λάτση στην Ελευσίνα, όπου ο καπιταλιστής είχε κατασκευάσει κτίρια και δεξαμενές πετρελαίου. Με τη νέα διάταξη που εισάγεται τα πράγματα αλλάζουν ριζικά όσον αφορά τις περιπτώσεις των ξεχερσωμάτων δασών και δασικών εκτάσεων.

Καταρχάς, καταργείται η παράγραφος 1 του άρθρου 38 του νόμου 998/1979 και έτσι πλέον όσοι ή όσες είχαν αποφάσεις της δημόσιας διοίκησης, πριν την 11η Ιού-

νη του 1975, για ξεχερσώματα δασών και δασικών εκτάσεων έχουν εσσει το δικαίωμα να παρεμβαίνουν σ' αυτές και εάν ακόμη δεν έκαναν την παραμικρή επέμβαση πριν τον Ιούνη του 1975. Γιατί τα δάση αυτά και οι δασικές εκτάσεις θα έχουν χάσει οριστικά το δασικό τους χαρακτήρα. Αυτό το κρατάμε αυτό και επιστρέφουμε στις ενέργειες του ιδιοκτήτη του Πόρτο-Καρράς.

Από τις αρχές του 2000 η εταιρία του Πόρτο-Καρράς είχε δοκιμάσει πολλές φορές να αποχαρακτηρίσει την έκταση των 17.630 στρεμμάτων δάσους και τελικά έφτασε στην περιβόητη (ν)τροπολογία Πάχτα. Εφτασε μέχρις εκεί, γιατί μετά το 1987 είχε καταργηθεί η αποικιοκρατικού τύπου σύμβαση του Καρρά, με την οποία είχε αποχαρακτηριστεί η έκταση, ενώ με βάση την ίδια σύμβαση δεν προβλεπόταν η κατασκευή 585 πολυτελών βιλών, όπως ψευδώς ισχυρίζεται η εταιρία του Πόρτο-Καρράς. Η εταιρία δεν το έβαλε κάτω, γιατί είχε και έχει την υποστήριξη κυβερνητικών. Δεν θα πάμε πολύ πάλι, θα αναφέρουμε μόνο την περίπτωση που οι νομικοί σύμβουλοι του Πόρτο-Καρράς πίεζαν το 2009 τον πρώην δασάρχη Πολυγύρου να αποχαρακτηρίσει μεγάλο τμήμα του δάσους των 17.630 στρεμμάτων, προσκομίζοντας μια απόφαση του ΣτΕ, με την οποία νομιμοποιούνταν το ξεχερσώμα δάσους που είχε συντελεστεί πριν τον Ιούνη του 1975 και είχε δημιουργηθεί κατάσταση μη αναστρέψιμη. Αυτή η απόπειρα της εταιρίας έπεσε στο κενό, γιατί ο πρώην δασάρχης Πολυγύρου φοβήθηκε να παρανομήσει. Δεν το κρύβουμε ότι σ' αυτή τη θετική εξέλιξη συμβάλουμε και εμείς, γεγονός που γνωρίζουν. Όλοι οι υπηρεσιακοί παράγοντες που είχαν εμπλακεί σ' αυτή την υπόθεση.

Το Σεπτέμβριο του 2010, η εταιρία του Πόρτο-Καρράς κατόρθωσε, με τη βοήθεια του πρώην νομάρχη και νυν δημάρχου Πολυγύρου Ζωγράφου και άλλων παραγόντων να εκδώσει την παράνομη οικοδομική άδεια 199/2010, η οποία στις 28 Απριλίου του 2013 ανακλήθηκε για τρίτη φορά. Αυτό δυσχεραίτησε τον Κ. Στέγγο που έβαλε λυτούς και δεμένους προκειμένου να πετύχει ξανά τον αποχαρακτηρισμό του δάσους των 17.630 στρεμμάτων, που αποτελούσε και αποτελεί βασικό εμπόδιο για τη νομιμοποίηση της οικοδομικής άδειας 199/2010. Τελικά, ο Κ. Στέγγος κατορθώνει να κάνει το πρώτο βήμα για να πετύχει τον αποχαρακτηρισμό του δάσους των 17.630 στρεμμάτων με την εμβόλιμη αυτή διάταξη, που εισήγαγε την τελευταία στιγμή ο Σ. Καλαφάτης, που στην ιστορία θα μπει στο ίδιο κάδρο με τον Χ. Πάχτα.

Λόγω κακής πρόβλεψης ως προς την έκταση του χώρου στον οποίο θα αναπτύσσουμε το άρθρο μας αυτό, δεν μπορούμε να ολοκληρώσουμε τα επιχειρήματά μας γι' αυτή την φωτογραφική διάταξη. Αναγκαστικά θα κλείσουμε απότομα και θα συνεχίσουμε κατ' ανάγκη στο επόμενο φύλλο της «Κ», έχοντας να πούμε πολλά ακόμη.

Γεράσιμος Λιόντος

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΜΜΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Αφού «στη Δραπετσώνα πια δεν έχουμε ζωή» μετά τις νέες παραστάσεις με τα ακροβατικά και τις άκρως θεαματικές κωλοτούμπες του Alexis, η λαϊκή μούσα μάζεψε τα μμπογαλίκια της και ανηφόρισε στα Τουρκοβούνια. Θέλοντας να έχει έστω και εξ ονόματος επαφή με την Τουρκία –όπου η λαϊκή οργή γράφει τις δικές της ιστορικές σελίδες– άκουσε μερικά ταξίμια με το νου στην πλατεία Ταξίμ και σκάρωσε κι ένα δικό της:

Σημαίνει ο Αλλάχ, σημαίνει η γης, σημαίνουν τα επουράνια

σημαίνει και η Ιστικλάλ, ο μεγαλειώδης δρόμος που φτάνει ως τον Γαλατά, στα κόκκινα ντυμένους.

Χιλιάδες οι διαδηλωτές, δεκάδες διμοιρίες κάθε κοτρόνα και οργή, κάθε αντλία και κτήνος.

Πολλά μπαϊράκια φαίνονται απ' το Gezi park πέρα και ο Μουχτάρ κρώζει γερά από το μετερίζι:

«Παιδιά σταθείτε στέρεα, σταθείτε αντρεωμένα γιατί τ' αγριογούρουνά ποδοβολούν. Χιλιάδες!».

Ο πόλεμος αρχίισε, φάπτες και πέτρες πέφτουν μια τα γουρούνια έφευγαν και μια ορμούσαν πάλι τη μια κεφάλια άνοιγαν κι απ'ε μαζεύαν' μπάτσες.

Όμως, την ίδια ώρα στα δυτικά της ανατολής, η ζωή έγραφε ένα στιγμιότυπο μιας άλλης δακρύβρεχτης και πονεμένης ιστορίας. Αξίζει τον κόπο να ξεφύγουμε από τον έμμετρο λόγο και να ρίξουμε μια ματιά σ' ένα μικρό απόσπασμα του σεναρίου, έτσι όπως το κατέγραψε και το ανασκεύασε η πένα ενός μεγάλου συγγραφέα-διανοητή που θέλησε να κρατήσει την ανωνυμία του αλλάζοντας την επωνυμία του.

– Μαρίααα, ρε pussy;

Η βροντερή φωνή του Γιώργου έκανε τους πάντες στον πολυσύχναστο δρόμο να γυρίσουν. Οι ελεγκτές επίγειας κυκλοφορίας σταμάτησαν το ξυλοκόπημα μικροπωλητών, έγχρωμων και λοιπών δύσμοιρων που κατοικοεδρεύουν στην κατά τον ποιητή «ζαφειρόπετρα στις γης το δαχτυλίδι», οι χριστεπώνυμοι καταστηματάρχες άφησαν στη μέση τις προσπάθειες να αποφύγουν την έκδοση απόδειξης, ο ταξιτζής που δούλευε και σε ασφάλειες (ζωής) γιατί «μ' ένα μεροκάματο δεν βγαίνει» φρέναρε και ο ιδιοκτήτης του μπαρ της γωνιάς έβγαλε τραπέζοκαθίσματα μόνο μέχρι το επόμενο τετράγωνο... Ήταν κι εκείνο το «ρε pussy» που τους ξάφνιασε όλους. «Pussy» βαρβαριστί είναι η γατούλα, το αιδού και ο δειλός. Κοιτάζοντας, απέκλεισαν την πρώτη εκδοχή, αφού η Μαρία δεν μπορούσε να αποκληθεί «γατούλα» σε καμία περίπτωση...

Η πλάκα είναι ότι περνιόταν για αριστερή, αλλά το βλέμμα της απείχε έτη φωτός από το καθάριο και απροσποίητο βλέμμα ενός ανυπόκριτου αριστερού. Σκοτάδι πηχτό και κακία στις γραμμές των ματιών, σεξουαλικά και άλλα προβλήματα χαραγμένα στις λεπτές γραμμές και στα βαθιά αυλάκια των χειλιών, εσωστρέφεια, φθόνος και επιθετικότητα αναβόσβηναν σαν φωτεινές επιγραφές στο γυαλισμένο πηγούνι. Τελευταία τα έβαζε απροκάλυπτα και με διάφορες συντεχνίες εργαζόμενων, σαν καλό σκυλάκι εκείνων που την τάζαν πλουσιοπάροχα την ώρα που ο κόσμος πεινούσε.

Όλοι έμειναν να κοιτάζουν απορημένοι, περιμένοντας ν' ανακαλύψουν την εξήγηση. Την οποία έδωσε ο Γιώργος Αυτιάς που έτυχε να περνάει από εκεί. Αφού χαιρέτισε με χαρά τον συμπατριώτη και συνονόματό του Γιώργο, γεγονός που έκανε τη Μαρία να φύγει βιαστικά και την έβγαλε από το πλάνο μελλοντικής κινηματογραφικής μεταφοράς του βιβλίου, εξήγησε στον περιπτερά που έσπευσε να ρωτήσει (και που συμπτωματικά ασχολιόταν κι αυτός με ασφάλειες, ζωής πάντα): – Εμείς οι Σαμιώτες, όταν ανταμώνουμε συνηθίζουμε να ρωτάμε «pussy»; Δεν είναι τίποτε άλλο από το «πού 'σαι»; στη ντοπιολαλιά μας. Αυτό το ξέρουν όλοι.

Η απορία όλων λύθηκε και κάποιοι που φαντάστηκαν... άλλα (mon dieu, τι καχυποψία έχουν αυτοί οι σκοτεινοί καιροί!), έσκυψαν το κεφάλι και απομακρύνθηκαν. Κι ο καημένος ο Γιώργος, βλέποντας την Μαρία να απομακρύνεται και σκεπτόμενος την «πάστα» από την οποία ήταν φτιαγμένη αυτή και οι στρατιές τόσων και τόσων σαν αυτή, καταλάβαινε για πρώτη φορά πόσο αστέιο ήταν να τον ενοχλεί που είχε το δεύτερο όνομα του Δένδια, που εκτός από Νίκος λεγόταν κι αυτός Γεώργιος...

Bacci, Vucci και λουλάς

Όταν η μπάλα συναντά το σφυροδρέπανο Η Λιβόρνο ξανά στην Α' Εθνική

✓ Η στήλη στέλνει αγωνιστικούς χαιρετισμούς στους συντρόφους οπαδούς της Λιβόρνο, που πανηγυρίζουν την άνοδο στην πρώτη κατηγορία του ιταλικού πρωταθλήματος. Στον τελικό των αγώνων μπαράζ για την άνοδο η Λιβόρνο κατάφερε να κερδίσει με 1-0 την Εμπολι και από του χρόνου θα αγωνίζεται ξανά στο «Καμπιονάτο». Περισσότεροι από 50.000 οπαδοί δημιούργησαν εκρηκτική ατμόσφαιρα και βοήθησαν την ομάδα τους να πετύχει τη μεγάλη νίκη. Μετά τη λήξη του αγώνα, αρχικά «έγδυσαν» τους παίκτες, οι οποίοι αποχώρησαν από το γήπεδο μόνο με τα εσώρουχά τους και στη συνέχεια, όπως το συνηθίζουν, ξεχύθηκαν σαν διαδήλωση στους δρόμους της πόλης για να συνεχίσουν τους πανηγυρισμούς τους.

Οι οργανωμένοι οπαδοί της Λιβόρνο είναι δηλωμένοι κομμουνιστές και παράλληλα με την υποστήριξη της ομάδας τους χρησιμοποιούν τις εξέδρες των γηπέδων σαν τόπο πολιτικής δράσης και προπαγάνδας. Την επόμενη αγωνιστική περίοδο, λοιπόν, με δεδομένο ότι η Λιβόρνο θα αγωνίζεται στη μεγάλη κατηγορία, έχουμε όλοι ένα επιπλέον κίνητρο να παρακολουθούμε τα δράματα στο ιταλικό πρωτάθλημα. Η στήλη υιοθετεί την πρόταση συντρόφου να οργανώσουμε μια εκδρομή στην Ιταλία, το Σαββατοκύριακο 21-22 Δεκεμβρίου, για να γιορτάσουμε στην κερκίδα της Λιβόρνο τα γενέθλια του Ατσαλένιου, αφού πλέον είναι το μοναδικό μέρος που γιορτάζονται (αδιάσειστο στοιχείο η φωτογραφία).

✓ Χωρίς κανένα σχόλιο μεταφέρουμε την ανακοίνωση των οργανωμένων οπαδών του Πανιώνιου, που αποτελεί μια ακόμη δράση από τους νεολαίους των γηπέδων ενάντια στους νεοναζί και τους φασίστες.

«Με έκπληξη πληροφορηθήκαμε ότι σήμερα το πρωί έκαναν την εμφάνισή τους στην πλατεία της Νέας Σμύρνης μέλη της φασιστικής οργάνωσης Χρυσή Αυγή. Μάθαμε επίσης, ότι ενήργησαν αιφνιδιαστικά, με πλήρη κάλυψη από την ασφάλεια, ενώ αποχώρησαν τάχιστα μετά από την ολιγόλεπτη προσπάθειά τους να μοιράσουν προπαγανδιστικό υλικό σε θαμώνες

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

καταστημάτων και περαστικών, οι οποίοι κάθε άλλο παρά δεκτικοί ήταν. Φυσικά, στο σημείο εμφανίστηκαν χωρίς το πρωί, χωρίς καμία προειδοποίηση ή δημό-

έχουν σημειωθεί βίαια επεισόδια ανάμεσά τους. Διαβάζοντας τις παρακάτω γραμμές, οι αναγνώστες της στήλης θα καταλάβουν γιατί θεωρούμε θε-

σιο κάλεσμα και κάτω από άκρα μυστικότητα, συνήθη τακτική για παρακρατικές και αντικοινωνικές ομάδες υπανθρώπων. Ήταν κρίμα που δεν έμειναν λίγη παραπάνω ώρα, από τα σκάρτα δέκα λεπτά που βρέθηκαν στα μέρη μας, καθώς δεν μας έδωσαν το χρόνο να τους ξεναγήσουμε στα ωραία σιντριβάνια και πηγάδια της πόλης μας. Τους ενημερώνουμε λοιπόν, την επόμενη φορά που θα θελήσουν να επισκεφτούν την Νέα Σμύρνη, να το πράξουν λεβέντικα και παντελονάτα. Εμείς θα είμαστε εκεί να τους κάνουμε την "περιήγηση" που πρέπει (οδοφράγματα Ομήρου, Μεγάλου Αλεξάνδρου, πλατεία Σκατζουράκη, τάγμα 1/1 Νέας Σμύρνης, "Μεταξωτή Διμοιρία"). Στη Νέα Σμύρνη ξέρουμε από προσφυγιά, από αντίσταση σε γερμανοτσολιάδες και τιμάμε το αίμα των παππούδων μας. Είμαστε περήφανοι για τη καταγωγή μας και θα συντρίψουμε κάθε φασισμό που θα εμφανίζεται εναντίον των φτωχών και των καταπιεσμένων.

Ούτε στη Νέα Σμύρνη, ούτε πουθενά...

Panthers Club 1983».

✓ Η εξέγερση στην Τουρκία εκτός από το πολιτικό ενδιαφέρον έχει και αθλητικό. Μάλιστα, οι ειδήσεις από αυτή την αθλητική διάσταση είναι πολύ ευχάριστες. Όσοι έχουν ασχοληθεί με τα βασικά του τουρκικού πρωταθλήματος γνωρίζουν ότι ανάμεσα στους οπαδούς των τριών μεγάλων ομάδων της Ισταμπούλ υπάρχει μεγάλη κόντρα και μίσος και σε πολλά ντέρμπι

τική και ευχάριστη την είδηση από το Reuters.

Σύμφωνα με το ρεπορτάζ, υπάρχει «συμμαχία» των οπαδών, οι οποίοι από κοινού αντιμετωπίζουν τους μπάτσους και την καταστολή και απαιτούν την παραίτηση της κυβέρνησης. Σε φωτογραφίες που κάνουν το γύρο του κόσμου μέσα από τις ιστοσελίδες κοινωνικής δικτύωσης αποτυπώνεται η συνεργασία των οπαδών. Σε μια φωτογραφία που κάποτε θα ήταν αδιανόητη και η συντριπτική πλειοψηφία θα στοιχειμάτιζε ότι είναι προϊόν μοντάζ, τρεις οπαδοί φορώντας τα μπλουζάκια των τριών ομάδων της Κωνσταντινούπολης, προχωρούν πιασμένοι χέρι-χέρι με σύνθημα: «Ταγίτ ξέρεις την Ισταμπούλ Γιουνάιτεντ; Ιδρύθηκε στις 31 Μαΐου του 2013» (σ.σ. την ημέρα που ξεκίνησαν οι διαδηλώσεις). Μια άλλη χαρακτηριστική φωτογραφία απεικονίζει διαδηλωτή να φορά φανελά της Φενέρμπαχτσε και να έχει καλυμμένο το πρόσωπό του με κασκόλ της Μπεσίκτας για να προστατευθεί από τα δακρυγόνα! Ενωμένοι οι οπαδοί των τριών μεγάλων του τουρκικού ποδοσφαίρου τραγουδούν σύνθημα που συνήθως ακούγεται στο γήπεδο της Μπεσίκτας, αλλά ταιριάζει... ταμάρ που λένε και στη γειτονική χώρα, στην περίπτωση: «Ρίχτε δακρυγόνα, ρίχτε σπρέι πιπεριού. Βγάλτε κράνη, πετάξτε ασπίδες κι ελάτε να δούμε ποιος είναι ο μάγκας!». Παρά την προσπάθεια που κάνουν ο κρατικός μηχανισμός και οι δημοσιογραφικός εσμός σε κάθε χώρα για να αποπροσανατολίσουν

τους νεολαίους των γηπέδων και να τους πείσουν ότι ο εχθρός τους βρίσκεται στην απέναντι εξέδρα, η οικονομική κρίση και η βαρβαρότητα που ζουν καθημερινά οι νεολαίοι και ο λαός δεν επιτρέπουν να πετύχουν τα σχέδιά τους. Οι πιο συνειδητοποιημένοι από τους οργανωμένους οπαδούς, κατανοώντας συνειδητά ή αυθόρμητα την ταξική τους θέση στο σάπιο καπιταλιστικό σύστημα, βλέπουν ποιος είναι ο πραγματικός εχθρός και το αποδεικνύουν έμπρακτα στους δρόμους και τα οδοφράγματα, αφήνοντας σε δεύτερη μοίρα την οπαδική τους ιδιότητα.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ: Εμφανώς ενοχλημένος, σύμφωνα με δημοσιεύματα, ήταν ο Ανδρέας Βγενόπουλος, επειδή η πρόεδρος του δικαστηρίου που εξετάζει την αντιδικία του με τον Τζήγερ δεν του επέτρεψε να καταθέσει ως μάρτυρας. Παρά το γεγονός ότι δεν προβλέπεται από τη διαδικασία, ο Βγενόπουλος επέμενε να καταθέσει, χωρίς να τα καταφέρει. Τελικά κατέθεσε φάκελο με τις απόψεις του, οι οποίες αφήνεται να εννοηθεί ότι θα κάνουν πάταγο, όταν βγει η απόφαση και δημοσιευτούν. Τονίζουμε την παρουσία του Βγενόπουλου στο συγκεκριμένο δικαστήριο για να δείξουμε την ποιότητα και το χαρακτήρα του. Σε μια απλή αντιδικία με τους Βαρδινογιάννηδες, η οποία αφορά το ποιος από τους δυο είτε την αλήθεια για το χρέος της ΠΑΕ Παναθηναϊκός, παρουσιάστηκε στο δικαστήριο αυτοπροσώπως για λόγους ευθείας. Αντίθετα, στην υπόθεση της Marfin, όπου τρεις άνθρωποι πέθαναν γιατί το κτίριο δεν έχει έξοδο κινδύνου, δε διέθετε σύστημα πυρασφάλειας και διευθυντικά στελέχη της τράπεζας δεν τους άφησαν να κλείσουν να φύγουν, να φύγουν, όχι μόνο δεν αισθάνθηκε την ανάγκη να παρουσιαστεί, αλλά οι δικηγόροι του δίνουν μάχη για να τον βγάλουν καθαρό και να τον γλιτώσουν από μια καταδίκη και τις αποζημιώσεις προς τις οικογένειες των θυμάτων.

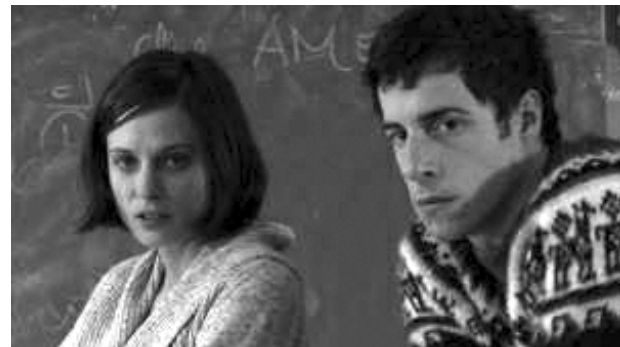

■ ΣΑΝΤΙΑΓΚΟ ΜΙΤΡΕ

Ο φοιτητής

Πρόκειται για την πρώτη ταινία του αργεντίνου σκηνοθέτη, η οποία είχε και μια πάρα πολύ καλή πορεία σε διεθνή φεστιβάλ, όπως αυτό του Λοκάρνο, της Αργεντινής, της Κολομβίας, της Ισπανίας κ.ά. Πρωταγωνιστής είναι ένας νεαρός φοιτητής, ο οποίος μόλις πέρασε στο πανεπιστήμιο άρχισε να ασχολείται με την πολιτική.

Σκοπός του σκηνοθέτη είναι να κριτικάρει εκείνη την τάση των φοιτητών, που να μην θέλουν και εμπλέκονται στην πολιτική, αλλά μόνο σε επίπεδο επιφανειακό, μένοντας σε στερεότυπα, μην ψάχνοντας την ουσία των πραγμάτων και ακόμα χειρότερα εκμεταλλευόμενοι συχνά τους πολιτικούς κύκλους για τα προσωπικά τους συμφέροντα. Φοιτητές που με λίγη ρητορεία και πέντε τοις εκατό, χωρίς ουσιαστική ιδεολογικοπολιτική, φιλοσοφική, ακόμα και ηθική βάση, αντί να προσφέρουν, προσπαθούν να κερδίσουν από την πολιτική (έστω και αν στη συγκεκριμένη περίπτωση το

κέρδος έχει να κάνει κυρίως με τα... ερωτικά προβλήματα του νεαρού). Και τα καταφέρνει αρκετά καλά, με ένα σενάριο καλά δομημένο και υιοθετώντας το στίλ της «κάμερας στο χέρι», χωρίς να κουράζει καθόλου, δημιουργώντας μια ανάλαφρη και κωμική σχεδόν διάθεση.

Η αίσθηση που αποκομίζει ο θεατής από την ταινία είναι αρκετά οικεία, καθώς (ειδικά αν είχε ή έχει πρόσφατα σχέση με το πανεπιστήμιο) θα βρει πολλά κοινά στοιχεία με τις δικές του εμπειρίες, καθώς πρόκειται για φαινόμενο... διόλου σπάνιο και στα ελληνικά δεδομένα.

■ ΓΙΟΣΙΦ ΚΕΪΦΙΤΣ

Η κυρία με το σκυλάκι

Η ταινία αυτή του Κέϊφιτς είναι μια μεταφορά στη μεγάλη οθόνη του μικρού ομώνυμου διηγήματος του Τσέχοφ, γυρισμένη το 1960. Ηρωες του Τσέχοφ είναι «η κυρία με το σκυλάκι», αριστοκράτισσα από την επαρχία, και ένας φιλόλογος από τη Μόσχα, οι οποίοι συναντιούνται σε ένα παραθαλάσσιο θέρετρο και παρά το γεγονός ότι είναι παντρεμένοι ερωτεύονται ο ένας τον άλλο. Όταν θα επιστρέψουν ο καθένας στον τόπο του, τίποτα δε θα είναι ίδιο πια. Θα κάνουν προσπάθειες να είναι μαζί, αλλά στο τέλος η επικράτηση της λογικής και η μιζέρια της καθημερινότητας θα τους καταβάλουν και θα διαλύσουν και ό,τι όμορφο υπήρξε μεταξύ τους, που μάλλον τελικά εξαρχής είχε ημερομηνία λήξης. Για άλλη μια φορά ο Τσέχοφ παρουσιάζει ανάγλυφα την παρακμή μιας κοινωνίας (τέλη 19ου αιώνα) και τη δυστυχία στην οποία τα μέλη της, σχεδόν μοιρολατρικά, είναι καταδικασμένα.

Ο Κέϊφιτς πετυχαίνει ακριβώς στην ταινία του την αποτύπωση όλων των εκφάνσεων των συναισθημάτων και των αλλαγών που δομούνται πάνω σε μικρές αλλά όχι ασήμαντες λεπτομέρειες. Χωρίς δραματικές εντάσεις, με μια ελαφρότητα, ίσως και με κωμική διάθεση –όπως ακριβώς αρ-

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Τουρκία: «παιδιά, σηκωθείτε...»

Ελλάδα: παιδιά, για σηκωθείτε

Χρ. Αυγή: Εγέρθουτου, ρε

ΕΛ. ΑΣ.: Κάτω ρε, όλοι κάτω

Σύριζα: Σηκωθείτε εσείς, να κάτσουμε εμείς

Ηδη οι μισθοί πλησιάζουν τη μία κούπα ρύζι την ημέρα

♦ «Έτσι, λοιπόν, πειστήκαμε, ότι το βασικό λάθος που έκανε η "νέα κατεύθυνση" στη ρωσική σοσιαλδημοκρατία είναι, ότι υποτάσσεται στο αυθόρμητο και δεν είναι σε θέση να κατανοήσει το γεγονός, ότι το αυθόρμητο των μαζών απαιτεί από μας τους σοσιαλδημοκράτες πολύ μεγάλη συνειδητότητα. Όσο μεγαλύτερη είναι η αυθόρμητη άνοδος των μαζών, όσο πιατότερο γίνεται το κίνημα τόσο πιο γρήγορα, ασύγκριτα πιο γρήγορα, μεγαλώνει η απαίτηση για μεγαλύτερη συνειδητότητα και στη θεωρητική και στην πολιτική και στην οργανωτική δουλειά της σοσιαλδημοκρατίας. Η αυθόρμητη άνοδος των μαζών στη Ρωσία γινόταν (κι εξακολουθεί να γίνεται) με τέτοια ταχύτητα, ώστε η σοσιαλδημοκρατική νεολαία βρέθηκε απροετοίμαστη για την εκπλήρωση αυτών των γιγαντιαίων καθηκόντων. Αυτή η έλλειψη προετοιμασίας είναι το γενικό ατύχημα, το ατύχημα όλων των ρώσων σοσιαλδημοκρατών. Η άνοδος των μαζών προχωρούσε και πλάταινε αδιάκοπα και εξακολουθητικά, όχι μονάχα δε σταματούσε εκεί που είχε αρχίσει, αλλά και αγκάλιαζε καινούριες περιοχές και καινούρια στρώματα του πληθυσμού... Οι επαναστάτες όμως έμεναν πίσω απ' αυτήν την άνοδο και στις "θεωρίες" τους και στη δράση τους. Δεν κατόρθωναν να δημιουργήσουν μία μόνιμη οργάνωση με συνέχεια, ικανή να καθοδηγεί όλο το κίνημα». – Ελα μ', ντε...

Ριχάρ-δωσ' ο Γεροντόκαρ-δωσ'

σμού... Οι επαναστάτες όμως έμεναν πίσω απ' αυτήν την άνοδο και στις "θεωρίες" τους και στη δράση τους. Δεν κατόρθωναν να δημιουργήσουν μία μόνιμη οργάνωση με συνέχεια, ικανή να καθοδηγεί όλο το κίνημα». – Ελα μ', ντε...

♦ Το Φ(λ)όρουμ εξεχάστηκε – Ζήτη η «εναλλακτική σύννοδος». Και γιατί πρέπει να πάμε; Είναι μια πανευρωπαϊκή, μπουρου-μπουρου. Θα έχει υπέροχη μουσική. Οικονομικό φαγητό. Παρουσίαση μαϊνφέστου. Ευκαιρία για socializing... Στην οποία σύννοδο (στην... πορεία) θα συμμετέχουν (αίφνης) και δυνάμεις που σιχαίνονται την ΟΠΛΑ και δηλώνουν ΕΕΚπαναστατικές...

♦ Ne haberler? Το χαμπέρ'ι

♦ «Γεγονός πάντως ότι με την είσοδο των ξένων στη χώρα μας έχει αυξηθεί πολύ η εγκληματικότητα στην πατρίδα μας». (Περιοδικό «Σωτήρ»,

16/3/2013). Η... θεολογική άποψη της Χρυσής Αυγής.

♦ Ραντεβού τον Σεπτέμβρη, οι κοπρίτες της ΟΛΜΕ (πώς λέμε «ραντεβού στον αέρα»);.

♦ Ένα στοιχείο λείπει από τη συνέντευξη του Ραούλ Γκοντόι στην Αυγή (2/6/13): οι αριθμοί. Ο μόνος αριθμός που αναφέρεται είναι τα «10 χρόνια» της Σανόν...

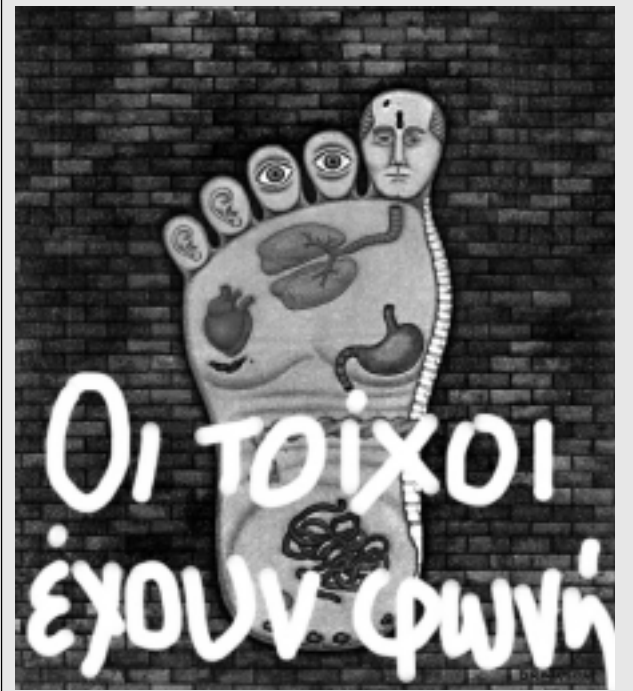
♦ «Κύριε, το μυαλό σας μπορεί να φαίνεται φτωχό, επιπλωμένο καθώς είναι με επίπεδα τραπέζια, κωνικές λάμπες κρεμασμένες από κατακόρυφα σύρματα, μουσικές που εξαγίζουν το εμπορικό πνεύμα, αλλά το αυτοκίνητό σας, γυρίζοντας τον κόσμο, περιφέρει σε δημόσια θέα το Παρίσι σαν εφαρμοστό γιλέκο, κουμπωμένο με ένα ποτάμι από πλατίνα απ' όπου κρέμεται ο πύργος του Αιφελ μαζί με άλλα διάσημα μπρελόκ, κι όταν επιστρέψετε από τα εργοστάσιά σας, τα οποία έχετε αποθέσει στις ρεμαπές σα βρωμερά σκατά, παραμερίζετε μία κουρτίνα και μπαίνετε στα σαλόνια σας, όπου σας υποδέχονται ένα σωρό γυναίκες ντυμένες στο μετάξι, σαν πράσινες κοπρόμυγες» (Φρανσίσ Πονζ, «Η φιλοφρόνηση στον βιομήχανο», από την «Φωνή των πραγμάτων»).

♦ Οι Κινέζοι (COSCO), οι κινέζικες συνθήκες εργασίας (εκεί, κάτω στο λιμάνι) και ο Παπούλιας (που έκανε τον Κινέζο).

♦ Οκτώ «υποσχέσεις» Τσίπρα: «Φοβάμαι όλ' αυτά που θα γίνουν για μένα χωρίς εμένα»...

♦ İyi geceler...

Βασίλης

♦ Χοροθέατρο Seintilla – 7 γυναίκες χορεύουν για τη δύναμη του όλοι μαζί – Παράσταση οικονομικής ενίσχυσης για τους φυλακισμένους της υπόθεσης για τον Επαναστατικό Αγώνα – ...γιατί αν μάθει να σηκώνεις αδιάφορα τους ώμους, δεν θα υπάρχουν ώμοι για να σε σηκώσουν... – 9 Ιούνη ώρα 9.00 στο αυτοδιαχειριζόμενο θέατρο Εμπρός, Ρήγα Παλαμήδου 2, Ψυρρή – Λευτεριά στους φυλακισμένους αγωνιστές – Αλληλέγγυοι-ες (αφίσα)

Διπλά σημαντικό το κείμενο. Πολιτικά και πολιτιστικά. Για το πολιτικό σκέλος δεν χρειάζεται να πούμε πολλά. Είναι γνωστό ότι στεκόμασταν και στεκόμαστε αλληλέγγυοι στους συγκεκριμένους αγωνιστές και σε όσους/ες άλλους/ες βρέθηκαν, βρίσκονται και θα βρεθούν στην ίδια θέση. Και είχαμε το θλιβερό προνόμιο να είμαστε η μοναδική εφημερίδα που κάλυψε τη δίκη για τον Επαναστατικό Αγώνα (και όχι μόνον αυτή). Για το πολιτιστικό σκέλος, όμως, θα θέλαμε να πούμε δυο λόγια. Δεν γνωρίζουμε τη συγκεκριμένη χοροθεατρική ομάδα, ούτε το έργο που θα παρουσιάσει. Το ότι θέτει την τέχνη της στην υπηρεσία ενός πολιτικού σκοπού, αναλαμβάνοντας το σχετικό ρίσκο, είναι για μας το μείζον. Είναι καιρός να πολλαπλασιαστούν αυτές οι ομάδες, να συνεργαστούν, να αναπτύξουν κοινές δράσεις, ν' αρχίσουν να δημιουργούν ένα ρεύμα που θα κινείται παράλληλα και σε σύγκρουση με την κυρίαρχη τέχνη (στις χυδαίες και τις καλλιτεχνικά εκλεπτυσμένες εκδοχές της). Και βέβαια, η απαραίτητη κατανόηση και συμπαράσταση για τους διακηρυγμένους πολιτικούς στόχους αυτών των ομάδων δεν πρέπει να στομώνει την καλλιτεχνική κριτική προς το έργο τους. Γιατί η εκτός των αστικών τειχών τέχνη πρέπει να τείνει να κατακτήσει τις υψηλότερες καλλιτεχνικές σφαίρες, για να μπορέσει να επιτελέσει το διακηρυγμένο καθήκον της. Αλλιώς θα καταντήσει φτηνιάρική προπαγάνδα.

♦ Σε Ελλάδα και Τουρκία φωτιά στα υπουργεία και ξύλο στους φασίστες - Αλληλεγγύη στους τούρκους συντρόφους – Ζήτη η αναρχία (τρικάκι, δυο όψεων)

Ορισμένοι δε λένε να ξεκολλήσουν με τίποτα από την ιδεολογική αγγύωση. Όχι, δεν συμπεριφέρεται ολόκληρος ο αναρχικός χώρος έτσι. Δεν δείχνει την ίδια περιφρόνηση για οτιδήποτε το μη αναρχικό. Κάποιοι, όμως, συμπεριφέρονται (καμιά φορά χωρίς καν να το συνειδητοποιούν) ως η χειρότερη εκδοχή της αστικής πολιτικής, την οποία κατά τα άλλα καταγγέλλουν. Σώνει και καλά να βάλουν το δικό τους ιδεολογικοπολιτικό πρόσημο ακόμη και σε εκδηλώσεις που δεν κολλάει με τίποτα. Ο ξεσηκωμός στις τουρκικές πόλεις είναι τέτοια περίπτωση, αλλά άντε να πείσεις τα κολλημένα μυαλά να δουν την πραγματικότητα. Χωρίς καμιά ιδιαίτερη προσπάθεια καταφέρνουν να γελοιοποιηθούν.

♦ Follow up σε σχόλιο της προηγούμενης βδομάδας: «Η ΓΣΕΕ στηρίζει την επιτυχία της εναλλακτικής συνόδου ALTER SUMMIT η οποία θα διεξαχθεί στη χώρα μας την Παρασκευή 7 και το Σάββατο 8 Ιουνίου 2013. Πάνω από 300 κινήματα, οργανώσεις και μεγάλα ευρωπαϊκά συνδικάτα έρχονται στην Αθήνα για να ενώσουν τη φωνή τους ενάντια στη λιτότητα, τη φτώχεια, το φασισμό και την καταπίεση! Φουλ... επαναστατική θα είναι η φιέστα των ΣΥΡΙΖΑΙΩΝ. Με την ευγενική χορηγία των εργατοπατέρων (με το αζημίωτο...).

μόζει στο έργο του Τσέχοφ – ο σκηνοθέτης «γειώνει» το έργο σε επίπεδο καθημερινό, δεν έχει σκοπό να κρίνει ή να αποφανθεί για κάτι. Παραθέτει την απόλυτη υποταγή των ηρώων του στο συμβατικό τρόπο ζωής τους, απλά και ταυτόχρονα ανάγοντάς τη σε τραγωδία. Σίγουρα, τελειώνοντας αφήνει μια μελαγχολική γεύση.

Ελένη Π.

Αποχή συσσιτίου Αλληλεγγύη στον Κ. Σακκά

Σε αποχή συσσιτίου προχώρησαν από την Τρίτη 4 Ιουνίου οι Δημήτρης Κουφοντίνας, Κώστας Γουρνάς, Χριστόφορος Κορτέσης και Βαγγέλης Σταθόπουλος, κρατούμενοι στην υπόγεια ειδική πτέρυγα των φυλακών Κορυδαλλού, σε ένδειξη αλληλεγγύης στον απεργό πείνας Κ. Σακκά. Καταγγέλλουν την προφυλάκισή του πέρα από κάθε νόμιμο όριο και ζητούν να γίνουν δεκτές οι αντιρρήσεις που έχει προβάλλει στο Συμβούλιο Εφετών.

Οικονομική Εξόρμηση

Η οικονομική
εξόρμηση
παραιτείται

Η «Κόντρα»
χρειάζεται τη
στήριξή σας για
να αντέξει

Αριθμός λογαριασμού
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
100/87804638

Απήγαγαν γκανγκστερικά και παρέδωσαν στην Τουρκία πολιτικό πρόσφυγα

Αυτό που συνέβη με τον πολιτικό πρόσφυγα από την Τουρκία Μπουλούτ Γιαϊλά ξεπερνά κάθε φαντασία. Είναι κάτι που δεν έχει ξανασυμβεί στη χώρα μας. Ούτε στην περίπτωση της απαγωγής των Πακιστανών πριν μερικά χρόνια. Ασφαλίτες της ελληνικής Αντιτρομοκρατικής άρπαξαν στο κέντρο της Αθήνας τον πολιτικό πρόσφυγα, τον ξυλοκόπησαν άγρια μπροστά στα μάτια εμβρόντητων περαστικών, τον φίμωσαν, τον απήγαγαν και τον παρέδωσαν την επομένη στις τουρκικές μυστικές υπηρεσίες, οι οποίες ανακοίνωσαν τη σύλληψή του στην οικογένειά του.

Ολ' αυτά έγιναν γνωστά από τον ίδιο τον Μπουλούτ Γιαϊλά, ο οποίος τα διηγήθηκε στο συνήγορό του στην Κωνσταντινούπολη. Ιδού πως περιγράφονται τα γεγονότα σε ανακοίνωση που εξέδωσαν οι σύντροφοί του:

«30 Μαΐου το βράδυ, ώρα 21:30 περίπου, πέντε άτομα που μιλούσαν ελληνικά, με βίαιο τρόπο με έβαλαν με το ζόρι σε ένα αυτοκίνητο. Εκλείσαν τα μάτια μου και το στόμα μου με τα χεριά τους. Μετά από κάποια ώρα που ήμουν στο όχημα, κατέβηκα από το αυτοκίνητο και μου πέρασαν μια μαύρη σακούλα στο κεφάλι. Δεν είδα τίποτα. Μιλούσαν ελληνικά μεταξύ τους. Μετά παρέδωσαν σε μια άλλη ομάδα, αυτοί μιλούσαν και ελληνικά και τουρκικά. Οχτώ-δέκα ώρες με έκαναν βόλτες. Με έσυραν πάνω στα χώματα,

στα χωράφια. Είχα τη σακούλα ακόμα στο κεφάλι μου. Ισά-ίσα που δεν ακουμπούσε το κεφάλι μου κάτω. Με πήγαν από θάμνους και μου έκαναν βασανιστήρια. Μετά με παρέδωσαν στην τελευταία ομάδα, μέσα σε αυ-

ραδέχτηκε ότι το αυτοκίνητο είναι της Ασφάλειας. Στη συνέχεια, όμως, και μέχρι τώρα η ΕΛΑΣ επανλαμβάνει μονότονα ότι δεν έχει καμιά ανάμιξη.

Με τη γκανγκστερική αυτή ενέργεια δεν προ-

δόθηκε από την κυβέρνηση. Και οι τρεις κυβερνητικοί συνεταίροι έχουν τις ίδιες ευθύνες γι' αυτό το έγκλημα.

Αν σε πρώτο επίπεδο βλέπουμε την υλοποίηση της «αντιτρομοκρατικής» συνεργασίας ανάμεσα στο ελληνικό και το τουρκικό κράτος, που πήρε σάρκα και οστά μετά την πρόσφατη επίσκεψη του Σαμαρά στην Αγκυρα, σε ένα δεύτερο επίπεδο πρέπει να δούμε ένα μήνυμα τρομοκρατίας προς τον ελληνικό λαό. Εκείνο που μας διαμνηνούν είναι ότι δεν υπάρχουν πολιτικά δικαιώματα, ότι δεν ισχύει στο ελάχιστο η τυπική νομιμότητα, για όσους βαρτίζονται εχθροί του κράτους. Οτι μπορούν να χρησιμοποιούν μεθόδους μαφίας και να μη δίνουν λογαριασμό πουθενά. Προχθές εισέβαλαν μέσα στη μαύρη νύχτα στα σπίτια κατοίκων της Ιερισσού, σπάζοντας τις πόρτες και συλλαμβάνοντας ανθρώπους μπροστά στα έντρομα μάτια των παιδιών τους. Χτες απήγαγαν έναν πολιτικό πρόσφυγα και τον παρέδωσαν στις τουρκικές αρχές, έξω από κάθε νομική διαδικασία. Αύριο πού μπορούν να φτάσουν;

Καταγγέλλουμε τον κρατικό φασισμό. Καταγγέλλουμε τη γκανγκστερική απαγωγή και την παράδοση του πολιτικού πρόσφυγα Bulut Yayla στην Τουρκία. Εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας στους τούρκους και κούρδους πολιτικούς πρόσφυγες. Πολιτικό άσυλο σε όλους – Καμιά έκδοση στις τουρκικές αρχές.

τούς μερικοί μιλούσαν αγγλικά. Αυτή η ομάδα με πέρασε από τα σύνορα. Πέρασα λαθραία από τα σύνορα. 31 Μαΐου το πρωί στο αστυνομικό τμήμα της Εντιρνέ μου έβγαλαν την σακούλα. «Οποιοι τα βάζει με την Αμερική αυτά παθαίνει», είπαν μεταξύ τους. Εκεί είπα ότι θέλω να μιλήσω με τον δικηγόρο μου. Όμως, 1 Ιουνίου με παρέδωσαν στο αστυνομικό τμήμα της Κωνσταντινούπολης και ήθελα να μιλήσω με τον δικηγόρο μου».

Περαστικοί σημείωσαν τον αριθμό του αυτοκινήτου της απαγωγής και τον ανακοίνωσαν στο Ιντερνετ, χωρίς να ξέρουν περί τίνος πρόκειται. Αστυνομικός διευθυντής πα-

σέβαλαν μόνο τα αισθήματα του ελληνικού λαού. Δεν βεβήλωσαν μόνο τις παραδόσεις μας. Παραβίασαν την ίδια την αστική νομιμότητα, η οποία απαιτεί οι αποφάσεις έκδοσης να παίρνονται από τα δικαστήρια. Επειδή, όμως, σε προηγούμενες απόπειρες έκδοσης, μετά από εντάλματα των τουρκικών αρχών, τα ελληνικά δικαστήρια αποφάσισαν να μην εκδοθούν οι πολιτικοί πρόσφυγες, η Αντιτρομοκρατική πήρε εντολή να ενεργήσει ως μαφιόζικη συμμορία, παρακάμπτοντας τον ίδιο το νόμο. Λέμε ότι πήρε εντολή, γιατί δεν υπήρχε περίπτωση η αστυνομία να λειτουργήσει μόνη της σε τέτοια ενέργεια. Η εντολή

Επαγγελματίες

Η περίπτωση του μέχρι προχθές εισαγγελέα του Αρείου Πάγου Ιωάννη Τέντε, ο οποίος παραιτήθηκε ένα μήνα πριν τη συνταξιοδότησή του, για να τοποθετηθεί εθνικός συντονιστής κατά της διαφθοράς, με τις ευλογίες και των τριών εταίρων της συγκυβέρνησης, προσφέρεται για ένα σχόλιο σχετικά με τη σχέση προσωπικών και αξιωμάτων στην κρατική πολιτική της αστικής δημοκρατίας.

Είχαμε την ευκαιρία να μελετήσουμε τον Τέντε ως δικαστή τους μήνες που διήρκεσε η δεύτερη δίκη του ΕΛΑ, καθώς ήταν πρόεδρος του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων που για πρώτη φορά εξέδωσε μια απόφαση απαλλακτική για κατηγορούμενους που κατηγορούνταν για «τρομοκρατία». Η απόφαση, βέβαια, ήταν κατά πλειοψηφία. Ο πρόεδρος Τέντες μειοψήφισε. Κι όχι μόνο μειοψήφισε, αλλά φρόντισε να γράψει μια μειοψηφούσα γνώμη με αριστοτεχνικούς νομικισμούς, προσφέροντας έτσι «έτοιμο φαγητό» στο δικαστήριο του δεύτερου βαθμού που θα ακολουθούσε (τελικά, με οριακή πλειοψηφία απαλλακτικό ήταν και το δευτεροβάθμιο δικαστήριο).

Ανθρωπος ιδιαίτερης ευφυΐας, ουσιαστικής μόρφωσης (όχι ημιμαθής και επιδειξιμανής, όπως ο Μαργαρίτης στη δίκη της 17Ν), μ' ένα βιτριολικό χιούμορ, χαμηλών τόνων, ιδιαίτέρως ευγενής, ο Τέντες διεξήγαγε μια δικονομικά άσογη δίκη, η οποία βοήθησε τους δυο συναδέλφους του δικαστές να καταλήξουν στην απαλλακτική τους απόφαση. Ο ίδιος, όμως, ψήφισε υπέρ της καταδίκης και συγκρότησε μια νομικίστικη επιχειρηματολογία, όπως είπαμε.

Πανεπιστημιακός αριστερών πεποιθήσεων, που τύχαινε να γνωρίζει προσωπικά τον Τέντε, μας είχε μιλήσει με τα καλύτερα λόγια γι' αυτόν, περιγράφοντας έναν δικαστή κατά κάποιο τρόπο αριστερόστροφο στις προσωπικές του απόψεις. Η τελική του τοποθέτηση στη συγκεκριμένη δίκη, όμως, έδειξε ότι ο Τέντες τις προσωπικές του απόψεις τις έχει για το στίπι του και τις φιλικές του παρέες. Στο δικαστικό σώμα υπήρξε πάντοτε ένας αυστηρός επαγγελματίας με φιλοδοξία ανέλιξης μέχρι την κορυφή. Η μόρφωσή του και η εν γένει προσωπικότητά του είμαστε σίγουροι ότι τον έφεραν σε θέση υπεροχής έναντι των αντιπάλων του. Ηξερε ποια είναι τα καθήκοντά του ως στελέχους του αστικού δικαστικού μηχανισμού και πώς να διεκπεραιώσει αυτά τα καθήκοντα σύμφωνα με τις απαιτήσεις του συστήματος, αλλά με μια ευρωπαϊκή φινέτσα.

Ο Ι. Τέντες, που λέγεται ότι δεν ήταν δεξιός πολιτικά, μπήκε στο δικαστικό σώμα το 1973 (επί χούντας, δηλαδή), ανερίχτηκε ομαλότατα με όλες τις κυβερνήσεις και –μολονότι ήταν δικαστής και όχι εισαγγελέας– τοποθετήθηκε στην εισαγγελία του Αρείου Πάγου από τον δεξιότατο (συμπατριώτη του Κερκυραίο, όμως) Ν. Δένδια. Ήταν η περίοδος που η καταρρέουσα κυβέρνηση Καραμανλή έψαχνε ένα πρόσωπο που θα ξέπλενε το ανώτατο εισαγγελικό πόστο από το άγος του Σανιδά, του προκατόχου του Τέντε ο οποίος είχε ξεσηκώσει σάλο με τη συμπεριφορά του στο χειρισμό των διάφορων σκανδάλων.

Ο «ευπατρίδης» Τέντες είχε δώσει όλα τα εχέγγυα και ενώ δεν έκανε τίποτα διαφορετικό απ' αυτά που έκανε ο Σανιδάς, κατάφερε με το χαμηλότονο στυλ και την ευρωπαϊκή φινέτσα του να μην απασχολεί αρνητικά την επικαιρότητα. Αυτό ήταν και το μεγάλο του προσόν, που οδήγησε στην επιλογή του για το νέο θεσμικό πόστο. Δεν έχει την πολιτική χυδαιότητα ενός Σανιδά ή ενός Κόκκινου, αλλά μπορεί να κάνει τη δουλειά εξίσου καλά μ' αυτούς. Ιδανικός συνδυασμός.

Επιμύθιον: να μη βλέπουμε τα προσωπικά χαρακτηριστικά των ανθρώπων που υπηρετούν κορυφαίες θεσμικές λειτουργίες του συστήματος, αλλά να βλέπουμε τη λειτουργία των θεσμών που αυτά τα πρόσωπα υπηρετούν.

Π.Γ.

Γραφτείτε
συνδρομητές
στην «Κόντρα»

Συνδρομές

Ετήσια 85 ευρώ
Εξάμηνη 45 ευρώ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ISSN 2241-6021

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65. ΤΚ 112 52, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΗΚΑΤΣΙΔΕΟΥ 1 και ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898
<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: ΙΕΡΑ ΟΔΟΣ 81 - ΑΘΗΝΑ